

The Force of Brahmi (Female version of the Creator Brahma) Zoals Para Brahma de Alschepper is

*Zolang Moeder Aarde ook als naam Varahi heeft, zal zij ook
Onder bescherming van avatara Varaha staan.
Varaha als van Vishnu verbonden met Brahman*

*Zoals een mens bij de laatste stap in devotie
Gewogen wordt en als ware toebedeeld
Aan een religieuze naam
Welke religie of godsdienst ook.*

*En het gehele bestaan, als ware
Verenigd wordt in die naam.
Noem Para Brahman.*

De eed als impressie van Brahmi:

In het leven en bestaan kom ik tegemoet aan de belangen binnen de situatie en de werkelijkheid en stel ik mij dienstbaar op bij plicht binnen de samenleving, waarbij ik mij afmeet aan de wetten en sociale regels.

Het beginsel als impressie van Brahmi:

Ik betrek alle informatiebronnen binnen de samenleving bij mijn doel om te weten wat het doel van de mensheid is en ook wat mijn mogelijkheden zijn om eraan bij te dragen waarbij **ik ook de autoriteit waaronder ouders en leraren en religies serieus neem.**

Het doel als impressie van Brahmi:

Ik zoek binnen mijn leven het doel van gezondheid, betekenis en de waardering van hen die ik bewonder of hoog acht. Waarbij mijn doel ook is om samen te werken met allen die het goede doel van de samenleving in het oog houden.

De plicht als impressie van Brahmi:

Ik zoek mijn levenstaak bij de idealen van mijn opvoeders, religie, of andere voorbeelden en toets die aan het belang van de samenleving. Mijn plicht is een voortdurende inzet waarbij ik de waarde voor de samenleving afmeet aan hoe ik mijn taak beleef in relatie tot mijn geliefden en de autoriteit.

De gelofte van Brahmi:

Ik zoek de drievoudige deugd waarvan het celibaat, de overgave en de toewijding in gebed onderdeel zijn van een levenswijze waarin ik mij laat leiden door Brahmi en haar namen zoals zij in iedere religie verbonden zijn aan een boodschap en grondlegging van de hogere orde. Zoals de hogere orde zich kenmerkt door zowel de samenleving die met maat is verbonden en gerangschikt en de religies die verwijzen naar de waarde in hoger verband.

De wet en haar beginsels, de vorst die boven de wet staat bewaakt haar en zorgt dat de rechtvaardigheid en goedheid behouden blijft, en dat gerechtigheid waar zij faalt een symbool is voor de orde binnen de samenleving zoals wij die kennen en zoals de wet haar omschrijft.

Zoals het bestuderen van veda's soms wordt gezegd waarom wordt het niet automatisch geïndexeerd, en in betekenis in de geest geladen en op die manier vervult.

Zo is de veda over het doel van de ziel, het bewustzijn en juist de ziel die inzichten geven en die ziel de studie mogelijk maken in de taal waarbij het belangrijk is.

Het is een studietijd, periode, of proces die lange tijd vergt, niet afhankelijk van doel, tijd, plaats en zeker niet van onderdelen lager dan de ziel.

De ziel zelf als doel is dan omschreven in de veda's en zelfs als de geest aangesloten kan worden op een computer, met allerlei vormen van informatie verwerking, zelfs als het lichaam een diamantje in kan slikken en het geheel begrijpt. Dan nog is het bij de ziel het doel dat door toewijding zijn inzicht verwerft.

Het doel van de ziel is dus verwerkelijking, en juist door aandacht en bewustzijn voor zowel studie, toewijding, goede daden, maar ook naar het goddelijke toegroeien.

Het doel van de ziel is dus anders dan alle andere vormen van leven en het gebruiken van hulpmiddelen.

Alle doelen van het leven zijn soms wel te bereiken met van machine, computer, apparatuur, informatieverwerking tot energie en zijn manier van verandering.

Het doel van de ziel zoals in de veda's omschreven is dan puur met de ziel te bereiken.

Sommige religieuze stromingen staan wel studie toe met teksten die vertaald zijn of verwerkt in een medium, andere zeggen nee alleen in de grondtaal met de oorspronkelijke overdrachtswijze.

De veda's zullen dus in alle tijden het doel van de ziel aanwijzen en weergeven hoe zij bereikt kan worden. De veda's als doel van de ziel. Een lang pad waar men stap na stap zelf moet zetten.

Zo is voor de ene mens in de veda of zijn grondlegging een genade van een godheid die hen bij het doel van hun eigen leven helpt. Om de voorspoed te vinden, de inzichten en kennis, sommigen de wijsheid om hun keuzes goed te maken.

Voor de andere mens is een godheid zelf een doel, om een thema in hun leven te hebben en het gevoel dat zij in dienst zijn en als het ware een periode of langer een ander doel hebben het doel dat een godheid dan aandraagt.

Voor een derde die dorst naar de gehele inzichten in een religie, blijven zich voeden met allerlei genade vormen, en waar anderen voldaan in hun leven een andere richting inslaan, en misschien eens in de zoveel tijd weer een kleine periode of een intentie erop richten, zo is die derde die zijn gehele leven en bestaan opgeeft voor een doel dat geen eigen belang kent.

In de veda's en de religie ervan zijn dus alle vormen van toewijding toegestaan. Van een klein beetje proeven ervan, tot het gehele bestaan ervoor opgeven.

Zoals in het hindoeïsme de werkelijkheid een naam heeft een titel en je in spreektaal niet kan zeggen de werkelijkheid waar wij in leven heeft die naam en de werkelijkheid zelf heeft ook geen vorm, immers wij nemen allemaal als wij het gezamenlijk standpunt innemen in dezelfde realiteit.

Binnen de werkelijkheid, het universum ,het heelal, de tijd en de dimensies is er dan een hogere orde.

Die hogere orde is dan in alle religies vervat in de aanspreekbare vormen, de manier waarop zij in die orde hun functie hebben en de bekendheid van hun functie.

Zo is de hogere orde bij het christendom dat God de Almacht heeft en dat de heilige Geest de gebeden behartigt. En dat aartsengelen als ware tegen hoger kwaad strijden.

Zo is de hogere orde bij het hindoeïsme ook de goden die een hiërarchie vasthouden en in hun systeem zowel alle onderdelen binnen het universum een plaats geven, als ware met een wet vasthouden en door bekendheid van genadevormen het bestaande een mogelijkheid geven om een functie te hebben.

De werkelijkheid zelf wordt dan aangeduidt, met de titel dat het geen kenmerken heeft, en met de hogere orde vervat met de kenmerken zoals almacht, alomtegenwoordig, maar ook in de hindu taal met de beschreven kenmerken.

De werkelijkheid zelf is bij het hindu geloof dan het hoogste doel, immers men verliest zijn eigen identiteit om geheel in eenheid met de werkelijkheid te komen.

De werkelijkheid zelf die door karma en de regel dat goede dingen en daden beloond worden, en vrije wil als het de levensfeer van andere schaadt, een karmastraf krijgt.

De werkelijkheid als men erin tot eenheid komt, geen vrijheid meer benut wordt, en daardoor ook karma geen nieuwe draaglast meer creert.

Via de hogere orde met beschreven kenmerken leert men dan die heilige kracht kennen en daardoor transcendeert men eigen leven tot die eenheid.

In het christendom als de engelen gods wil dragen in eenheid zijn, met God en met die werkelijkheid. In het hindoeïsme ze ook geloven in die uiteindelijke eenwording.

De vraag over de hoogste aanwijsbare macht is bij iedere religie een voorkeur op basis van cultuur, taalvormen die sommige woorden wel omschrijven en anderen een benaming die verkeerd kan worden opgevat.

Het is dan bij het hindu geloof door reïncarnatie en karma, soms zeggen ze duizenden leven in zuiverheid om het te bereiken. Waarbij als niemand voor de geboorte kent, men ook niet kan zeggen ik heb het karma. Daarmee is de meest eenvoudige regel, de genade die je binnen het leven krijgt in opvoeding, familie, vriendschap die het bewijs geeft dat men ook in die hogere orde de stappen kan benutten.

Het doel van eenwording met die werkelijkheid is dan al die kenmerken benaderen, daarna de gehele werkelijkheid benaderen als heilige benaming, en dan door die zelfovergave ook in die werkelijkheid eenwordt, waardoor zowel de persoon als ware in gebed opgeven en overgeven die kracht van de werkelijkheid ook van binnen verwerkelijkt.

Noem dus ook door een mate van overgave de ruimte geven voor een bron die onafhankelijk van kenmerken een feilbaarheid overstijgt. Onafhankelijk van kenmerken, omdat het niet rijk, beroemd maakt of andere voordelen waar mensen vaak naar zoeken.

Door de overgave aan de werkelijkheid dat je ook de kracht die soms ondoorgrondelijk of synchronistisch wordt genoemd. Ook een mate van genade vindt, of andere bekende toegangsvoorwaarden.

Dus via kenmerken als almacht, alomtegenwoordig, de allerhoogste men kan toegroeien naar een standpunt waarbij je je verenigd met die hogere macht en met de wilsbron die daarbij hoort.

Waarbij ook een standpunt dat je wil toegroeien naar een positie waarbij je geen fouten maakt een beweegreden mag zijn, en in een religie een genadevorm aannemen, daarbij ook de wederkerigheid van behartigt.

Zoals de zon opkomt op aarde en iedereen weet dat de zon de hele dag schijnt en mogelijk maakt om te leven, werken en leren.

Zo kan men niet zeggen de zon bij ons in het land is een andere zon dan bij jullie, ook niet als het een tijdzone verder is

Overal is het ook blauwe lucht en de wolken in dezelfde waarnemingswijze.

Zo is dus de zon en de blauwe hemel overal op aarde dezelfde en is niet afhankelijk van in welke taal wij spreken.

Zo is ook de hemel in religie op dezelfde manier kenbaar. ze hebben verscheidene godennamen, zoals wij talen spreken maar de hemel in het blauwe en de zon die als een oranje bol schijnt is in de hemel ook de religie die een gehele vorm heeft en overal de mensen die daar wonen op dezelfde manier binnenhoudt.

Binnen religies kunnen er natuurlijk onderverdelingen zijn, van heiligen zitten hoger dan de gewone mens, en engelen zitten nog daarboven, en de serafijnen dan in de hoogste hemel.

Zo kan dan in de hindu hemel ook regio's bestemd zijn voor specifieke hindu goden en godinnen. Waar zij hun devotees bij elkaar zetten.

Zoals dus op aarde de lucht overal blauw is en de zon overal als een oranje bol over de dag heen boven ons reist, zo is in de hemel de beloning voor iedereen onafhankelijk van taal als een plaats waar zij dan genieten.

Volgens een verdeling in het christendom zouden er dan vier hemels zijn waarvan de laagste voor alle christenen die het geloof als ondersteuning in het leven zien, daarboven de heiligen die hun geloof inzetten voor het doel van de samenleving

en de derde erboven voor de engelen die voortdurend volledig voor God werken,
en de vierde erboven God zelf die als een volkomen man met het schijnsel van zuiver wit licht
de gehele hemel doorstraalt met zijn energie, liefde, wijsheid en licht zelf.

Zoals de zon buiten de dampkring ook wit licht heeft, zo is God zelf dan ook
met wit licht bekleedt.

Voor alle wezens die God willen zien, een plaats geven en een gestalte in hem herkennen
is God in de hoogste hemel voor hen zichtbaar.

Waarbij in het christendom tijdens het leven de mensen de genade aannemen
en met hun persoonlijke band vrij zijn het geloof in te vullen zoals zij willen
en zoals de Heer bij hen mogelijk acht.

Al zou Christus in zijn koninkrijk alle technologie kunnen geven
zelfs in een ogenblik, hij heeft gekozen de mens te ondersteunen
en het werk door hen en via hen te laten bijdragen aan zijn koninkrijk.

Al zou Christus een koninkrijk kunnen vragen van een duizendtal planeten
hij heeft gekozen het op deze manier een vorm te geven waarbij niet
macht leidend is, maar de mogelijkheid om aan een edel doel bij te dragen als mens.

Zijn karakter als Christus bij ieder een verschil is met hun levenswijze ervoor,
en vanwege zijn zachtmoedigheid iedereen zijn geloof in de wereld herkent.
Het christendom zijn kenmerken zichtbaar heeft in de maatschappelijke structuur
en de manier van gebed, leven en de geloftes die men aanneemt.

Waarbij Christus sommigen roept in de samenleving om zijn geloof te houden
in familie, gezin en werk. Anderen roept hij als monnik of als alleenstaande
om zonder verbinding en zonder verbintenis voor hem te leven waarbij zij
een groter offer brengen van tijd, vrijheid en de mate van eigen wensen.

Waarbij zij ook geroepen kunnen worden om zich over te geven en uit zijn
bron te leven. Waarbij hij als een pottenbakker het leven zorgvuldig vormgeeft.

Waarbij ieder met Christus een persoonlijke band heeft, en zij de ruimte hebben
om een speciale wens, of een doel te verwoorden, en hij de ruimte in hun leven
maakt om voor hen die vervulling te krijgen.

In het hindoeïsme als veelgodendom heeft men een soortgelijke band
met de godheid of godin waar zij zich verwant mee voelen,
waarbij alle menselijke aspecten geborgd zijn.

Zij die werk zoeken bij Vishnu, zij die een hoger belang zoeken bij Krishna,
zij die willen strijden bij Shiva of Durga welkom zijn,
en de wijsgeren bij Gayatri welkom zijn.

Zo is in het hindoeïsme ook vanwege de band van de goden zelf met hun bron
dat al die aspecten ook gericht kunnen worden op een naam van hun keuze.
Immers al die goden en godinnen hebben diezelfde bron en behartigen daarmee
ook alle devotie die op hen gericht is.

Wij hebben dan op aarde allemaal door de geboorte een kans om het leven te ontdekken maar ook de waarde ervan te vinden over onszelf en de samenleving

Waarbij wij in de werkelijkheid iedere keer worden herinnerd aan het doel van het leven door geliefden, door werk, door onze eigen interesses en onze gevoelsinzichten.

Als wij op aarde geboren zijn is het perspectief bij ons altijd tot de dood niet meer dan ons leven, ons lichaam, hart en ziel. Naast de geest.

Wij dromen vaak over de hoogste rang, de hoogste achting of andere vormen van waardering in het oog en licht van onze naasten.

Maar omdat wij op aarde geboren zijn, en zelfs een hoge carrière noem koning of president in het licht van een hele planeet geen bijzonder hoge functie is, en in het licht van het universum, er zijn koninkrijken vna duizenden planeten.

Elke vorm waarin wij heel streven naar een hoge positie is altijd in relatie tot andere rangen een vergelijking waarbij je waaraan je het afmeet ook niet speciaal is. Daardoor is in het leven plicht, belangrijker dan de streving naar positie als macht, rijkdom of andere vormen.

Doordat plicht belangrijker is, noem dus in het leven werken met de mogelijkheden en de samenleving als doel nemen. Noem daarbij dus een doel dat niet binnen jezelf ligt immers er is altijd een maatstaf waarbij een eigen doel nietszeggend is.

Noem het doel van de samenleving als het Scheppersconcept verantwoordelijk is, je het afmeet aan de rang van de Schepper. Als die een planeet of een universum geschapen heeft je de vergelijking met de maatstaf op het niveau van je bron vergelijkt.

Het Scheppers concept is zowel op de aarde en het zonnestelsel van toepassing als elke andere maatvoering, noem het universum, de dimensies, de tijden, en alle kenbare aspecten binnen een leven en werkekeheids beleving.

Als wij onszelf afmeten aan de Schepper, kunnen we het gevoel hebben als er zo'n grote schepping is dat zelfs de engelen maar een klein bestaan hebben. Dan geef je de vergelijking ook vanaf de andere zijde, we zullen in dit leven nooit meer als onszelf kunnen zijn. Dus zelfs als de engelen al zou je ze zien een hele lage rang hebben, wij worden nooit meer dan mensen.

In het leven de plicht volgen is altijd in verhouding tot de kenbare werkelijkheid. Immers in de jeugd volgen we een opleiding leren wij met het leven omgaan, en meer dan je best doen is nooit mogelijk. Maar binnen de mogelijkheden de keuzes goed nemen, leidt langs een pad omhoog. en vaak als je voor de samenleving werkt, dat binnen het sociale systeem ook ruimte is dat er aan jou wordt gewerkt. het wederkerigheidsprincipe.

Vaak als plicht leidend is, dat door de wederkerigheid de groeimogelijkheden ook worden aangereikt met de borging dat het op eigen niveau is. Waar je uit eigen streven stappen overslaat is dat in de borging niet zo en kunnen ook de minder zichtbare vaardigheden worden aangereikt. Vaak dat men zegt, waarom zou ik dat leren, of die functie aangaan, maar juist de minder zichtbare kant daardoor een deel borgt. Noem werk aan de persoonlijkheid, methodieken die belangrijk zijn.

Als de wederkerigheid die vaardigheden aanvult, naast dat de persoon plicht volgt, is het een proces dat via de kracht van de werkelijkheid als een diamant bijlijpt.

Bij het eigen streven dat je vaak functies onder je niveau afwijst, of bepaalde mogelijkheden op kenmerken afwijst,

Dat bij de wederkerigheid, en het aangaan van zowel plicht als alle aangereikte mogelijkheden je een groei op een ander niveau mogelijk maakt.

Het is een proces die ook met synchroniciteit verband houdt.

In het licht van het universum is elke mogelijke doel die je bereikt maar heel klein en in verhouding tot anderen die dezelfde in veel hogere mate halen altijd een kleine bijdrage, maar de weg, om plicht binnen de samenleving belangrijk te vinden op een andere manier bij een maatstaf hoort.

Naast plicht in de samenleving de wederkerigheid dan de vervulling geeft van leven en ziel. Die dan vaak op verscheidene thema's inwerkt.

Zo is het gezegde, zoek niet het perfecte, maar door alles aan te nemen bereikt men perfectie.

De vorm van autodidact, is dan dat men in onderwijs die houding heeft, door vanaf het niveau dat men instapt alle lessen aan te nemen, ook als het onder niveau lijkt dat men de vaardigheid opbouwt om die lessen in hun methodiek te internaliseren, waarbij men dan als onderdeel van het doel daarin autodidact wordt. men weet dan van hoe men het leven benadert hoe men al die ervaring in verhouding ziet en daarbij dan van binnen leidend wordt.

De manier waarop men het leven tegemoet treedt is niet afhankelijk van vermogens die wel of niet zelfstandig werken, of kenmerken dat men wel of niet afhankelijk is van anderen. Omdat vanaf elk niveau binnen de deugd plicht als leidend een pad is waarbij men die vaardigheid noem zowel in levenservaring de mate van zelfstandig handelen zoals autodidact een onderdeel is, en de mate van inzichtelijkheid in een sociale situatie, leef omgeving en het eigen leven mogelijk is.

Noem men mag alle hulpbronnen aanboren om het leven tot een succes te maken, waarbij als men de wil transcendeert en binnen de maatschappelijke grenzen blijft geen tegenstelling heeft met het maatschappelijk belang.

De wil transcenderen is dan de meest houdbare manier om het leven ten goede te keren, al laat men ook sommige eigen wensen daarmee los, al kan men inschatten dat een wens die het eigen geluk tegenhoudt niet als vervelend voelt om los te laten.

Vaak dat de wil transcenderen als inzicht niet aan een kenmerk als godennaam of verwerkelijking wordt genoemd immers het is een algemeen concept. Waarbij zelfs in het boeddhisme er inzichten zijn die erop aansluiten.

De wil transcenderen wordt dan wel als een bijzondere vorm gezien, immers als het leven ten goede keert men er ook de waarde ervan leert kennen

waarbij de wil transcenderen dus een mogelijkheid geeft, die door die wil ook in het leven in de samenleving en in de werkelijkheid een verandering geeft. Noem men die wil zelf besluit te transcenderen dus in het eigen leven plaatsvindt.

Het geluk niet als uiterlijk doel maar als innerlijk doel.

Bij een uiterlijk doel zoekt men een van de vier gebieden van Macht, Kennis, Rijkdom of Schoonheid.

Bij een innerlijk doel zoekt men een gevoel of ervaring van geluk of een gevoel of ervaring van betekenis in het leven.

Vaak meet men geluk dan af aan de band met geliefden, de waarde voor de samenleving. Of aan de mate van inzet voor een religie of religieus doel.

De ervaring van betekenis kan ook het werken aan de eigen persoonlijkheid zijn, of de mate van levenservaring, dat men in het leven zowel vaardigheden, methodes heeft of vermogens leert gebruiken om waarde aan jezelf of aan anderen te ontleen.

In de wereld en in een samenleving is een hiërarchie en ieder mens heeft zowel een rang, een functie en soms ook wel territorium genoemd.

Vaak dat kinderen totdat zij bij ouders wegzijn nog geen rang hebben of nog niet in die mate afhankelijk zijn van een territorium of hiërarchiebepaling.

Noem kinderen hoeven hun status niet te bevechten zowel omdat zij nog in de opvoeding zijn, als nog bij hun ouders horen.

Als mensen loskomen van hun ouders of opvoedplek, dan treden zij in de samenleving en in hun arbeidsfunctie hebben zij een rang die zij bewaken door zowel werk te verrichten, bij te leren, als de verantwoordelijkheid te dragen

en bij een relatie, noem als zij losstaan ook de drang hebben om zich te binden in een relatie of aan een ander. en dan in die relatie een betekenis zoeken van zowel ook rang als territorium.

Als kinderen, noem dus onafhankelijk van leeftijd nog onder ouders genoemd staan als functie. Zij hebben geen rang, dus hebben nog geen benoemde verplichting dit staat als concept los van baan, of levensmogelijkheden want ook als iemand geen plicht heeft wel een inbedding heeft.

Zij hebben geen relatie, dus niet de verantwoordelijkheid om de ander te beschermen, verzorgen, in die mate het leven te delen. Noem bij een relatie krijg je de verdeling van wil en mogelijkheden.

een mens met een relatie is niet meer in zichzelf vrij, immers niet gebonden, en een mens met een relatie is gedeeld in alle voorwaarden binnen het leven in volksculturen wordt dit soms in een spreekwoord aangeduidt.

Zo kan een religieus doel, zonder een maatschappelijke verplichting de vrijheid krijgen om zonder voorwaarde van arbeidsrang, hierarchie in hoogte van benoeming.

Een kind kan dan door de innerlijke leiding zonder rangen en standen bij een organisatie groeien in religieus besef. Waarbij dan de rang die bij een organisatie via een inwijdingsritueel wordt bepaald, bij een kind onafhankelijk van leeftijd niet gebonden is aan zowel benoeming als voorwaarde.

Een mens met een maatschappelijke binding zal iedere graad met inwijding of met de vereiste voorwaarde moeten bereiken, en die binding zowel een relatie kan zijn, als het kinschap dat niet meer zijn geldigheid heeft.

een kinschap kan dus een religieuze verwerkelijking beleven die dan niet afhankelijk is van een maatschappelijke prestatie, van een maatstaf binnen de relatie, noem sommige inwijdingen zijn afhankelijk van rang als adel, schoonheid, mach, of rijkdom.

en een kinschap is dus niet afhankelijk van een gedeelde wil, zoals in een relatie je beiden bij dezelfde religieuze orde hoort en elkaar afmeet aan de verwerkelijking van dat doel.

en een kinschap is niet afhankelijk van de gedeelde mogelijkheden stel in een religie is een karmavorwaarde en een van de relatieleden mist die voorwaarde waarbij beiden die niet meer kunnen behalen.

Daarnaast een relatie elkaar een voorwaarde stelt, en iedere relatie waarbij ze bij verschillende religieuze stromingen horen, je niet meer die volledige vervulling kan vinden in de eigen voorkeur.

Immers sommige religies geven die binding en de verantwoordelijkheid aan de relatie waarbij soms de man leidend is, en een voorwaarde srelt, en soms de voorwaarde is dat je beide bij dezelfde religie hoort. of dat de ene de ander niet ondersteunt vanwege een andere voorkeur en daarbij dus een mate van verwerkelijking niet gestimuleerd wordt.

Noem als je een relatie krijgt, de ander de uitoefening van een religieuze voorkeur met of zonder bekendheid ombuigt naar een ander perspectief. ook al is dit soms een proces die intern ligt, immers als je een relatie met elkaar hebt je in vriendschap elkaar soms bijstuurt ook al liggen de voorwaarden buiten de directe benoeming van argumenten of benoemde communicatie.

Kinderen zijn daardoor meer vrij, en hebben meer mogelijkheden voor religieuze beoefening of het behalen van een religieus doel omdat hun controle of verantwoordelijkheid niet maatschappelijk ingebedt hoeft te zijn

noem via een organisatie met rangen, of een relatie waarbij je elkaar impliciet of expliciet voorwaarden stelt.

Vaak dat de opvoedrol in het verlengde ligt van de religieuze voorkeur. Maar daarbij in de maatschappij geen vereiste oplegt maar een mogelijkheid als de grondwet in een land in algemene zin de vrijheid beschrijft.

Zoals ze in de hemel soms besluiten om een engel op aarde de kans te geven om die opoffering van belangen te tonen en daarmee in de orde opgenomen te worden.

Zoals een engel dan te horen krijgt om een bepaalde geboorte aan te nemen waarbij God ze vernedert om ze aan te passen in hun ziel en hun intentie maar ook om via het werk op de hoogte van hun engelenziel via een menselijk leven te volbrengen.

Soms zeggen ze een geboorte als mens is wel heel laag en mijn capaciteiten zijn veel hoger, maar een engel die wordt verlaagd wordt in zijn ervaringswijze wel benut op de hoogte die hij zelf heeft.

De religies op aarde borgen dan alle namen die een engel kan bereiken, en die namen zijn dan zowel via verdienste, mogelijkheden als genade geborgd.

Noem een engel bij verdienste die hij toont een functie als een erespedje krijgt, en via mogelijkheden als het aangeboden wordt en de voorwaarde wordt voldaan, en bij genade zoals in het christelijk geloof, of bij godennamen die alleen de aanname als voorwaarde heeft.

De religies op aarde borgen ook alle namen die een engel als functie krijgt, maar dan zonder de bekendheid van rang of hoogte. Noem wij zien religies vaak als gelijkwaardig en zeggen meestal niet die is hoger of die is lager. Natuurlijke de meesten hun eigen geloof belangrijker vinden dan anderen met andere richtingen.

De religies op aarde borgen dan al die belangen voor zowel mensen als engelen, en engelen van godswege een leven krijgen onder zijn condities. Noem dus dat zij een naam krijgen die alleen god kent, en de mogelijkheden benutten die via een menselijk leven te verkrijgen zijn.

een engel die dan in de orde opgenomen wordt, moet wel veel groter opoffering tonen dan mensen zelf kunnen, ze moeten als ware ook hun ziel kunnen prijsgeven in hun heldenstrijd tijdens het leven. waarbij god wel ziet wat zij doen, wat zij ervoor over hebben maar anderen niet perse. Alsof God een hand om hen heen houdt, of anderen niet zien welke waarde het heeft.

een engel die natuurlijke in zijn zuiverheid blijft, immers zij behoren wel hunzelf te verdedigen anders zouden hun geloftes niet op menselijke wijze worden geacht, maar door God soms wel de stormen moeten weerstaan.

een engel die dan voor het leven boven het gewone menselijke leven staat, kan dan als engel ook de functies van meerdere religies krijgen, noem ook boven een gewone naamgeving staat. een engel een borging via meerdere religies krijgen waardoor de functie van gods wil in hem via religies, religieuze engelenfuncties geborgd kan zijn.

Noem dus een engel met de wil van de almacht, een engelenfunctie in de orde van drie aartsengelen zijn rol kan vervullen, noem dus bij aartsengel Michael, Barachiel en Ariel.

Waarbij aartsengelen vaak een eenduidige naam voor hun functie bij God behartigen en in hun alomtegenwoordigheid de engelen aansturen die een onkwetsbaar engelenlichaam hebben maar zoals vergelijkbaar met mensen een lichaam en een ziel met waarneming bezitten.

Zo kan een engel binnen een of meerdere religies geborgd zijn en is het God die dan kiest als zij die voorwaarde voldoen in welke engelenorden of in welke orde zij opgenomen worden.

een engel zonder vrije wil, is dan verbonden aan God zelf in de alwetendheid en in de wil die een belang dient die in de situatie het belang van God zou zijn.

een engel zonder vrije wil, is dan als ware verbonden aan een mate van handeling die voor mensen een mate aan spontaniteit zou voelen. waarbij een engel natuurlijk afmeetbaar toch menselijk gezien redelijk of rationeel handelt.

een engel zonder vrije wil moet dus ook belangen kunnen opofferen om zichtbaar te maken dat hij de wil van God belangrijker vindt dan zijn eigen bestaan.

een engel zonder vrije wil is dus ook verbonden aan de alwetendheid van God ook als hij een proef doorstaat, is de engel zelf zonder kennis van hoe hij het doorkomt, maar als hij erdoorheen is begrijpt hij dat God wel een bedoeling heeft en ook als de engel bijvoorbeeld angst zou voelen dat het betekenis heeft.

een engel die dan zowel zelf beproeft wordt, als aan de engelen en god getoond wordt in zijn vasthoudendheid om god te dienen, maar ook getoond wordt om gezuiverd te worden van onreinheid. Noem soms een ego een andere keuze maakt dan een belangeloos standpunt.

Daarnaast toont God ook aan de engel in welke mate een schending wel een schade veroorzaakt waarbij een engel op voorhand geen kennis heeft over de betekenis ervan. Noem waar een monnik door seksualiteit zijn celibaat verbreekt dat zowel innerlijk is als uiterlijk noem soms mensen die in hun opleiding met seks in aanraking komen en de hoogte van hun inzet verliezen. maar ook een monnik die het zelf verbreekt bij god daalt in toewijding.

en een engel die beproeving met het menselijk standpunt aangaat maar de betekenis van God erin ligt. Noem een engel als mens erdoor heen gaat, maar aan God verbonden blijft.

Waarbij tot een engel geheel bij God komt en zich helemaal eraan wijdt bij ieder gebed niet zijn eigen zekerheid moet zoeken maar de zekerheid die hij bij God vindt.

Een engel is dus in gebed tot nader in alle beslissingen van de wil, en door die eenheid met God vind hij uiteindelijk ook de manier om helemaal bij God te komen en als ware in het licht van God op te gaan. een engel is dus in beproeving als mens, maar in zijn wil steeds meer nader tot God

waarbij hij zo nadert tot God dat als ware hij in levensgevaar God hem alleen nog kan vrijstellen of redden.

Een engel die dan in het licht van God opgaat, kan dus wel de beproevingen voldoen, maar zal uiteindelijk alleen nog het bestaan van God zelf in hem overhouden.

het bestaan van God in hemzelf dan de weg is die God hem toont, en vaak in de opvoeding naast de menselijke genade zoals de religies die voorschrijven ook het pad openen om tot God te naderen.

Zo kan het bestaan van God in een engel geboren worden, en daarna bevestigt.
het bestaan van God is dan de naam die hij in de ziel van de engel schrijft, waarbij alleen God daar zelf van weet, en misschien via de werken van de heilige die de voorbereiding krijgt. Noem een engel onkwetsbaar is, maar een heilige als mens geoordeeld wordt. Maar een heilige die het levenseinde haalt het oordeel van God krijgt en daarbij de belofte die God de heilige geeft.

Zo kan een engel dus bekleedt worden met het bestaan van God in Hem, maar toch in de menselijke belichaming een taak als heilige volbrengen.

een engel die dan bekleedt wordt met een naam van God in zijn ziel is dan verbonden in de wil van God met de naam die dan van binnen is geschreven.

Het is dan de naam van God in de wil, en in zijn binnenste of ziel, immers andere engelen kunnen dan die naam lezen en zien dan bij welke orde die engel hoort. Noem zij lezen alsof op iemands gezicht zijn gemoed te zien is, en lezen dan zowel de naam van de engel als de naam van God waar hij toebehoort.

Als een engel het bestaan van God in Hem geboren laat worden, is het al bij God zeker welke functie hij krijgt en in welke mate hij die zal vervullen. een naam van God is altijd eenduidig en in de taal die de mens begrijpt. Immers een menselijke lichaam geen andere dan menselijke talen begrijpt.

een engel die dan als ware mogelijk via het hindu geloof het pad volbrengt, kan dan de naam van een hindu god in zich geschreven krijgen, waarbij het niet ongewoon is om de naam van het laatste doel erin te schrijven. Zoals Brahman een van die namen is. en Brahman de functie borgt op de niveau's van de namen van het leven. Zoals Govinda over de mens, Gayatri over de ziel, en Brahman als het geheel.

De titel Nirguna Brahman dat voorbijstijgt aan naam en vorm, is een geloof dat wel in de functie wordt geschreven, maar een transcendente wijze is van geloof. Immers zonder naam kan men niets ertegen zeggen, en zonder vorm kan men het niet aanwijzen of in handeling bevatten.

De titel Nirguna Brahman, is de werkelijkheid waarbij men uiteindelijk het bestaan van naam en vorm opgeeft. Om in die hogere bron van leven op te gaan. Waarbij iedere functie erin als van binnenuit zonder oorzaak behartigd wordt.

Nirguna Brahman is dan het uiteindelijke loslaten van alle namen die men aan een bron geeft, en het loslaten van alle functies die men kan omschrijven maar de uiteindelijke bron zeggen van God gij in mij, en niet wat ik herken van u in mij.

Waarbij God dan onvoorwaardelijk de engel en zijn bestaan in handen krijgt.

Zo is het als christenen in de hemel komen en zij zouden getrouwd zijn geweest en door noodweer uit elkaar zijn gegaan, of welke reden ook waarmee een mens meer dan een verbintenis kent, dan besluit christus in de hemel bij wie zij horen en welke verbintenis in de hemel geldig is. Zo zijn dan de christenen in de hemel door Christus ook bevestigd in de verbintenis waarin zij die liefde met elkaar deelden.

Zoals zij die voor de goede kant kiezen, ook als zij kinderen en klein kinderen hebben. Als zij na hun leven naar de hemel gaan houden zij hun gewaardeerde functie, en blijven zij hun nageslacht geleiden. Zij die op aarde zijn houden de verbindingen met hun ouders en voorouders, die voor het goede hebben gekozen.

Zoals zij op aarde waren zijn zij in de hemel, en zijn zij hen nabij die hen geliefd waren. Zij die bij het goede horen zetten hun functie door en zijn voortdurend in het aanzicht van de Goden, en de genade waar zij voor gekozen hebben.

Zoals zij die familie hebben die voor de goede kant gekozen hebben en zij zijn ons ontvallen, door ongeluk, door strijd of door tegenslag zij die voor de goede kant kozen zullen in de hemel hun functie mogen doorzetten waar zij geregeld hen nabij zijn die op aarde zijn achter gebleven.

Zo ware zij allen in de hemel zijn en de lichten van God genieten als ware een zomerse dag in de welstand van het leven, zij zullen gedenken hen die op aarde bevriendt waren of als familie voor hen in hen nabijheid waren zij allen in de hemel zijn hen die geliefd zijn nabij, zoals de Heere hen nabij is die zijn genade verkozen tijdens het leven, of hun leven aan het goede gewijdt dezelfde plicht en inzet hebben voldaan.

Zo zij vrienden zijn, zo zij geliefden zijn, in de hemel herinneren zij zich de goede dagen, immers de tijd van strijd komt in ieder leven en men weet niet wie het leven ontvalt, of zwicht voor een overmacht, zij in de hemel gedenken ons, en zijn ons nabij zoals de Heere ons nabij is.

Zoals het doel van de ziel de religieuze verwerkelijking is de geest zowel technologie als doel heeft als de kunstmatige manier om het leven te verveelvoudigen of te imiteren.

En het lichaam altijd de eisen en de plichten van het leven wil vervullen. Noem het lichaam door werk en plicht gezond wil blijven en krachtig en de achting van de gemeenschap

De geest die via een pad als ware mogelijk alle technologie vindt om zowel het lichaam te verdubbelen als de ziel zijn waarde geeft door haar zonder actie te stellen Wanneer de geest zijn doel behaalt is het tevreden en zowel het lichaam heeft zijn doel niet meer omdat zij gevangen is in technologie als dat de ziel erna zijn doel vindt en gaat nastreven.

De ziel met zijn doel is altijd vervat in een boodschap die in haar een verlangen oproept

een verlangen naar een zielehouding, een staat van kennis, en een ziel die een streven zoekt die zij nog niet kent maar in haar zieleinhoud wel leert kennen door haar als gevoel te koesteren.

Een ziel vindt zijn vervulling door de werkelijkheid zelf als middel te zien voor een doel dat zij nog niet kent. Zo groeit de ziel in de werkelijkheid en leert een kompas kennen die altijd dezelfde richting woont.

Waar de geest een samenleving aanstuurt en technologie haar doel vindt, en een voorspoed die soms eeuwen duurt, soms langer en soms korter, is het lichaam altijd binnen het leven en de tijd die van nature gegeven wordt. Zo is de geest door voorspoed op het pad, bij tegenslag of een zware ramp ondervindt zij schade en herstelt door een gedeelte van het pad opnieuw te lopen.

De ziel vindt in religie haar waarde waar zij naar geloven de vruchten van haar inzichten vindt en in verlangen tot zich neemt. De vruchten van inzicht die van oudsher tot de huidige tijd in gezetheid zijn opgetekend door alle leraren, alle eenlingen en allen die haar een tijd zochten.

De ziel vindt dan zijn verwerkelijking door de werkelijkheid en door haar zelf als sturende kracht aan te nemen, zodat de ziel zijn vervulling vindt in een bron waarin zij haar vertrouwen stelt.

De geest die haar doel zoekt is ook gebonden aan de voortdurende betekenis van het pad voor haar zelf en de samenleving een pad dat alleen door begrip en verstandelijkheid blijft doorgaan.

Zoals een ziel voor de geboorte belooft om zich bij de opvoeding en het leven ook in een mate ondergeschikt te zijn aan de belangen en het niveau van anderen.

Noem een ziel in de jeugd zowel vaardigheden leert als ook een andere interesse kan aannemen. Maar als tegenprestatie dat de ziel bij het levensoordeel ook mogelijk als voorouders zeggen als je aan onze voorwaarde hebt voldaan mag je ook naar de hemel.

Deze voorouders die al in de hemel zijn kunnen als voorbeeld zeggen als je eerlijk je beroep uitoefent mag je van ons ook naar de hemel. Als mensen dus naast de mogelijkheid van genade een voorwaarde vervullen dan mogen zij soms bij het levensoordeel ook naar de hemel.

Voorouders hebben dan vaak zelf ook aan die voorwaarde voldaan, en als zij een deugd belangrijk vinden, zoals eerlijkheid, of moed, of rechtvaardigheid of plicht, dan mogen zij hun nazaten ook op die deugd een goed oordeel geven.

Door de opvoeding waarin een ziel zich laat vormen en onder de anderen stelt, kunnen anderen ook bij het oordeel de ruimte gebruiken om een hemeltoegang toe te staan. Waarbij diegene dan volgens die voorwaarde op het niveau van die voorwaarde in de hemel mag wonen. Waar diegene dan vaak bij de voorouders zit. En mogelijk nog in de verbintenis staat die op aarde als de juiste werd gezien.

Naast dat een ziel dan belooft in de opvoeding gevormd te worden en ook mogelijk andere interesses krijgt, of vaardigheden die eerder als niet belangrijk werden gezien. Men ook in het leven een beroep aangeboden krijgt. Soms uit eigen interesse en soms uit plicht van de omgeving. Vaak dat een culturele aanleg ook onderdeel is waarbij vooral hobby of levenswijze daarin een kenmerk is. Een culturele aanleg die volgens de wet is, en geen anderen schaadt wordt in een oordeel als onderdeel van het leven gezien. Immers een mens naast een levenswijze, hobby, werk, een relatie of andere inbedding vaak in het geheel een leven vormgeeft tijdens het leven zelf.

Als een ziel bij de geboorte ruimte geeft voor het leven zelf in zijn openheid, of een godheid of engel die ruimte geeft dan belooft die autoriteit ook die ruimte op een goede manier te benutten, maar in de wisselwerking tussen de mens en de samenleving is het vaak tijdens het leven dat die ruimte benut wordt, en een mens dus niet vooraf weet welke functie hij krijgt.

Een ziel die voor het leven een wens heeft of een groot verlangen kan ook bij god of andere goden aangeven dat belangrijk te vinden. Omdat de ziel dat dan bij een autoriteit zoekt dat die vervulling ook daarin vorm krijgt.

Een ziel die graag wil weten waarom er een orde is, zoals regering, land, arbeid, vorst, en andere onderdelen, die kan als zij dat bij een hogere macht zoekt, engel, godheid, heilige daarin bevestigd worden. Omdat die ziel de antwoorden ook weer mag delen met de samenleving.

Dat tijdens het leven bij mensen soms in de tienertijd een onzekerheid over orde, hiërarchie is, is natuurlijk immers, men moet ook in de plaats binnen de orde weten waarom zij die plaats innemen. Waarbij men bij het onderzoek als het binnen de geldende vrijheid en wet blijft die ruimte krijgt, zonder dat er maatregelen zijn. Immers de wet zoals ook de grondwet voor iedereen in gelijke mate geldt.

Sommige soorten zoals de mensheid heeft het aan het einde van de jeugd, zo kan het bij andere soorten in andere vormen voorkomen. Waarbij de mens die op aarde geboren wordt dat altijd in de orde zoals god die heeft geschapen en bewaakt krijgt aangeboden. Waarbij ieder mens normen en waarden in de jeugd krijgt en daarbij dus ook een grens aangeleerd krijgt.

Het kwade is ook bij God in het oog, maar krijgt van God soms wel de ruimte en soms niet. Waarbij God in zijn inzicht daar zelf over oordeelt. Waarbij als ze zeggen God heeft de Almacht, die ruimte om het in te perken altijd houdt, maar zoals men zegt. Een ziel die zoekende is, en misschien buiten eigen schuld is afgeweken toch die ruimte moet krijgen.

Immers men zegt altijd, iemand zonder schuld door toedoen van anderen afgeweken minder schuld heeft dan iemand die opzettelijk die richting kiest. God heeft daarbij het oordeel zelf omdat wij niet de intenties van anderen kunnen oordelen. En God de wet de verantwoordelijkheid geeft, zoals die zichtbaar is en zoals bij alle beroepen en arbeidsfuncties door de samenleving worden ingevuld.

Een ziel die dus bij geboorte ook zich laat inperken tijdens het leven krijgt daarbij dus ook weer een kans of mogelijkheid terug.

Een oordeel tijdens het levensoordeel na het leven ligt bij God zelf en is onder de voorwaarden die God zelf stelt. Dit betekent dat voorouders ook soms die kans van God niet krijgen, en als een ziel in het oordeel niet serieus is of alles afwijst God zelf het soevereine oordeel heeft.

Waarbij zoals op aarde een gesprek soms heel belangrijk is, noem een sollicitatie gesprek soms een oordeel binnen een kwartier geeft over een periode van jaren, of het onderhoud van een gezin voor jaren. Dit betekent dus dat ook een levensoordeel in die betekenis begrepen mag worden. Waarbij het oordeel vooral gaat over welke intentie een ziel heeft en hoe die in het leven tot uiting komt. Noem tijdens alle onderdelen binnen het leven.

Zo is er als men het tekent een cirkel met erin een driehoek vaak is de driehoek de symbool voor een hiërarchie binnen een samenleving waarbij de top de punt de hoogste machthebber representeert.

De driehoek in zijn geheel staat voor alle functies die naar graad van moeilijkheid zijn gerangschikt. Hogere functies vereisen hogere intelligentie of een hogere graad van nauwkeurigheid, autonomie, oordeelsvermogen of andere kwaliteiten.

De driehoek is dan de orde binnen een samenleving en als je het verlengde beschouwt betekent de driehoek de functieverdeling om een samenleving in stand te houden.

Deze driehoek in zijn geheel representeert de zichtbare functieverdeling die de gehele samenleving in stand houdt.

Naast deze driehoek die binnen een cirkel is vorm gegeven en in de drie hoeken raakt met de cirkel zijn buiten deze driehoek alle functies die niet essentieel of direct noodzakelijk zijn om een orde in stand te houden. Zij zijn dan niet verdeeld in de functies naar moeilijkheid beloningsschaal of andere kwalitatieve verhoudingen.

In deze functies buiten de driehoek zijn alle functies vervat die wel in een samenleving ruimte hebben, ook bijdragen aan de leefbaarheid in een samenleving en waarvan gezegd wordt deze zijn in een samenleving van waarde. Maar omdat zij niet noodzakelijk zijn hoeven zij als ware niet in een verdeling te zijn van maatstaf of andere kenmerken waaraan je een orde afmeet.

Deze functies hebben meer vrijheid in hun voorwaarde om te bestaan. Ze hebben meer ruimte in de uitoefening van hun functie en in hun mate van beloning hebben zij niet die precieze verdeling naar de expertise, of mate van betekenis in de orde binnen de samenleving.

Deze functies buiten de driehoek zijn vaak de functies die mogen bestaan maar niet die vele voorwaarden hebben waar zij aan moeten voldoen om te mogen bestaan.

Binnen een samenleving als je die beschouwt als een hiërarchie waar hogere posities altijd ook minder kwantitatief zijn dan lagere functies. Immers een hogere opleiding in de verdeling van zowel interesse inzet en de mate van intelligentie om te bevatten wat die inzet nodig heeft en om die inzet om te zetten in de benodigde expertise is er altijd een uitverdeling van zowel mensen met hun intelligentie en de beroepsfeer die zij kiezen.

Een hiërarchie wordt altijd noodzakelijk gezien om een samenleving in stand te houden, en de functies erbuiten zijn met minder voorwaarden zodat zij wel mogen bestaan maar in een andere verhouding zijn dan binnen de orde.

Een hiërarchie is daarbij altijd onderhevig aan een oordeelsvorming en een mate van beoordeling van de laag boven hen, om de uitoefening en de mogelijkheden zeker te maken.

Een hiërarchie is dus vaak met de precieze belijning om die functie daarbinnen mogelijk te maken, waarbij ook de toeleiding naar de functies daarbinnen altijd precies vastliggen, ook op hogere niveau's waar juist die toeleiding bestaan uit het abstraheren van methodieken.

Noem op een laag niveau moet je een handeling kunnen uitvoeren, erboven een methodiek uitvoeren, daarboven moet je een methodiek toepassen, en de laag erboven moet je met bewijsvoering methodieken kunnen vormen. Noem dus op basis van zowel literatuur als verwijzing naar begrippen op abstract niveau. De laag erboven is altijd zonder directe beoordeling immers een toepassingswijze in die hogere lagen is niet meer gebaseerd op bekende informatie.

Buiten de hiërarchie is door de voorwaarden die soms minder belijnd zijn, op een andere manier samengesteld worden, of in hun voorwaarden niet vereist zijn van een oordeel.

Noem ze stellen voorwaarden maar er wordt niet afgekeurd of die behaald worden.

Een functie binnen de hiërarchie is altijd met een maatvoering verbonden, en in die maatvoering past iedereen in een mate van intelligentie, inzet, en interesse.

En buiten de hiërarchie is een mate van zelfsturing mogelijk waarbij de voorwaarden vanwege hun nietconditionele karakter ook mogelijk maken dat die zelfsturing ontstaat.

Noem een effectieve wijze van zelfsturing naar autodidactiek leidt, en die leidt weer naar een expertise op een niveau dat zij zichzelf bewaakt of bestuurt. En de voorwaarden door hun impliciete betekenis mogelijk overal zichzelf vervullen op welke plek zij daarna ook bestaan.

Noem zelfsturing leidt naar een functie die binnen elke plek van voorwaarde die voorwaarde impliciet vervult.

Mensen hebben van jong tot oud een leervermogen waarbij lesgeving een primaire middel is van overdracht.

Het leervermogen bestaat uit het aannemen van lesstof die over een handeling een methode, een concept of een abstracte vorm van informatie gaat.

Het leervermogen bestaat uit het aannemen ervan en het kunnen uitvoeren ervan, waarbij de uitvoering in een leersituatie bestaat uit het controleren of je de lesstof beheerst, noem het vraag en antwoord model, het uitleg en verklaringsmodel, en het aanmaak model.

Een vraag en antwoord is altijd gebaseerd op informatie, het uitleg model is altijd in de vorm van het uitleggen aan anderen die het niet beheersen met de toets of zij de stof aannemen, de verklaring bestaat uit het vormen van de tussenstappen die nodig zijn om die lesstof te kunnen beheersen en het aanmaakmodel is zowel in kunst dat je de vorm kan maken, als binnen het aanmaakmodel dat de stof aangemaakt kan worden binnen de condities die er zijn.

Een leervermogen die op alle leeftijden in dezelfde mate te activeren. Noem op de basisschool tot aan na het pensioen.

Binnen en arbeidssituatie is die functie impliciet je wordt zelf gevraagd binnen het werk nieuwe ervaring op te bouwen en in die ervaring te groeien. En op controle momenten wordt de situatie daarbij aangepast. Noem zowel salarishoogte als de arbeidsfunctie in een schaal.

Een musicus moet ook door eigen kracht een repertoire verbreden dat toch gebaseerd is op het aanleren van nieuwe dingen. Zoals zelfs een liedje op de middelbare school op dezelfde mate van vaardigheid gebaseerd is.

Het leervermogen is dan in de mate van intelligentie ook gebaseerd op de leermodellen.

Noem uit het hoofdleren van namen, is een methode die als je het beheerst op alle niveaus van die vaardigheid is gebaseerd.

Zo zijn alle methodes impliciet in een opvoed of educatiesysteem benoemd.

Als die leermodellen, zoals de methodes individueel uitwerken de mate van beheersing worden gerekend, dan is er in het educatiesysteem een niveau verdeling.

Noem de impliciete niveau van beheersing bepaalt ook tot welke graad van educatie je kan opklimmen, of toegeleidt worden.

Een expliciet niveau leidt dan ook de leermodellen in waarbij je zelfs in precisie controleert of een methodiek aanvormbaar is.

Noem er zij vele methodes binnen een leermodel om zowel lesstof aan te nemen als die lesstof te behouden.

Zoals de musicus dat in de muziek bereikt en soms op een leeftijd bemerkt dat er een structuur of een reeks in de stof zit waarbij het aanleren makkelijker gaat of zelfs bijna vanzelf. Zoals men hoofdrekken zonder moeite kan, en bij hen die een methode niet beheersen als ware iedere keer op vingers tellen.

Een expliciet niveau is dan het aanleren van de methodes die bij een leermodel horen en een impliciet niveau is dat er wordt verwacht dat er een bepaald moment is dat een leermodel overgenomen wordt zonder dat er een directe methodeoverdracht is.

Men kan dan uit informatie in een reeks een abstractie maken.

Een methode vinden die de informatie rangschikt, of die informatieverwerking in een tabel of een concept vormt.

Noem als je een reeks woorden met het beginletter van een alfabet leert, en je herkent de beginletters, dat je ze als een reeks aanleert zonder dat er een mate van willekeur nodig is.

Een leervermogen is volgens leermodellen te vormen, en door de methodes impliciet of expliciet over te dragen een mate van informatieverwerking mogelijk maakt waarbij een leersituatie zoals een schoolperiode een groei mogelijk maakt in de mate van maximaal lesstof overdracht.

Een kind op school kan niet meer leren dan de leraar aanbiedt.
En een kind kan niet beter leren dan de ondersteuning om het te ontwikkelen.

Een leervermogen is op elke leeftijd een woord dat op gewaardeerd niveau staat en in alle onderwerpen en thema's binnen een samenleving toepasbaar is.
Onafhankelijk van de betekenis binnen die samenleving.

Zoals in het christendom de orde van God binnen de wereld zoals wij die op aarde hebben, Maar ook in ruimere betekenis in het hele universum. Immers God scheidde Licht en donker en schreef in de wateren.

Zo is in het christendom alle kenmerken van almacht en alomtegenwoordigheid als kenmerk van God die alle macht heeft, als zijnde dan namen van God.

In het hindoeïsme gebruiken zij de titel Brahman als de werkelijkheid zelf waarin de orde in zijn geheel is. Zo is dan Brahman via de kenmerken verbonden van Almacht en Alomtegenwoordigheid die dan zowel een sanskriet naam hebben als een volkstaal uitdrukking.

Iedere religie kiest een manier om zowel de goden als hun kenmerken te benoemen, waarbij in het christendom vooral de toegankelijkheid belangrijk is. Men kan bidden en God belooft zowel de mens erachter te zien, als dat de gebeden worden aangenomen zonder onderscheid van rang of status.

In het hindoeïsme is het belangrijk dat de namen een heilige betiteling hebben waarbij de naam dan niet afhankelijk is van inzicht. Noem soms noemt men de werkelijkheid alleen de wereld waarvan de randen plat zijn en men eraf kan vallen en soms is het universum of een aantal dimensies. Een heilige betiteling is dan niet afhankelijk van eigen inzicht.

In het christendom wordt dan de orde aan de titel God gehangen, en is het vooral de nadruk op het gebed en ook dat het gebed in de eigen of moedertaal mag worden vericht en geen kenmerken heeft dat je alleen in een heilige ruimte mag bidden, of kenmerken dat men zich eerst moet wassen.

Zo heeft iedere religie een eigen manier om die gehele orde te benoemen en belangrijk kenmerken van geloof of devotie een richting te geven, of voorwaarden waarbij iedereen zowel een grens heeft als een kompas om de devotie op te richten.

In het hindoeïsme zijn al die goden en godinnen ook gelijkwaardig men respecteert elkaars geloof, Zoals dat in het christendom ook is, noem de grondwet binnen die religieuze voorkeur de ruimte aan iedereen geeft zolang zij de eigen vrijheid niet overgaan naar de vrijheid van de anderen.

Zo is in het hindoeïsme de godheid Krishna die als avatara naar de wereld kwam op aanvraag van Brahma de schepper om de wijsheid en de genade te herstellen.

Krishna nam een leven als mens aan en nam daarmee ook de figuur in die het dichtst bij mensen staat. Hij had in zijn leven natuurlijk meerdere deeltaken maar is met zijn religieuze boeken het bekendst in deze tijd.

Zo is het in het hindoeïsme gewoon dat zoals bij de mens de boodschap via een mens komt, en de boodschap ik in zijn meest heilige vorm aan de mens gekoppeld wordt.

Noem Krishna zegt ik ben als mens en geef de genade maar buiten de Schepping in de eeuwige persoon heet ik Govinda. Die als een herdersjongen bekend staat. Daarmee zegt hij eigenlijk ook dat iedere zogenaamde soort immers men gelooft in het hindoeïsme ook in het universum en dat de veda's in een vorm overal een grondlegging zijn, zijn boodschapper in de vorm die vanuit de biologische oorsprong hetzelfde is.

Zo is dus Krishna als godspersoon die als mens tussen mensen, zo zijn er bij Vishnu tien avatara's die door Vishnu naar voorkeur of op Brahma en zijn aanvraag een leven nemen om een aspect te herstellen.

Krishna is dus als mens tussen mensen waardoor wij ook weten de boodschap is voor onszelf immers er zijn geen onbekende voorwaarden of eigenschappen aan verbonden.

Zo is dus als we het vergelijken en een concept ervan maken bij iedere soort, die dan een vorm van een grondlegging meekrijgen zoals de veda's bij de oorsprong van de aarde, een boodschap in de vorm van de soort. Bij ons het menselijke. Zo heeft dan iedere soort zo is een betekenis een boodschap via zowel een grondlegging bij hen, maar ook het herstel via een avatara die in hun soort als gewoon wordt aangenomen.

Dit betekent dus zoals wij op aarde de veda's en Krishna hebben, ze bij iedere soort ook een heilige serie boeken of informatiebronnen hebben en avatara's die op hun eigen soort gelijkend zijn. Men kan nooit iets zeggen over wat men niet kent, en boeken die wij niet kennen kunnen wij niet in een mening meenemen maar de meeste betekenisvolle uitspraak is dat zij avatara's kennen in hun religies zoals wij die bij ons kennen.

Zoals wij dus in het hindoeïsme omdat Krishna mens is, de genade altijd als mens mogen vragen en mogen aannemen. Waarbij hij als mens beslist over de gebeden en de genadevragen.

Zo is dus ook de directe verbinding altijd dat zoals de wijsheid hersteld wordt, en dus Krishna daarbij een grondlegging heeft gedaan dat de eeuwige persoon daardoor bij ons als mens ook als mens bekend is. Noem Krishna als eeuwige persoon Govinda als naam heeft. Waardoor wij altijd ook in de religie en devotie gericht worden op het mens zijn, en de voorwaarden zoals wij die vaak tegenkomen ook in het menselijke vervat liggen.

Zoals in het christendom de engelen en de namen van God bekend zijn,
Zo is het engelenrijk door God boven de mens en de mensheid gesteld.

Waarbij de engelen ook veelvormige gedaantes hebben
Noem de engel de cherub die als een driejarig kind overal waar hij gaat en vliegt
De hele eenvoudige dingen in gebed brengt bij God, van leed, ongeluk tot allerlei
Dingen waar ze een eigen wens in zien.

Zo zijn er de engelen de vrouwelijke engelen die soms bij God zeggen die persoon
Of dat volk wordt onrechtmatig bejegend of heeft meer leed dan een mens zou hoeven dragen
Zo zijn er vrouwelijke engelen die hele ziekenhuizen of regio's in voorspoed en liefde voorzien.

Zo zijn er strijdengelen de mannelijke engelen die in welke grootte ze ook hebben
De strijd voor God voeren, soms tegen kwade machten of personen op aarde soms erboven
Zij zijn niet aflatend in hun wapenschild van het geloof en met hun binding bij God
Brenge zij iedere keer weer hun verdediging tegen alle argumenten en strategieën die
Een kwade macht kan gebruiken.

Zo zijn de engelen boven de mensheid verheven en soms zegt God tegen hen
Laat het kwade nog even omdat zij hun bron moeten openbaren, soms zegt God
Laat het kwade tot hun naam bekend wordt dan wordt de strijd bij de engelen gelegd
Immers God heeft de samenleving ook de verantwoordelijkheid van orde en rechtvaardigheid
Gegeven, en als de mens het niet mag of niet kan behartigen dan worden de zaken bij de engelen
gelegd.

Zo zijn er vele vormen van engelen met alle groottes die bekend zijn, zij dienen
Allen de Heer en God zelf met hun wil van binnen en met hun orde waar zij bij gevoegd zijn.

Een engel die God dient, is door God bevolen en staat niet onder opdracht van mens of organisatie.

De engelen die bij God bekend zijn zijn met een engelenlichaam bekleedt waarin zij de
instrumenten hebben die God voor hen heeft vastgesteld. Als engel eten zij niet, en hoeven geen
plezier te maken, zij hebben geen eigen belang, en als zij gezond zijn hebben zij geen medicijn
nodig. Zij werken voor God in de maat en maatvoering die God voor hen heeft bereidt.

Hoe engelen geboren worden, of in welke mate zij door goede werken ook hun eigen beloning krijgen is bij de Heer zelf bekend.

Zo is het dat als engelen in hun functie bij God blijven noem dus voor Hem werken
Maar ook niets buiten Hem zoeken dat zij zowel in hun wil groeien
Zij in hun gedaante groter worden en door de wijsheid van God zijn werken
Meer en beter voortbrengen.

Een engel die bij God blijft noem dat hij honderden of duizenden jaren oud is hoeft niet in zijn wil beperkt te worden immers hij is van nature bij God gebleven. Zoals een mens die alles goed doet Niet beoordeeld hoeft te worden door de wet of door de regelgeving.

Een engel die dan in zijn vrije wil voor God werk, en dus niet is afgedwaald heeft dan altijd bij God in de hemel zoals in hij in de hoogste hemel woont een punt waarop hij zich kan richten.
Een engel kan ten allen tijde weer naar God toe, om zowel zijn licht te genieten als om Hem aan te spreken in zijn functie als allerhoogste.

Een engel die dan zijn vrije wil wil inleveren mag deze wens bij God neerleggen waarbij God dan vaststelt in welke mate een proef nodig is, welk lichaam een engel verkrijgt en met welke macht hij bekleedt wordt. Noem een engel die ook die onvoorwaardelijke stap wil zetten, zijn eigen bestaan voor God wil opgeven, door God gehoord wordt en in zijn souvereiniteit besluit welke vorm zijn beproeving heeft. Waarna God dan een functie volgens belofte toebedeelt.

Een engel die dus die onvoorwaardelijke stap wil zetten en nog in zijn engelennatuur bij God is gebleven zal dan een belofte krijgen om in die veilige thuisplaats opgenomen te worden.
Waarbij engelen zonder die vrije wil als ware ze die onvoorwaardelijke stap hebben gezet
Ook niet meer die eenduidige plaats nodig hebben om God in de nabijheid te hebben,
Immers in de onvoorwaardelijkheid zijn zij al volledig met God verbonden en kan God
In zijn macht zijn engelen overal voeden en geleiden. Immers een vrije wil heeft altijd een punt
Nodig als bewijs van goedheid en de vertrouwdheid waarin God hen voorziet.

Een engel die van God een beproeving krijgt is alleen bij God bekend in die taak met de naam die hij heeft en in welke plaats of tijd hij geboren wordt. God zelf bewaakt daarbij de voorwaarden en in zijn goedheid kan hij de engel ook alle onderdelen van zijn orde laten zien. Immers een engel die naar de wijsheid van God verlangt verkrijgt daar ook de vervulling in.

Er zijn twee manieren in het leven als intentie

De ene kiest voor het goede en wordt afgemeten aan hoe hij zijn functie volvoert.
De andere kiest voor strijd en wordt afgemeten aan hoe groot de wapens zijn die hij hanteert.

Het goede werkt samen, en heeft daarbij elkaars hulp,
Die voor strijd kiezen staan onder een andere wet, zodra de vijanden zijn zwakte ontdekken
Wordt hij in de strijd overwonnen.

Zoals de twee kwade organisaties zelfs als zij weten door samen te werken een grotere buit hebben
Blijven zij elkaar bestrijden, zoals al het kwaad niet met elkaar zal samenwerken.
Zij zullen alleen de ander erbij voegen als zij in de strijd overwinnen

Zoals zij die een leven hebben en van de oorsprong goed zijn, toch in het leven met misleiding
En verleiding in aanraking komen, en soms voorwaarden aangeboden krijgen,

Of op slinkse wijze de overwinning bij een ontbering die zij in hun moeillijkheid zien. Zij die zich bij het goede achten en hun voorkeur blijven tonen voor de belangen binnen de samenleving zoals die voor iedere burger gelden, worden daarin bevestigd.

Voor het goede kiezen is daarbij voor de zo lange termijn als men kan vooruitzien altijd de beste keuze. Waar het goede bereidt is samen te werken, is het kwade altijd via strijd de vijand.

Zo kunnen koningen door de misleiding vervallen tot een andere gemoed, en kunnen keizers die het goede kiezen toch in hun zorgzaamheid voor hun rijk het kwade met hun wapens af te zetten tegen hun intenties. Waar het kwade bekend is kan zijn gevolgd worden, Waar het kwade zich openbaart zal zij zich eens opmaken voor de overwinningsstrijd, als zij haar naam noemt, zal de goede orde die zich nooit laat verleiden klaar zijn voor hun verdediging.

Waar de strijd begint, zich toont, en de wapens smeedt, daar is het goede in de rust van het hart altijd aan doorgronden hoe de samenleving zich redt van een vijand. Waar zij zijn die in het leven een standpunt kiezen om de samenleving te onderhouden met welk verstand ook gekozen zullen zij bij het goede horen, en zal een koning of keizer die bij het goede hoort, de samenleving vrijkopen.

Bij het levensoordeel wordt men over alle onderdelen van het leven gevraagd, en is het oordeel niet alleen over een keuze tussen een beloning of straf maar kent de rijkheid van een volledig levensstandpunt.

Waar heiligen en engelen in de orde opgenomen zijn, zullen zij van binnenuit de werken doen die van hen gevraagd worden. De ene keer kunnen zij een hoge visie verwoorden, een andere keer tonen zij als eenvoudige lieden een mate van onverstand om hun functie uit te oefenen. Waar zij in de orde zijn, is hun belang onzichtbaar en is hun doel onkenbaar, zij zijn soms als bekend en hoog geacht, maar soms ook alsof zij geen enkele waarde hebben. Zij vertegenwoordigen een standpunt die niemand kent, maar toch soms de hoogsten in de samenleving kennen een voorkeur op gronden die men niet kent. Soms zijn de laagsten in de samenleving die hen in liefde opnemen, en waar zij berispt worden dat zij het weinige dat zij hebben met hen delen, dat zij er bij het standpunt blijven. Soms zijn zij in de religie of de kerken de hoogste devote adepten, en soms wijzen zij iedere regel af en tooien zich met de cultuur die niemand begrijpt.

Als mensen tijd nemen voor rust, dan keren zij zich altijd naar het goede,
Vanuit welke levenspositie ook ze krijgen tijdens rust ook meer zicht op
Manieren om in hun positie een verbetering aan te brengen.

Mensen die rust toelaten in hun leven krijgen en nemen dan ook de tijd waarin zij inzichten
Verkrijgen over hun eigen leven.

Zoals mensen die rust in hun leven toelaten vaak alle onderwerpen van hun leven langs zien komen en soms duiding krijgen in de bedoeling van anderen, soms krijgen ze duiding in de belangen binnen de situatie. Soms krijgen ze plannen of doelen om in hun leven een andere richting in te slaan. Soms krijgen ze in het oog waarom hun leven anders loopt of waarom zij op die manier doelwit zijn. Mensen die rust toelaten in hun leven, vaak dat mensen als zij de werking ervan zien in hun leven tijd ervoor inplannen. Soms dagelijks soms wekelijks soms in een andere tijdpad.

Rust toelaten in het leven is een belangrijk thema naast de positie in het eigen leven verkrijgt het hart ook de ruimte om buiten de directe beoefening van methodes om zowel zich te genezen, harmonie te bevorderen als allerlei onderwerpen door de werking van het hart voor te bereiden, of aan zien komen.

Rust in het leven is ook belangrijk om het lichaam de gelegenheid te geven zich te ontstressen en om de mate van tekort aan levensenergie aan te vullen met zowel slaap, rust, gezond voedsel en vers water.

Zelfs koningen en keizers die voor rust kiezen ook al uit een wens van de voorouders verkrijgen ook zonder bekendheid met de bedoeling van rust toch de zekerheid die bij de werking van rust hoort. Zo is dan zelfs macht daarin geschraagd. Immers een koning door rust zijn positie even opzij zet zelfs opgenomen in de genade die van het hart en zijn werking zijn gunst biedt.

Zo is het voor ieder mens belangrijk om in het hart een verbinding te leggen met anderen. Soms bij vrouwen zijn het hartsvriendinnen, soms is het een binding waarbij men als ware een brug bouwt.

Soms is het dat men het vertrouwen nog niet in de intentie heeft met de omgeving of geliefden. Het is dan natuurlijk om wel niet of meer of minder zo'n binding te hebben, omdat ouders en opvoeders soms een andere deugd kiezen dan daarmee in lijn. Noem een deugd als stoerheid het praten over gevoelens onmogelijk maakt.

Een binding van het hart, of zoals men zegt een vertrouwde rol meer dan alleen de onderwerpen van de samenleving benoemen een intentie vereist. Sommigen die alleen in een relatie vinden. Sommigen in hun baan binnen een zacht beroep die binding bij iedereen kunnen openen. Immers zodra een hartebinding is gelegd is het praten over de diepste zorgen mogelijk waarbij men erna met gemak aan de persoonlijkheid kan werken immers men kiest de manier van bespiegelen, of het klankbord waarbij men zich kan afmeten aan de ander.

Met een hartebinding is dit mogelijk, en soms verkrijgt men de hartebinding door de naam van de ziel te noemen. Noem dus een belangrijk onderwerp met iemand delen en de ander erin bevestigen.

Een hartebinding opent dan ook de toegang tot hogere geest en zielsfuncties waarbij je een vorm kiest om zowel methodiek, vaardigheid en oordeelsvermogen te kunnen bijstellen.

Een hartebinding is voor mensen in het algemeen een onderwerp die een persoon boven het eigen niveau uittilt. Noem immers men betreft een ander in de onderwerpen binnen de sfeer van de ziel.

Soms vindt men een hartebinding in religie noem binnen gebed en soms binnen een richting waarbij of op persoonlijke of professionele sfeer een ruimte is om te werken aan zelfverwerkelijking.

Zoals Christus en de heilige Geest de namen van God bekend maken, zoals de Almacht de meest bekende is en zoals de alwetendheid en de alomtegenwoordigheid de meest gangbare betekenis kent, Daarnaast is de Alschepper die alles vanuit zijn macht voortbrengt als een verbinding die zowel de Schepping tot stand brengt als via zijn instrumenten de Schepping ondersteunt.

Zo is de Alschepper in alles dat het bestaande een plaats heeft een tijd heeft en in het hart voelt hoe het leven zich ontwikkelt. De Alschepper schenkt daarbij hen die met het hart leven of een taak van

het hart volbrengen zijn genade. Zo kan men in het christendom zeggen dat zelfs Christus de geheime wegen kent om een hoger doel te vinden.

De Alschepper, als men de intentie heeft eigen bestaan op te geven, zijn taak in het hart legt en van moment tot moment zich ontvouwt.

Zo kennen we in het christendom de titel engel, die boven de mensheid de taken van God voldoet, en waarbij een engel een mate van licht geeft die met het licht van God zelf gevoedt wordt.

Zo is het christendom waar in de bijbel beloofd wordt dat Christus met ieder zowel een persoonlijke relatie aangaat als de gebeden behartigt zonder naar status of rang te kijken, en ook geen voorwaarden geeft om te bidden of het geloof te beleven.

Zoals een zinnebeelding van Krishna en zijn tuin, bij het middaguur vertelde hij over zijn genade en schonk als het ware uit zijn rijkdom een genadevorm die boven goud verheven is, en waar edelstenen het licht breken en de straling in het oog een dorst voedt die bijna als ware het een paradijs de zorgeloosheid in haar innerlijke betekenis deelde.

Zoals een zinnebeelding van Krishna, die hen vrijkoopt die geen vijand van het leven zijn, en hij zijn adepten of zij tien levens zuiver leven, misschien wel duizend levens zuiver leven of maar vanaf de geboorte. Hij zegt mijn adepten in oprechtheid volgen het leven zoals het zich aandient, en als zij een taak of proef voldoen schenk hen een genade vorm.

Waar koningen kronen en edelstenen sparen, noem hun macht en hun schoonheid de eigenwaarde gunnen die in uiterlijke zin beoordeeld door anderen zijn doel vindt.

Waar wetenschappers instrumenten bedenken die als ware mogelijk alle leraren hun achting tonen en zeggen, in die intelligentie hebben wij het niet voorzien, zijn waarde voor de samenleving is groot.

Zo zegt Krishna zij die hun eigenwaarde hun eer, of hun achting bij mij zoeken worden door mij op een pad geleid waar zij soms zonder bekendheid soms met een goede naam, of sommigen beroemd, andere in een alleenstaande functie opgaan in de omgeving. Ik schenk hen naar mijn eigen voorkeur de genade die hen toekomt.

Krishna vertelde in zijn tuin, ik schenk genade en mijn naam is bekend in de religies handhaaf ik de naam die erin beschreven wordt. Men weet vaak niet dat men bij een koning ook meer kan vragen dan vaak de noodzaak hen gebiedt. Zij die leren dat proef en beloning samengaat, maar zij niet afhankelijk is van een vraag of wens, verkrijgen uit mijn rijkdom steeds weer een geschenk die zij niet kenden, niet voorzagen. En soms dan in diepe contemplatie zien zij meer betekenis dan een koning eraan kan schenken. In de eenvoud geef ik hen een schilderij die bij een keizer in zijn studieruimte een plaats had, In de eenvoud geef ik hen de mooiste sculpturen, zij zijn in tientallen jaren gebouwd of gevormd. In de eenvoud geef ik hen tal van edelstenen, diep in de grond hebben zij miljoenen jaren gekost. En een engel vond haar als ware er maar twee in een groot gebied verborgen waren.

Krishna vertelde in zijn tuin, ik beloof iedereen als zij in genade staan en toewijding verkrijgen dat ik ze van moment tot moment begeleidt, omdat ik boven de wereld sta, en taal voor mij geen grens heeft, bevestig ik bij ieder de toewijding die zij in naam zelf hebben gekozen.

Krishna vertelde in zijn tuin, de hoogste wetenschap is niet afhankelijk van wetenschap of technologie, een religieus doel halen is hoog geacht, of zij in een hemelwereld is, in een primitieve

wereld. Ieder die haar doel bereikt wordt geacht op hetzelfde niveau, zij vragen niet welke leerstelling kent u. Maar zij zien de schoonheid bij ieder die haar bereikt.

Krishna zei, ieder die in het leven een van mijn namen vindt, wordt begenadigd en bevestigd met de intieme band, bij het oordeel waar ieder vreest tekort te komen, draag ik hen naar de hemel, waar zij in groot geluk als ware een paradijs een tijd verblijven. Immers zelfs een moment van geluk is al van grote betekenis.

Krishna zei, een inwijding of een ingang bij genade, ieder offer of opoffering dat gebracht wordt in de goede intentie van plicht, of goedheid zoals deugd, ook al wordt het in het gebrek van het leven anders aangeboden, noem men kan een godheid noemen die het niet kent, wordt ook door mij gezien. Als zij in gebed zich overgeven of ik het meteen bevestig of wacht tot bij het levensoordeel. Zij krijgen dan in kennis te horen, als ik de hoogste heer haar zou aannemen zou een mens het dan een andere godheid aanbieden.

Krishna zei in zijn tuin, de morgenstond geeft aan dat een nieuwe dag begint, zij die werken vinden er hun voldoening, in zij die studeren vinden wijsheid en kennis, en zij die in de goden geloven zien vele nieuwe werken ontstaan. In de morgenstond is men vol levensmoed, en in de avond zijn ze allemaal verbonden in hun doel en hoe zij zichzelf afmeten.

Krishna zei, iedereen die zich aan mij geeft wordt erin bevestigd, en ik draag hen naar het niveau waarop zij mogen bestaan. Mijn oordeel is zonder bekendheid immers ik dien niet onder een andere macht. Iedereen die zijn eigen niveau vindt, zijn ze in geluk en tevreden ook al dragen zij zware lasten. Ik ken hen allen persoonlijk en als ik hen overdraag vallen zij niet meer terug.

Krishna beloofde voor het leven, als jij mijn heilige naam vindt, dan bevestig ik de genade en schenken als ware woorden het zeggen een godentaak uit een bescheiden leven. Bij de morgenstond vertelde hij mij in zijn tuin. Ooit vroeg je naar mijn leven andere vroegen naar mijn hoogste status en vonden mijn rang soms met smet, jij vroeg alleen als een mens bij vrije tijd blijkt geeft van een goede levensinstelling of een manier van leven die in eigenbelang staat, naar hoe de vrije tijd bestond. Als in een tuin bij een eenvoudig oordeel schonk Krishna zijn genade. En zei bij ieder leven dat tegenslag kent, welke vorm of naam ik aanneem ze zijn in alle religies verbonden, de genade om zelfs bij leed het leven ten goede te keren.

Krishna in zijn tuin beloofde de genade en zei, ook als men gezond leeft kan men soms ongelukkig zijn, maar bij genade is het als een kok die de maaltijd bereidt en alle ingrediënten in de juiste maat toevoert. Een maaltijd van een kok streelt de smaak, is een medicijn, maar ook een maaltijd waar men anderen vindt.

Krishna zei, in mijn genade zie ik alle opoffering aan, ook al zal mijn eigen naam niet altijd bekend zijn of de gebeden bevestigen. Immers ik proef ook oprechtheid bij iedere volgeling.

De ernst van het leven gebiedt om het doel van de ziel belangrijk te vinden, als men van reïncarnatie uitgaat heeft men vaak een leven met een doel in het verlengde van de samenleving en men heel soms een leven heeft waarin men wel een ziel en zijn gesteldheid als doel kan nemen. Benut dus de kansen om een religieus doel te behalen zoals in ieder land bij de grondwet vrijgesteld wordt. Als reïncarnatie toebedeeld wordt bij oordeel, is die mogelijkheid een kans die in het verlengde van karma soms wordt aangeboden, maar soms ook niet. Een mogelijkheid die tijdens het leven niet benut wordt, wordt in het verlengde dan vaak ook niet meer aangeboden.

Zoals ook in de samenleving soms het goede grote voorspoed geeft maar soms ook het kwade men weet niet waarom een heerschappij krijgt, of zijn wapens scherpt. Vaak als men verantwoordelijk is voor een gedeelte van de orde binnen de samenleving dat men een houding moet kiezen.

De verantwoordelijkheid van de samenleving is in het algemeen de veiligheid en de vrijheid van de hele bevolking en in het bijzonder van iedere burger. Zolang men onder welk lot men ook staat de behartiging van het leven in lijn is met de samenleving en men altijd geoordeeld wordt over hoe men de in de samenleving aanwezig is, dan voldoet men de taak zoals menselijk op aarde als juist wordt gezien. Soms wordt men beïnvloedt in de kracht, of in het inzicht wat men over eigen leven heeft. Soms hoort men nood berichten en moet men als ware een andere bron aannemen om het te redden. Zolang men de eigen bron heeft, de samenleving dient in een beroep of taak, is men ook in het oordeel als juist. Men mag altijd de bron van het goede behouden, en in de winden van het leven, als men steeds bij het goede blijft, wordt men ook gerechtvaardigd. Zoals alle kwalijke machten ook hun interesse maar een tijd hebben, en erna verder zoeken naar een doelwit.

Als men eigen gedrag niet meer als zeker kan afmeten, meet dan de verantwoordelijkheid van het leven af aan hoe de samenleving in verbinding is met de mens, en de mensen om je heen. Zoals men dan kan zeggen ik heb aan mijn levenstaak voldaan, ik heb mijn maatschappelijke positie behartigd. Immers ook in de opvoeding leert men al welke taak men heeft en welke verwachting er is voor de functie binnen de samenleving.

Zoals het olielampje in het christendom staat voor de toegang tot het feest.

Een verklaring is dat zij die tijdens het leven de genade hebben en in de genade werkzaam zijn in het koninkrijk gods, na hun leven in de hemel bij het feest van Christus zullen zijn. De olielamp is dan het symbool dat zij in het leven alles hebben gedaan, Als ware de goede strijd gestreden, en dan na hun leven met christus in het feest verenigd zijn.

De olielamp kan dan ook tijdens de gebedstijding het symbool zijn dat je in de genade staat. Ook al kan het in meerdere religies een symbool zijn en is gebed zeker overall een vorm van Toewijding.

Zo als ik een feestdag zou kiezen zou het de midzomernacht zijn. Als teken dat wij in de samenleving de voorspoed op de schouders van onze voorouders verkrijgen, en als een samenleving zijn intentie kwijtraakt dat wij door hun hulp in onze samenleving zowel de wet behouden als de mogelijkheid om aan zelfverwerkelijking te werken.

Een feestdag midzomernacht als symbool dat iedereen in het leven de kans behoort te krijgen om een eigen doel te zoeken en te werken aan de vervulling van een taak binnen de samenleving. Waarbij wij volgens de grondwet ons eigen geloof mogen beleven samen met hen die haar ook van waarde vinden, en bij onze geliefden door onze zorg en inzet hun waardering verkrijgen.

Een feestdag midzomernacht waarin wij de vrijheid van onze wetgeving en de vrijheid van zowel werk als het nut van onze samenleving mogen vieren. Midzomernacht als symbool dat alle religies die de samenleving schragen zowel gevolgd mogen worden als onze dank verkrijgen over de inzet van de vele voorbeelden die haar de waarde en het zicht gunnen waar zij een kompas zoeken haar in de eenvoud van taal mogen vinden.

Een feestdag midzomernacht als het symbool dat zij die zich inzetten beloond worden, als zij niet door de samenleving beloond worden dat God en de andere religies haar zien en bij het oordeel vergoeden met een ruime maat.

Een feestdag midzomernacht als de grens tussen de voorspoed die wij van de voorouders hebben en de voorspoed waar wij ook in onze eigen zelfstandigheid aan werken. Een grens waarin wij onze eigen waarde verkrijgen in het licht van alle tradities talen en culturen waarbij de wet onze vrijheid garandeert en de samenleving onze mogelijkheden schenkt om ons in een waardevolle positie te mogen bevestigen.

Power is its own weakness
Intelligence is its own demise
And free will is its own enemy
Death is the enemy of immortality.

Power is its weakness is that power always regards itself as the only one, and the more you have the less insight about the interest outside your own power. And there is always a power above your own. You either not see, or either know be of lower kind.

Intelligence is its own demise. As the smarter you are the more knowledge the more mistakes you can make. And the higher intelligence the more you avoid risks or put others to be subservient to your cause.

Free will is its own enemy as in hardship ,suffer or pain you feel your own free will is being The factor of having the cause of it.

Death is the enemy of immortality as at the evil side its always with suffer, or pain. And it always comes with thirst or any level of such feelings.

As the proverbs to be told at high level societies.

As sometimes they regard a message as entertainment, as in their safe home they always have their level of material comfort. And having the feeling of a life without special experiences.

As all creatures share the kind of eating they have the same birthrights.
To have freedom, freedom of studying fort heir level of insight and intelligence.
As all creatures have the right to know about their living and to study for their
Goal of life. As study would be all main subject without conditions of any kind.

As all creatures eating share their body experience, making even a king
Not being above the people and having his responsability to even discuss
State matters without putting his staff to decision not grounded on any kind of ethical boundaries or
a level of ungrounded arguments. and to have his family life speaking with illegal reasons.
With his life partner at the human level. As to call a kings ordeal a humans ordeal
As mostly his level of insight will not be above normal human condition.
As the proof of it is the level of measure at state matter decisions compared
To the expert advice of the normal government. And his family affairs
As to compare his level of speaking about matter by which the surity of
The feelings and its interest.

The special interest, we all seek the legal ground of all things we say
And when a king puts his army to war without its legal argument
The king would have either self interest or an argument which is not valid.
At both kinds, in war citizens suffer, and people die, and with self interest
It would be a way being ethical ungrounded.

This would make a king inferior if he would lack normal human conditions.
As we all work together, discuss and give space for normal reason.
As we know the example of putting other to severe conditions only
Out of self interest, and by force and name not even allowing the reasonable
Act of freedom and the right to choose.

A king cannot have blue blood with self interest, evil intent, or random will or decision.
As wishes always are a kind of self interest and should not lead others under force. Or
Conditions without choice of life.

Iedere samenleving heeft een spirituele zwakte, soms hebben zij een woord die zij op welke hoogte van intelligentie ook niet begrijpen, soms hebben zij een ethische maatstaf die in het vage gebied ligt.

Soms is het woord oprechtheid, zoals wij in een engelenoordeel geloven, waarvan men niet weet hoe die definie precies is. Noem bij oprechtheid dat je je niet indekt, niet veiligstelt en een gebed uitspreekt zonder je op een bepaalde manier ervoor veilig te stellen als het gebed verkeerd zou zijn in ogen van godsdienst.

Soms is het woord evil intent, zoals wij weten dat kwaadwillendheid altijd de wet breekt, en bij rechtspraak wordt herkend of geoordeeld. Noem als een keizer zijn functie moet neerleggen bij evil intent, de keizer soms zich beroept op allerlei redenen zoals dat hij in een oorlog zichzelf mag verdedigen, of dat hij in naam van zijn functie met alle middelen zichzelf mag veiligstellen.

Soms dat zo'n woord of definitie door het vage gebied een moeilijk oordeel is, en ze zich er soms op beroepen waardoor er geen vat op te krijgen is. Noem als een keizer met evil intent moet aftreden en allerlei redenen vindt waardoor het anders lijkt of zogenaamd soms zelfs de rechtvaardigheid. Noem als een keizer in een machtspeletje zichzelf beroept op andere redenen dan eigen belang het zelfs voor zijn volk soms geen handvat heeft.

Zo zijn er bij iedere samenleving bepaalde woorden die een zwakte hebben waardoor er een bepaalde afwijking kan zijn bij zowel de orde, als bepaalde onderdelen van een samenleving.

Zoals de engelen die van God een geboorte krijgen, zij krijgen de naam en vorm van hun ouders Als een persoonlijke taak om te overstijgen, zij krijgen de opvoeding in de samenleving, zij als engelen zullen uit eigen beweging God moeten zoeken en vinden en door de beproevingen de genade van God verdienen. Bij elke beproeving bevestigt God hen met een aspect van zijn straling.

Zo kunnen de engelen dus bij de geboorte hun macht en hun straling kwijt raken en moeten zij in de eenvoud van het dagelijks leven en de ontberingen van een menselijke geboorte opnieuw God vinden. Zij zijn niet met hun kracht en macht in de grote naam van God opgenomen, zij zijn in de opvoeding nog niet met het inzicht van een engel verbonden. Zij zijn alles kwijt en zullen het opnieuw moeten vinden. Zelfs als zij de grootste zwakte van het leven moeten doorstaan toch in hun verbondenheid bij God. Hij beproeft hun intelligentie niet met grote taken, maar soms met een standpunt waarbij zij alles kwijt zijn.

Zoals het lichaam verbonden is aan het gevoel van angst, gezondheid, boosheid

Zo is het hart verbonden aan het gevoel van liefde wat men bij de naasten vindt,
De geest is gebonden aan het oordeel over goed en kwaad, waarbij alles dat gekend wordt
Verdeeld wordt in het oordeel en de mate van waarmee men er gebruik van maakt.
De ziel is verbonden aan het besef dat wij bewustzijn dragen en dat anderen om ons heen
Ook bewustzijn dragen.

Zolang een mens in het celibaat is, nog niet gebonden aan de levenswijze van een relatie, en nog
Niet in aanraking is gekomen met het samenzijn van mensen, is de mens nog in zijn
Alleenheid en kan nog in zijn alleenheid bij God naderen. God neemt als vanzelf aan
Dat de mens zonder relatie nog die relatie met God heeft.

Als zij in het celibaat blijven en in de hemel komen, waar mensen met een relatie het gevoel
Alleen hebben als zij dicht bij elkaar zijn, zijn de celibaat in de hemel met die verbinding
Zowel bij God als diegene die bij hen hoort, en dan in de mate dat zij het in hun hart voelen
Ook al zouden zij in verschillende landen wonen, ook al zouden zij verschillende talen spreken.
In het celibaat kennen zij die verbinding via het hart. Als ware je dicht bij elkaar bent
Ook al woon je in verschillende landen.

Zolang mensen van binnen die keuze voor het celibaat vasthouden blijven ze bij God gerekend
En genieten zij bij God ook de gunst voor die speciale taak. Immers God kan hen taken geven
Die onmogelijk zijn voor hen die een verantwoordelijkheid dragen voor anderen.

Als zij in het celibaat zijn genieten ze bij God ook de beloning voor die speciale taak,
God kan hen als ware hij zelf een relatie met hen heeft belonen met zijn liefde. Zoals
Hij zijn genade in velerlei vorm kan schenken.

De genade van de taak van het celibaat is een zichtbaar offer zoals zij in de bijbel wordt beloond
In duizendvoud. Waarbij de liefde van God via de ziel komt, en de ziel haar dorst lest, en de ziel
Zo groeit dat als ware een mens honderden levens krijgt, de mens bij ieder leven de scherpte
Van inzicht in zich draagt. Als een teken des geloofs.

Zo is het denkbaar dat er een alomtegenwoordige hemel, is noem zij zitten bij Christus in een tuin
en kijken zowel mee met de alomtegenwoordigheid van God, en als zij wensen hebben vragen zij
God zelf om erbij te helpen. Als zij iets niet mogen beloven zij God dat hij het mag wegnemen.

Zo is het denkbaar als er een persoonlijke hemel, is waar zij een persoonlijke beloning genieten dat
vanwege de menselijke kwetsbaarheid dat men het leven altijd in een pad doorloopt, dat als men
buiten het pad zou stappen men in angst zou zijn dat de werkelijkheid en de tijd niet meer
herkenbaar zijn. Zo is de persoonlijke hemel dat men wordt gedragen naar de liefde waar God in het
hart woont, en men geniet de beloning zoals God die persoonlijk wil geven, zoals hij het aanbiedt.
Hij laat de mens niet schrikken, en waar het een grote beloning is voedt hij hen dagelijks met zijn
liefde. Zo zij nog hoog werk te doen hebben neemt hij hen als ware soms onmogelijk op in de kring
waar zij die eed dragen. Zij allen zijn in het daglicht en verbonden met de heilige namen die hij hen
schenkt. Als ware zij engelen worden voedt hij hen met wijsheid, genade, liefde, en alle mogelijke
gunsten die hen in het hart vervuld. Wat zij in hun gevoel op aarde misten, vinden zij in de
persoonlijke hemel. Waar zij in het christendom geloven in de aarde en de hemel, vinden zij ook in
het hindoeïsme de drie rijken van tripura sundari waarvan een de hemel de bovenste is. Waar
Brahman de heilige werkelijkheid ze alle drie omvat. En ze alle drie in hun waarde bevestigd.

Deze persoonlijke hemel is als een mooie vervulling van het zware werk wat wij op aarde dragen.

Mogen zij die daar wonen groeien in het inzicht van de goden, van de straling van God en de heilige namen die zij als ware in de intimiteit verkrijgen. Alsof zij zelf met God een diepe liefdesrelatie kennen.

Zoals wel eens gezegd wordt dat nare gebeurtenissen verwerken met het hart en de ziel het best gaat. Immers in het lichaam door rust, en door gezond eten kan je de meeste dingen verwerken als als gezegd wordt dat tijd heelt alle wonden, dan gaat het over de ziel en het hart. Immers door dan de tijd die werking te geven men zowel verwerkt als in het leven ervan leert zodat ook als je een gebeurtenis nog een keer tegenkomt je een vorm van zelfvertrouwen hebt verkregen.

Door dus met hart en ziel te leven ook in die moeilijke omstandigheden het zich bewijst, immers de ziel heeft zelf ook een kracht die door ondervinding groeit. Dit betekent niet dat je problemen zelf moet opzoeken, maar door je open te stellen in het leven niet alleen voor een beperkte periode maar als levenshouding dat je de kracht van de ziel ermee opbouwt.

Zo is het ook dat mensen met een scherpe intuïtie, of een groot hart, soms wel eens als men zegt hart en intuïtie van de voorouders te erven, dat de vraag of zij in het verleden die intuïtie hebben gehad en hoe zij onder andere omstandigheden zoals tijdens een tijd dat het gender vrouwelijk soms als ondergeschikt werd gezien, ze zich goed konden blijven houden.

Het antwoord is, als ze hun kracht van binnen hielden en zich dan niet mee lieten trekken in allerlei zogenaamde situaties waarbij kracht altijd dan in een hiërarchie wordt onderworpen dat door hun krachten te sparen ze ook niet in gesprek of gevecht erin werden geschaapt.

Zo is het als je een scherp gevoel of intuïtie hebt en je krachten van binnen houdt, ook in de moeilijke situaties, dat je kracht niet door anderen in gesprek of gevecht kan worden gebroken. Immers alleen een zichtbare kracht gaan ze op in, en alleen met de middelen die ze in die sociale omgeving hebben. Zo zijn er misschien wel vele mannen en vrouwen geweest die hun kracht hebben behouden en hun verre nakomelingen in een goede tijd die scherpte hebben behouden en in goeden doen, als een hoge functie in de samenleving hebben kunnen brengen.

Als het hart en de ziel, het bewustzijn de ziel, en het hart zowel de beleving van de werkelijkheid en het gevoel als basis van informatie over de werkelijkheid zowel door voorouders als bij reïncarnatie van vorige levens wordt overgedragen dat het een basis van kracht is die men dan zelf ook kan onderhouden opbouwen. Waarbij in deze samenleving het voor vrouwen makkelijker is hun gevoel of intuïtie in een sociale situatie te gebruiken of te benoemen. Maar men ook altijd als men van het gevoel of het hart uitgaat een vorm van spreektaal te gebruiken.

Noem als iemand een ingeving benoemd, en het woord denken gebruikt dat in gesprek het een normale betekenis wordt gevonden, maar als een man dan het woord gevoel gebruikt dat anderen het bevreemdend kunnen vinden. In spreektaal zou je alle gevoelsonderwerpen dan de gebruikelijke namen in communicatie geven. Al is het om de eigen identiteit in normale zin te vertegenwoordigen.

Zoals iedereen die een denkvermogen heeft en gebruikt, waarbij er denkmethodieken zijn, waarvan fantasie, denken aan fijne onbestaande dingen, noem dagdromen dromen over een periode waarin een bepaald doel of belang waar waarde in zit een thema is waarbij je geniet van van hoe het tot uiting komt en hoe je het beleeft.

Noem een denkmethodek waarbij je door het voorstellen van verschillende opties met kenmerken een object, thema of een ander soort object met de verschijningsvormen kan beleven en door de voorstelling dat je ermee kennis maakt, waarbij je keuzes in het leven voorbereidt en de meest in het oog springende op grond van beleving als keuze neemt.

Noem een denkmethodek waarin je een bepaalde wijsheid toelaat, noem kennis die je in het leven nog niet hebt verkregen, waarbij je een gedachte eraan wijdt.

Noem een denkmethodek dat een gebeurtenis of periode uit het verleden in je vermogen opnieuw beleeft, soms als geheugen maar ook als associatie als je een gelijksoortige gebeurtenis aan ziet komen of al ziet gebeuren.

Noem een denkmethodek dat je een doel in gedachte voorstelt, of een wens aan een object die je graag wil hebben, waarbij je de gedachte kan koesteren.

Noem mensen soms in een situatie die ze niet graag willen als het ware even vluchten in een gedachte aan een fijne situatie noem om energie op te doen.

Vaak dat denken, het vermogen in de jeugd een onderwerp is waar je methodieken van de ouders opneemt, en ook leert toe passen in de situaties waar ze relevant zijn. Waar het denken altijd aan voordeel gebonden is, of je fantaseert, of je een methodek toepast om het leven te verrijken of in het ultieme een methodek waarmee het denken zelf een bepaalde kracht in de werkelijkheid geeft, noem de zichtbare kant in film als telepathie, dat je via een gedachte zowel iets naar een ander stuurt als binnenkrijgt, noem telekinese, waarbij gedachte een inwerking heeft op materie, dicht bij of verweg. Waarbij er nog geen zichtbare ontdekking over is.

Noem het denken aan voordeel gebonden is, en als in het leven tegenslag, een geliefde die opeens een noodbericht geeft, en je denken alle negatieve dingen laat zien, noem een doel die je koestert en onhaalbaar wordt. Dan is het denken zijn voordeel kwijt.

In zo'n situatie besef je dat het denken door die grote keerzijde, een vermogen is waarvan je moet overwegen of je niet de levensbasis met hart en ziel gaat leven. Dat je je hart onderzoekt of je het leven ermee tegemoet kan treden. Noem je hart in de werkelijkheid zoeken. Noem je hart en zijn informatievermogens benutten om in het leven als ware in daglicht ook eerlijk te leven.

Soms is het voor mensen vanuit de opvoeding, of vanuit een bepaalde zielskenmerk makkelijker om met hart en ziel te leven. Dan is het een levenshouding die zij van nature al benutten.

Noem in de werkelijkheid de ziel het bewust zijn is, de waarnemer, of waarmee gevoel als plezierig wordt ervaren of als een gevoel dat je wil vermijden, of een bepaalde ervaring van leed is. Waarbij in de werkelijkheid natuurlijk niet alleen pijn leed is, en iets lekkers eten of doen plezier is.

In de werkelijkheid is het hart een veel grotere eenheid, noem de ervaring van de werkelijkheid waarbij ook als sociale situaties zich voordoen je ze kan benoemen, of via het hart noemen als een gebeurtenis met een betekenis, noem in je intuïtie of gevoel kan je ook alle onderdelen van het leven van het dagelijks leven een betekenis toekennen, en anticiperen op de betekenis.

Waarbij het hart altijd in het zogenaamde spirituele daglicht is, en je hart dan altijd verbinding zoekt met het hart van de samenleving. Waarbij de samenleving ook alle culturele en traditionele vormen van leven inhoudt. Zo kan je nooit tegen iemand die de wet volgt, en aan de norm voldoet zeggen dat ze iets verkeerd doen.

Noem met hart en ziel leven mogelijk wordt, als je denken die aan voordeel gebonden is, In je beleving eigenlijk dat voordeel niet meer heeft. Noem bij het leven je aan fijne dingen kan denken maar bij tegenslag die voordeel kwijt bent, en zelfs wordt meegenomen in de minder goede kant van het denk vermogen.

Waarbij als je met hart en ziel leeft, en als ware er in beroep of leven wel denkfuncties noodzakelijk lijken, soms zelfs als je met hart en ziel leeft, ze als ware zeggen als ze niet van je levensbasis weten, dat je er bij die functies in uiterlijke zin volledig aan voldoet.

Een vorm van spiritualiteit in het leven is de creatieve kracht van de werkelijkheid of het universum toelaten, door er onderdeel van te willen zijn. Hierdoor wordt je als ware verbonden in een kracht die zijn werk doet, zonder er een religie voor nodig te hebben, zonder je bij een organisatie te voegen. Waarbij deze creatieve kracht het leven verrijkt.

Met hart en ziel leven is dan je bewustzijn in verbinding met de werkelijkheid brengen, en in het leven die verbinding zoeken. Waarbij ieder mens 's ochtends in de werkelijkheid wakker wordt, en je dus 's ochtends al kan streven naar die eenwording.

Zoals een mens tijdens het leven een grondhouding heeft.
Zoals twee van de belangrijkste varianten het beginsel en het doel zijn.

Een beginsel als het simpel is het nadeel heeft dat je bij een samenleving er niet bovenuit stijgt noem een eenvoudig leven waarin je de kansen niet kan benutten omdat de samenleving als die niet hoogwaardig is geen gelegenheid geeft.

Het doel als iemand van een doel uitgaat, in een bepaalde samenleving als tekort van intelligentie het doel een groei onmogelijk maakt als een doel eenpuntig is, of eenlijnig.
Noem als een doel is om te genieten in het leven, dat een mens in de samenleving alleen maar geniet en alle andere kansen niet in het oog krijgt.

Een beginsel als die hoogwaardig is, ook de kleinste kansen in een simpele samenleving kan benutten, en als een doel hoogwaardig is, in een eenvoudige samenleving ook alle mogelijkheden benut. Noem van een smalle en brede visie, en een groot of klein informatie vermogen.

Twee manieren van leven en de grondhouding zijn dus van een beginsel uitgaan, waarbij je binnen de werkelijkheid de grondhouding hebt.

Noem een dokter met een beginsels zijn cliënten allemaal in dezelfde mate helpt, en door een beginsel de werkelijkheid opvat als een voortdurende bereidheid om via het beginsel het leven van dag tot dag toe te naderen.

Noem een carriere man die als doel een hoge positie wil bereiken, daar alles aan ondergeschikt maakt, noem zijn belang als doel voor hem zo belangrijk dat alle belangen van de omgeving voor hem ondergeschikt zijn en dus alle anderen als middel ziet om zijn doel te behalen.

Een doel is dus in de toekomst met een vorm die vaak wordt gekozen, en een beginsel is een houding waarbij je alles in de werkelijkheid tegemoet treedt.
Noem als iemand belangeloos is als beginsel dat ook beloning of achting geen maatstaf zijn voor in het leven.

Zoals mijn persoonlijk inzicht is om als beginsels in de werkelijkheid en het leven alles

aan te vatten, en het doel in de werkelijkheid dan altijd een eeuwig doel is zoals men vaak in religies verwoordt.

Zoals mensen in het leven een onderwerp kunnen kiezen als leidraad, zowel om zelf alles aan te toetsen als bij een samenleving en het belang om zichtbaar te zijn.

Een onderwerp is dan vaak een concept die met een betekenis alles in het leven een richting kan geven. Noem een onderwerp, een concept die men een kernthema maakt. Zo is een bepaalde deugd een thema.

Zoals ze soms vrijheid belangrijk vinden, soms dienstbaarheid, soms harmonie, soms rechtvaardigheid, soms gehoorzaamheid, of geluk zelfs een centraal woord kan zijn.

Het is dan voor ieder mens een persoonlijke zoektocht naar wat zij belangrijk vinden, of waar zij in hun leven belang aan hechten. Noem een deugd is dan een keuze die je ook tijdens het leven kan bijstellen. Immers in het leven leer je op veel punten welke betekenis het leven, en de samenleving heeft.

Het is dan een manier om te groeien, en ook groei mogelijk te maken. Vaak als je dan in vertrouwen met hen die dat vertrouwen ook hebben zo'n thema deelt, dat zij ook handvaten of mogelijkheden hebben om over zo'n levensthema, woord, of deugd mee te praten.

Noem het is een handvat of een brug waarbij je een levensovertuiging kan delen. Waarbij een deugd of zo'n onderwerp nooit wordt beoordeeld op goed of fout, of minderwaardig of andere gradaties.

Immers een deugd is een begrip die je altijd afmeet aan de persoonlijke beleving, waarbij iedereen in een samenleving een andere functie, plaats en voorkomen heeft waardoor het een hele persoonlijke keuze is.

Over deugden praten dan altijd een opbouwende functie heeft, immers je wil je wijsheid met iemand delen, en vaak dat iedereen op dezelfde basis, noem wil en inzicht een deugd kiest.

Op aarde wij allemaal ook een kwetsbaarheid heeft, noem het is menselijk om fouten te maken. En zelfs als je oud bent, je bewust bent dat het leven voor iedereen zowel goede kanten heeft, als het lot waarbij je of fouten maakt die je niet kan voorzien, of door tegenslag of fouten van anderen op een bepaalde manier aan de omstandigheden ondergeschikt bent.

Zoals in het christendom de erfzonde volgens de katholieke leer de mens tot een zondig mens brengt, zoals de erfzonde de mensheid wordt aangerekend en bij ieder mens zijn geldigheid heeft.

Zo is de erfzonde begonnen, nadat Adam en Eva, elkaar als ware ontmoeten, al was het dat Adam in slaap viel en een tweede een tegenover kreeg.

Zo is het een gedachte dat als een mens in het leven nog geen relatie heeft, dus in de jeugd zuiver is gebleven, dat omdat hij nog niet als een adam en eva geldt, de erfzonde nog niet heeft of nog niet aangerekend kan worden. Noem een voorwaarde van de erfzonde is een adam en eva.

Een mens zonder relatie zou nog niet in de erfzonde delen, dus volgens de spirituele grondgedachte nog de vrijheid hebben om in het paradijs, als ware een bewustzijnsstaat waarin men nog niet de zorgen kent, het gevecht of het streven, waarbij een mens zolang die nog alleen is Ook toegewijdt kan zijn aan een religie. Noem de filosofische gedachte van de boom van eeuwig leven is de doelstelling van een religie dat als men aan de ziel werkt, de vrucht en de groei voor altijd geldt. Immers als men in een ziel gelooft, of die naar de hemel mag omdat men voor een godsdienst leeft, of in meerdere levens gelooft en de intelligentie van de ziel een beter lot verwerft.

De stelling dat zolang een mens nog alleen is, ook alleen aan zichzelf hoeft te werken, en dat de vrucht van de ziel, omdat zij als bewustzijn een langer bestaan kent, ook die mogelijkheid als meest belangrijk wordt gezien. Dat zolang men nog geen relatie heeft, geen verantwoordelijkheid over een ander, men aan zichzelf kan werken, maar ook een grotere mogelijkheid kent, immers men is alleen, en volgens de religie kan men dan nog in zuiverheid toenaderen.

Zo is ook de stelling dat in het leven een liefdesrelatie als gewoon wordt gezien, en bijna altijd als men zich aan de wet houdt wordt vrijgesproken, als men dan tijdens het leven een relatie met een godheid ervaart, of godin, dat men dan ook in het leven die relatie vestigt, en die binding als ware altijd legitiem mag meenemen. Een relatie met een godheid of godin, wordt als ware bij een liefdesrelatie vrijgesteld van voorwaarden die bij spirituele organisaties wordt vereist.

Noem een monnik mag een relatie met het goddelijke ervaren, en is daarin niet afhankelijk van Maatschappelijke organisaties.

Als men dan bij het levensoordeel staat, dat men zoals bij iedereen die een oprechte relatie heeft, noem huwelijk of andere vormen, dat men ook in een relatie met een godheid wordt bevestigd zonder aanvullende voorwaarden.

Ieder mens heeft in het leven doelen, of wensen en werkt aan de eigen vervulling, zo is ieder mens die oprecht leeft verbonden aan zowel hartewensen als de vervulling, en als men het eigen leven kiest, is men bij het levensoordeel ook altijd blij met wat bereikt is. Zelfs als men later in het leven hogere doelen ziet, is het altijd zowel een vraag bij het levensoordeel als een mogelijkheid die zij van nature dan erna benutten. In welke religie het ook een betekenis kent.

Zoals het voor mensen die in het leven een huwelijk uit goede intentie krijgen soms in het begin het gevoel als of hun leven heel bijzonder is, bijna als een droom alsof het zo mooi en gelukkig is dat men het haast niet zou verdienen.

Zo zijn veel mensen in hun leven verbonden aan een bepaalde vervulling. Zoals de gelukkig getrouwde het gevoel heeft, zo kunnen alleenstaande mensen in toewijding tot een religie zich ook voelen. Noem als zij een bepaalde vervulling ervaren in hun werk of de beloning ervan. Ook al kan een beloning soms via de belangeloosheid of onbaatzuchtigheid werken.

In het hindoeïsme is Brahman het concept van de werkelijkheid, waarbij de meeste mensen aansluiten op het idee dat zij met hun hart en lichaam en ziel in de werkelijkheid zijn. Noem wij kennen de werkelijkheid door ondervinding, tijd en hoe wij onze wil inwerken in het leven.

Brahman in de grotere betekenis is dan de gehele samenleving die wij kennen als binnen de werkelijkheid en in het begrip van de wetenschap is het universum, alle dimensies, en de tijd, En eventuele tijdbegrippen zoals meerdere dimensies die ieder weer een tijd hebben.

Brahman in de betekenis van de Gayatri is dan dat de werkelijkheid de drie koninkrijken omsluit. Noem de hemel binnen de werkelijkheid is, de aarde of het universum binnen de werkelijkheid is, en de hel of waar zij straf ondergaan binnen de werkelijkheid is.

Deze driedeling wordt dan tripura sundari genoemd. Waarbij de Gayatri mantra Noem Bhur Bhuvah Svah, de mantra werkt in de drie rijken, En de andere regels Ohm tat savitur varenyam, dat betekent wij vragen de spirituele zon om haar licht, bhargo devasja dhimahi, wij vragen de godheid om zijn leiding. En dhiyo yonah prachodayat. Het middel dat deze genade geeft werkt als vanzelf. Door de kracht die in de werkelijkheid aanwezig is.

Deze gayatri mantra benadrukt dus dat je altijd en overal door je best te doen, zowel het doel vervult, op persoonlijk gebied als voor de samenleving.

Waarbij een mens, natuurlijk na het leven naar de hemel wil, immers daar krijg je een beloning voor het harde werk of een van de andere thema's En als je op aarde leeft, wil je ook door werk voor de samenleving of voor een ideaal een beloning verdienen.

Waarbij in het hindoeïsme dus altijd mogelijk is waar je ook bent, om door oprecht, goed en eerlijk te leven zowel kan groeien. Zowel meer ervaring krijgt noem het hart of de ziel groter wordt. En dat men door werk de achting van de gemeenschap krijgt.

In het hindoeïsme is dus het concept Brahman een heilige term die zowel hel, aarde als hemel omsluit, maar ook binnen die drie rijken een verantwoordelijkheid bij de mens legt.

In het opzicht van werk is het dat waar men ook werkt men ervoor beloond krijgt, en als men zelf geen beloning opeist of invult, men die genade ook daarin beleeft. Noem genade meer de vrijheid krijgt om ook de beloning zo in te vullen dat zij een grotere betekenis kan hebben.

Zoals men dan door werk een beloning verdient, zo kan men dus ten allen tijde weer op het pad stappen waarbij men in de samenleving de plaats zoekt die men toekomt. Immers in een samenleving zijn alle beroepen door opvoeding en school, en zijn alle beroepen ingekaderd. Immers waar men met geld beloond wordt, is men altijd gebonden aan de plicht ervan.

Waar men dan op andere manieren werkt, is men ook gebonden aan de plaats binnen de samenleving en zowel waar men woont, als hoe men werkt, verbonden aan de mens en de regels binnen een samenleving.

Zoals men in het christendom ook in hel, aarde en hemel gelooft, en men benadrukt om op aarde die genade te zoeken, en immers zo belangrijk dat men het concept hemel een betekenis geeft waarbij men nog niet daar is, en alleen door de genade aan te nemen daar kan komen.

Zo is in het hindoeïsme ook het concept dat de christelijke drie vormen daar ook in Brahman besloten liggen. Waarbij als men de hemel benoemt dat in een heilige benaming is. Immers God in het christendom zegt ook dat de hemel zijn heilige woonplaats is.

Zoals in de bijbel een uitspraak is om niet de mammon te dienen maar god, en dat men soms een keuze moet maken. Noem dat de mammon staat voor ons hele manier van denken waarin we alles in geld zien, en bij al onze werk en afwegingen alleen de financiële kant ervan waarde toekennen.

Zo kan dan als je ergens voor werkt alleen naar de voorwaarde van de financiële beloning kijken,

Waardoor je al snel alleen maar kijkt of het salaris hoog is, als je dan dieper gaat kijken noem Of je in het werk gelukkig bent, of je tevreden kan zijn, rustig aan mag werken of in aanraking komt met anderen of een manier hebt waarin je in het werk afwisseling hebt.

Zo kan je ook als je dan voor jezelf een cadeau koopt kijken of je in plaats van alleen hoe duur het is, hoe duur het in ogen van anderen is, ook kijkt naar of het waare vertegenwoordigt, noem waarde die cultureel, spiritueel, of traditioneel is, volks, of juist apart. En als het een spirituele waarde is of je er meer voor wil betalen dan het zogenaamd waard is.

Als je zo in alles een diepere waarde ziet dan alleen de prijs of de financiële waarde, dan kan je veel ruimer zijn in je beslissingen, waarmee je ook veel meer mogelijk maakt, immers vaak de dingen die belangrijk zijn in een samenleving zijn in geld anders gekoppeld en zelfs als je er het dubbele voor moet betalen dat die culturele of spirituele waarde soms zo hoog is dat waar iedereen eraan voorbij kijkt, een eenling wel door die extra prijs, een hoog goed in huis haalt.

De mammom staat dan voor de gedachte dat je bij alles alleen maar kijkt hoe duur het is, en geen gulden meer wil betalen dan je zelf erin ziet.

De diepere betekenis is dan om open te staan in spirituele waarde voor wat iets echt betekent, en als je je dan openstelt daar ook de vervulling in krijgt aangeboden. Noem een beeldje van een eenvoudig kunstenaar dan in je handen bij de dubbele prijs heel onrechtmatig overkomt, maar als je het jaren in je woonkamer hebt, je een vorm van harmonie ervaart waar je door de jaren heen juist Heel op stelt.

Zo is dit gezegde dus om je niet alleen op de financiële kant te richten, maar juist die grotere kant van de samenleving ook toe te laten. De waarde die het kan vertegenwoordigen als je je ervoor openstelt.

Dit inzicht is nu christelijk verwoordt maar kent in alle religies een grote betekenis, immers Ook als je in het leven een deel van je bestaan opoffert je ook in religie in die mate ervoor Beloond wordt. En door je open te stellen de religies die er zijn ook verbinding zoeken. Noem een religie die een eenvoudig kunstenaar moet onderhouden maar wel onschatbare kunst Maakt, vaak voor de dubbele prijs een maand kan bestaan, en zijn beeldje of de genade die het voorstelt dan wel bij iemand in huis komt die zich ervoor openstelde.

Zoals in het christendom de kerken als ware de gemeenschappen gekoppeld zijn aan de spirituele bescherming van een discipel in de hemel, die allemaal een eigen karakter hebben. Zo is een beschermengel naast de discipelen met die functie bekleedt.

Waar mensen niet in een kerk kunnen, of liever in eigen leven er ruimte voor maken, is het ook mogelijk om de beschermengel in die functie aan te nemen.

Het voordeel van een kerk of gemeenschap is dat je de genade deelt en elkaar daarin zowel ondersteunt als samen voortgang maakt in geloof.

Het voordeel van een beschermengel is dat je die uiterlijke leiding minder nodig hebt.

De discipelen in de hemel zijn dan als beschermheilige van een kerkelijke richting, En waar mensen een individuele keuze hebben, of zich niet willen geven aan een gemeenschap Kunnen zij dus een beschermengel in die functie hebben. Waarbij een beschermengel bij iedereen op aarde, op hun eigen naam is,

Noem zij zijn alleen aan de persoon zelf toegewezen,
Waarbij de beschermengel naast de christelijke betekenis ook een algemeen spirituele betekenis kent. Noem iedereen mag in het concept geloven omdat het ook zonder inwijding al een Functie kan en mag hebben in het leven.

Kinderen hebben dus hun eigen beschermengel, volwassenen hebben hun eigen beschermengel.
En die beschermengel de ruimte geven is dan ook groei mogelijk maken,
Immers de lijnen die wij vaak in de jeugd aannemen, zijn later moeilijker om te overstijgen.

Zoals het standpunt van leven en bestaan. Zouden mensen voor hun leven een keuze hebben,
Kies dan om het leven te nemen zoals het komt. Vaak dat de ruimte die je met wensen niet invult,
openstaat voor zowel het belang van de samenleving als het belang wat van hogere orde is.
Noem dus dat als een leven onderdeel is van een hogere orde, men door het leven bij of voor de
geboorte te nemen zoals het komt. Een verbreding van je blik mogelijk maakt.
Tijdens het leven kan je natuurlijk diezelfde houding aannemen om het leven tegemoet te treden
zoals het zich in het moment en in de tijd voordoet. Noem door een grondhouding waarin je alles
accepteert ook mogelijk maakt dat bij een periode van leed, tegenslag of beperking, je na die
periode met die levenshouding gewoon weer opkrabbelt, en misschien wel de boom die buigt weer
terugveert na een storm, en opnieuw kan beginnen met zowel blad, bloem als vrucht.

Een levenshouding waarmee je het leven neemt zoals het komt, dus zowel voor de geboorte als er
een keuze moment is, als tijdens het leven, als je alles in het leven tegemoet treedt zonder plan,
zonder allerlei wensen en doelen, je ook meer de ruimte krijgt, noem je blik verbreedt zich juist
door het leven open tegemoet te treden.

Zoals in de bijbel staat over de mensen die een munt kregen en ermee handelden om winst te
krijgen. Als ware ze erna beloond werden omdat zij juist probeerden er de grootste waarde in te
vinden. Zo is in het christendom ook een thema als je het geloof aanneemt en de Heer een
persoonlijke relatie aangaat met de mens, dat je ook je best mag doen om daarin een hoge waarde te
bereiken.

Zoals dus in het christendom God een relatie aangaat met de mens, en de mens door gebed wensen
en allerlei onderwerpen kan neerleggen. Als voorbeeld dat als een mens een bepaald moeillijk
beroep wil, en die wens niet kenbaar maakt, in het leven die verdieping niet voelt, maar als de mens
er een gebedsonderwerp van maakt, dan kan God ook werken om die wens te vervullen.

Als ware God van een gewoon mens een held kan maken, en God door gebed als een wens om
heilig of engel te worden ook kan vervullen. Dat God soms een andere weg kiest, en niet het
gangbare begrip volgt.

Als God dan van iemand iets bijzonders maakt, is het omdat diegene dat misschien wel door dat
tegen God te zeggen kenbaar maakt als wens.

Als God dan met de mens een persoonlijke relatie aangaat, zegt God daarmee ook dat alle wensen
op die manier bespreekbaar zijn, en God altijd daar eerlijk mee omgaat. God heeft als Christus zelf
gekozen om het belang van de mens en van God zelf daarin samen te brengen. Dus eventuele
menselijke voorwaarden spelen dan minder een rol. Zelfs als je die wens dan uitspreekt voor God
kan hij die ruimte al nemen.

Hierdoor is het dan mogelijk om van een gewoon leven een bijzonder leven te maken. Ook al is het natuurlijk binnen het leven met de ervaring die een mens heeft. Noem een held kan alleen een held maken door een heldendaad of taak te verrichten, en als het geloof dat mogelijk maakt, De heldendaad niet minder echt is.

In de samenleving worden we afgemeten of afgerekend op wat wij doen in het leven, en als iemand de loterij wint zeggen we soms dat het onrechtmatig is, maar als iemand het met beide handen verdient zegt men dat diegene zich hard inzet voor een doel of ideaal.

Zo is het in het christendom als iemand het zelf bewerkt, ook al onder leiding van God dat anderen er achting voor hebben, immers in de samenleving meten we alles af aan wat er gebeurt.

Dat God in de hemel ook een beloning geeft is een geloofs-standpunt die naast wat wij op aarde doen ook mogelijk maakt voor diegenen die de ruimte of niet nemen of niet durven te nemen, of een mogelijkheid missen toch dezelfde munt krijgen in de hemel.

Dat God aan zijn koninkrijk op Aarde werkt, is dus ook om bijzondere dingen een kans te geven, mogelijk te maken of bij gebed bespreekbaar te hebben.

Zo zag ik in een ver koninkrijk waar de genade van het christendom ook beschikbaar was, Ik sprak even met een notabele van hun regering, een rijk en koninkrijk van meer dan veertig planeten, zij toonden mij een afbeelding een pasfoto van hun hoogste minister, zij zeiden Dit is onze aanvoerder, onze president, hij is de hoogste in functie.

Ik zei, ik zie hem nooit bij jullie vergadering zitten, en waar woont hij dan. Zij zeiden, Dat is ongepast om te vragen wij delen die informatie niet met iedereen. In een kleine ontmoeting vertelden zij mij dat die pasfoto van een aartsengel was en als ware Hij benoemd als president toch zijn taak als aartsengel vervulde. Hij hoeft niet bij de vergadering te zitten, en zijn functie benoemen is al genoeg. Deze man met blond haar is aartsengel Michael. Wij vertellen het niet iedereen omdat iedere natie Of koninkrijk soms met tegenslag te maken heeft, en een aarts engel een heilige naam heeft. Maar je weet nu dat ook koninkrijken die bekend zijn met het christendom een functie kunnen toebedelen ook al is het bij de vraag over verantwoordelijkheid altijd dat de functie officieel benoemd moet zijn, Immers alle lijnen in een orde lopen via een bekende naam, en een bekende manier van toebedelen.

Deze natie ver weg had dus de aartsengel de hoogste politieke functie gegeven, in welke mate zij vrede of voorspoed hadden is niet bekend maar dat zij die optie op die manier benut hadden is wel een vraag naar een inbedding als zelfs aartsengelen als zij benoemd zijn die functie spiritueel behartigen. Misschien wel een aanduiding voor een koninkrijk dat grote welvaart en vrede had.

Een tegenstelling in een samenleving die zich ontwikkelt en verscheidene manieren aanneemt om in hun samenleving technologie te gebruiken. Zoals in een samenleving energie zowel een gebruiksmiddel is om functies uit te oefenen als om een ruilmiddel te zijn om goederen of diensten uit te wisselen.

Zo is het elektronisch geld systeem een ruilmiddel van energie, immers er is geen zichtbaar goed of materiaal dat de waarde vertegenwoordigt in de ruilhandel op het moment dat een waarde eenheid wordt overgedragen in ruimte of tijd.

Geld zonder de echte ruilhandel in materie, of een zichtbaar middel is dan een uitwisseling van energie. Waarbij als de energiedrager wegvalt, door schade, of andere methodes er geen ruilhandel kan plaatsvinden.

In de samenleving zijn we dus met ons digitaal communicatiesysteem van de ruilhandel vertegenwoordigt door geld in de munteenheid noem een getal dat een waarde representeert vroeger goud, maar een waarde eenheid op papier, of in metaal ook een zichtbare tegenwaarde heeft. De ruilhandel die digitaal plaatsvindt is in zijn eenheid een ruilsysteem gebaseerd op energie.

De grootste kwetsbaarheid bij ruilhandel door energie, is dat als de energiedrager wegvalt het gehele monetaire systeem schade ondervindt. Noem men kan zonder computer en zonder een winkel met een pinsysteem geen goederen meer verhandelen.

Zelfs een winkel die contant afreken kan zelf in zijn digitale inkoopmanier zonder de energiedrager zelf ook geen goederen inkopen of importeren.

Zolang een geld systeem dus digitaal is, is de benoeming van het geldsysteem dat energie het ruilmiddel is en energiedragers. Noem zowel het informatie systeem waarin de waarde digitaal wordt overgedragen als de energiedrager van een elektronisch kas systeem.

Een groot risico is dus als energie in de ruilhandel de eenheid is, dat de energiedragers de technologie die digitaal en elektronisch gebruikt worden als zij wegvallen het gehele monetaire systeem tot stilstand komt. Een getal en waarde van energie ook als geld een getal is en zowel een contante wijze heeft als en onzichtbare abstracte overdracht, dat bij het uitvallen van de technologie zowel geld, de drager als de betekenis niet meer overdraagbaar zijn en dus zowel alle winkels, alle overheidsgeldsystemen, en de wereld financiële orde daardoor zijn waarde verliest.

Zelfs als winkels in hun voorraad ruilhandel nog mogelijk hebben is het dan zeker dat door de uitval van energie als ruilmiddel er een systeemval is in de samenleving.

Noem een systeemval vindt plaats als in de samenleving meer dan veertig procent van de structuur onwerkzaam wordt. En daarbij elke vorm van voorspoed verlangzaamt wordt en zoals bij een crisis een beroep doet op de bevolking, en mogelijk dus de bevolking ook een deel van zijn eigendom van goed, en verdienste moet opgeven.

Zodra dus een geldsysteem afhankelijk wordt van technologie en geen zichtbare overdracht dan heet het een geldsysteem gebaseerd op energie, en is afhankelijk van de energiedragers.

Zo is het meest essentiële het geldsysteem maar in het verlengde is het communicatie systeem met dezelfde kwetsbaarheid. Noem als alle boeken, alle brieven door technologie wordt overgedragen en het communicatiesysteem valt weg, is de samenleving niet meer in staat te communiceren, daarbij dus ook een systeemval. Immers zonder technologie kunnen wij alleen communiceren binnen een week lengte van zowel reistijd, als taalkunde.

Een systeemval kan dus als energie de betaaleenheid is, en als communicatie ook via een energiedrager is zonder dat er een onderliggend systeem is als technologie, immers een energiedrager draagt ook de digitale taaleenheid om zowel communicatie als ruilhandel mogelijk te maken.

Zoals het begrip energie dat wij associëren met zowel gas, olie, elektron en andere zichtbare vormen van chemische materie, processen of doeleinden.

Het begrip energie is daarnaast een abstracte betekenis waarin een getaleenheid de vaste waarde heeft zoals afgesproken, zoals bepaald wordt door een centraal ijkmiddel of ijkmodel.

Het begrip energie kan een abstractie zijn van een methodiek, een structuur of een schema die uitgedrukt wordt in een grenswaarde van zowel getaleenheid, een eenheid verdeeld in taalkundige symbolen of namen.

Het begrip energie kan een abstractie zijn op basis van afspraak in een regio, gebied, of culturele overeenstemming.

Het begrip energie wordt bij consensus gebruikt als concept om een deel of een geheel van een samenleving in betekenis weer te geven.

Het begrip energie is dus in zijn elementaire betekenis, door grootte, door dichtheid, door gewicht in zijn getal weer te geven, en in zijn abstracte betekenis door het afspraakmodel in de samenleving in een getal, in een maateenheid of een symboolstelsel, om een deel van het proces binnen een samenleving te reguleren.

Energie in zijn abstractie is een concept dat door de bevolking, de vertegenwoordiging van de bevolking, en door een ijkmiddel of ijkmodel zijn betekenis krijgt.

Energie in zijn fysieke waarde is gebaseerd op de voorziening van apparatuur, mechanische processen, de overdracht in ruilmiddel.

Energie in zijn taalkundige betekenis kan onder andere functies bestaan uit een monetair systeem bij afspraak over de conceptuele waarde ervan.

Energie in zijn abstractie kan een betekenis dragen die op elke hoogte van een beschaving volgens afspraak een gedeelte van een samenleving reguleert of in zijn proces beheert of behartigd.

Zoals een samenleving door schaarste in materiele hulpbronnen in technologie om samenstelling te veranderen, of schaarste in bekostiging van arbeid in duur en arbeidsniveau in educatie.

Door schaarste geeft een samenleving voorwaarden in het concept van alle onderdelen van de samenleving.

Iedere voorwaarde houdt een keuze in jegens de samenleving in zijn geheel, in de gebruiksmethode van een deel van de samenleving, of een materiele vorm van overdracht.

Zodra een samenleving geen schaarste kent, dan is er geen belang om een territorium te benoemen.

Een samenleving met voorwaarden is gebonden hun samenleving te beschermen, immers het wegvallen van middelen, is dan schaarste die voorkomen had kunnen worden.

Het wegvallen van middelen, is schaarste omdat de samenleving ook als de samenleving zijn best doet, niet de schaarste weg kan nemen. De voorwaarden binnen de samenleving zijn noodzakelijk,

Als een samenleving voorwaarden kent, zal die voorwaarde voor die samenleving ook jegens andere kenbare samenlevingen gelden. Noem tussen landen, tussen steden.

Als een samenleving voorwaarden kent zal een territorium altijd verdedigd worden. Immers een samenleving zonder schaarste kan ook bij verlies aan middelen die hoogte van beschaving terug winnen.

In een samenleving zonder schaarste is strijd, oorlog of ruzie nooit een middel om middelen te verkrijgen. Die samenleving mengt zich dus nooit in territorium of de methodes om haar te vergroten te verdedigen om te beheren.

Een samenleving zonder schaarste, zonder interne en externe voorwaarden is dus in zijn opzet een volwassen samenleving die geen voorwaarden heeft en geen voorwaarden oplegt.

Zolang dus een samenleving in zijn communicatie voorwaarden benoemt hebben zij intern ook voorwaarden en dus een vorm van schaarste binnen hun samenleving.

Een samenleving zonder schaarste heeft geen belang in handel, in ruilmiddelen, of de mate van koopcontract om zowel fysieke als immateriele middelen uit te wisselen.

Een samenleving zonder schaarste zal dus als zij zichtbaar worden een filosofische betekenis van onbaatzuchtigheid of naastenliefde of vrijwilligersbelang hebben.

Samenlevingen hebben dus allemaal een benoemd kenmerk van zowel hun organisatievorm binnen de samenleving als een benoemd kenmerk van hun methode van ruilhandel.

Noem op aarde is geld vertegenwoordigt en alle mensen begrijpen de waarde van geld, maar wanneer wij in aanraking komen met een samenleving die geen geld gebruikt, zijn wij afhankelijk van de benoembare vormen van eenheden binnen een stelsel dat in wederkerigheid bruikbaar is om elementaire goederen te verhandelen.

Noem een samenleving die als energie een vorm gebruikt waar wij geen waarde in zien, is het onmogelijk om ermee te handelen immers in de wederkerigheid wil je een middel gebruiken dat betekenis kent voor zowel de ene als de andere samenleving.

Zoals de omkara het scheppings symbool is, zelfs de aanduiding van Brahman zelf, Vaak in combinatie met een kernmerk waar een devotee zich aan verbindt.

Noem sommigen vrede belangrijk vinden, en zowel de gunst ervan willen als eraan mee willen werken. Anderen vinden een godennaam zoals Krishna of Vishnu belangrijk en verbinden zich In een mantra aan een naam. Zo is de aanduiding van de omkara als symbool voor Brahman verbonden aan kenmerken.

In het hindoeïsme worden in de heilige boeken allerlei mantra's beschreven in hun werking en hun aanduiding. Waarbij een mantra soms door een guru wordt ontsloten, soms door een genaderitueel, en soms door aanhoudende studie.

Onderdeel zijn van de Omkara is dan in verbinding staan met die hindu bron, die als heilig wordt gekenmerkt. In het hindoeïsme is Sanskriet de taal voor de heilige boeken zoals in het christendom de taal latijn of hebreuws wordt gebruikt.

De Omkara is dan het proces waarin zowel Brahman als de werkelijkheid de orde van alle goden in zich houdt, als de klank die een Schepping als het roer van een schip een doel geeft.

De Omkara is dan ook vergelijkbaar met de gehele schepping en de intelligente bron die omdat wij zelf bij de Schepping horen dieper is dan wij bevatten. De Omkara staat dan symbool voor zowel de inhoud van de werkelijkheid als de werkelijkheid zelf.

Zo is de Omkara in zijn toewijding te gebruiken om ook het uiteindelijke Brahman te bereiken, Waar het belangrijk is, dat eigen wensen langzaam uitdoven, en de zogenaamde bedoeling van de Schepper, van een hindu God belangrijk is. Men bestaat dan niet meer voor zichzelf maar om onderdeel te zijn, waarbij onderdeel zijn ook betekent dat de maat, zoals alles dat in een afgepaste vorm is, zowel gezondheid, tevredenheid, als wereldvrede dient.

De afgepaste maat is als ware de intelligente bron van de Schepper aannemen door zich er ook voor beschikbaar te stellen. Waarbij Geluk dan gebaseerd is op de zorgvuldige vulling van het leven. Zoals als men gezond eet, met alle vitamines groente en fruit men zich lichamelijk gezonder voelt, En als je gezond leeft, dus niet buiten de gewone grenzen gaat, en alleen de gewone moraal volgt, Dat men veel minder vatbaar is voor ziekte of ongeluk.

De Omkara is het heilige symbool waarbij men uiteindelijk zegt dat zelfs de vrije wil mag oplossen in het doel dat binnen de werkelijkheid ligt, dat verbonden is aan de werkelijkheid die via saguna brahman waarbij men een kenmerk van een godheid of godin aanneemt, naar de werking van de gehele werkelijkheid waarbij die overgave in zijn volledigheid als ware mogelijk de werkelijkheid zelf als bron in hert bestaan opneemt.

Zo is de omkara de hindu aanduiding, en kan de Alschepper een gewone taalkundige aanduiding zijn, waarbij het belangrijk is dat als men in een land burger is, de grondwet religies toestaat, En als men binnen die wet blijft men in gewone zijn zijn devotie kan volgen.

De Alschepper is dan ook de bevestiging dat er een hoger standpunt is dan alleen het eigen leven, Zoals het voor iedereen belangrijk is om ergens onderdeel van te zijn. Zoals als men onderdeel is Er ook een uitwisseling is van belangen. Zoals zelfs in een relatie men zowel iets voor de ander doet, als de ander de verantwoordelijkheid neemt.

In het hindu standpunt is het ook dat een verbinding of relatie met een godheid zoals ook bij gebed in het christendom op een persoonlijke manier beleefd wordt.

De Alschepper kan men dan in de religies ook de betekenis geven, die soms aangeduidt worden als kenmerken en soms aangeduidt als aparte godheden. Zoals voor ieder mens een zoektocht waar zij zich bij voelen horen, of waar zij bij willen horen.

De O-Live movement; een initiatief voor een levensovertuiging waarbij mensen die vaak in hun zwakte merken dat ze door een leefpatroon steeds meer buiten de samenleving komen te staan.

De O-Live movement bestaat uit de overtuiging dat door middelen zoals alcohol, roken, en verdovende middelen je zowel je hersenen aantast als de werkelijkheid de waarde ontnemt die in het leven als belangrijk wordt gezien.

De O-Live movement zodra mensen bemerken dat ze door een verslaving hun leven verarmen, of zich zelf in hun intelligentie schaden en zowel vrienden verliezen, mogelijk een baan verliezen of minder waarde vinden in hun dagelijks leven. Noem kansen verdwijnen en mogelijk dat ze in hun sociale kring minder aansluiting vinden.

De O-Live movement gaat dan van een verandering van levenswijze uit waarbij zowel verslaving, als het vluchten in middelen of in hun dagelijks leven niet meer het leven tegemoet treden zoals het komt. Deze O-Live levensovertuiging is dan het roer 180 graden draaien en zowel verslavingen beëindigen, als door volledig te delen in het verwerken van gevoelens, en het aangaan van de werkelijkheid de aantasting van het leven om te draaien naar juist het leven vol te nemen.

Waar een verslaving mensen de hoek in drijft, of zelfs alcohol of roken mensen uit hun eigen zelfstandigheid en de basis van leven houdt, is dan het overstappen op een levensovertuiging van de O-Live movement dat je zowel stopt met de oorzaak die een mens steeds meer loszet van de omgeving, waardoor ze in hun intelligentie weer meer ruimte krijgen juist door de werkelijkheid aan te gaan, als door de onthouding van die middelen zowel fysiek meer weerbaarheid krijgen, en door de verbinding in het hart, ook langzaam de sociale kring uitbreiden en ruimte geven om contact te zoeken.

De O-Live movement betekent dus het roer draaien als je merkt welke oorzaak een vervreemding van het leven heeft, en door het proces om te draaien je ook weer meer in je eigen center komt.

De O-live movement kan dan een olijftak of olijfboom als symbool hebben. Deze levensovertuiging kan dan een kader zijn of het benoemen van een levenswijze die dan individueel gekozen kan worden. En geeft een kader aan iedereen die wel begrijpt waar het leven misgaat maar niet altijd zelf een keuze durft te maken.

De O-Live movement staat dan voor de mogelijkheid voor hen die een andere levenswijze willen aannemen, om ook een begrip eraan te geven, waar dan de mogelijkheid makkelijker wordt om ook tegen de stroom in te zwemmen. Immers geluk mag in een leven centraal staan.

Soms is het de vraag of een mens naar de hemel gaat of dat men alleen bij een christelijke genade naar de hemel mag.

Vaak heeft men voorouders, en die als zij naar de hemel zijn gegaan natuurlijk ook hun nazaten die kans willen gunnen. De zwartwitte streep of men een doop heeft gehad is dan vaak een struikelpunt.

Vaak dat men in het verleden een levenswijze had, waarin men of een genade had, of een andere kenmerk. Noem dat als opa's in hun leven eerlijk werken en door hun eerlijke werk naar de hemel zijn. Men vaak kan zeggen als bij het levensoordeel een van de voorouders vindt dat een nazaat aan de voorwaarde voldaan heeft, en omdat die voorouder zelf al in de hemel is, dat iemand dan naar de hemel mag.

Noem als een voorouder dezelfde hobby heeft, en dezelfde serieuze levensinstelling heeft, dat die voorouder omdat die zijn of haar kenmerken ziet diegene ook als ware het besluit mogelijk de hemel in mag.

Noem zoals in de chinese vooroudercultuur, men zegt zolang zij in de lijn van de voorouders staan ze ook delen in die beloning die men in gewone taal de hemel noemt.

Zo kan een hobby, een deugd, of hoe men zich inzet in het leven een mogelijkheid zijn. Immers iedereen op aarde deelt in de opvoeding waarbij men ook van voor het leven vergeet. En men in bepaalde mate dus opnieuw gevormd wordt in het leven, En door in het leven een eigenheid van voor het leven in te leveren je ook in het leven Een kans krijgt om door die nieuwe vorming ook de beloning te verdienen.

Noem het is zowel de kostprijs dat je in het leven een doel moet vinden,
Als de beloning dat aan een bepaalde levenswijze of resultaat ook zonder voorwaarden
Daarbuiten aan verbonden is.

Of het levensoordeel dan door God, door heiligen, een engel, of bij voorspraak van voorouders
plaatsvindt is dan een stelling die door de scheiding met het leven geen woordelijke bekendheid
heeft.

Men kan dus door aan een voorwaarde of kenmerk van voorouders te voldoen, als zij in de hemel al
die beloning hebben, ook op hun naam naar de hemel gaan.

Het is een leerstelling die geen grond heeft buiten het geschrevene, en geen geldigheid buiten de
verklaring zoals die menselijk gezien te bevatten is.

De kracht van Brahmi is de levenskracht zelf. Zolang mensen met hun hart leven noem de
binding in de werkelijkheid belangrijk vinden, blijven zij in de gunst van Brahmi
Vaak dat mensen op jonge leeftijd als ze die binding leggen de mate van sturing binnen de
werkelijkheid als vanzelfsprekend ervaren.

Waarbij zowel kinderen als volwassenen op een gewone maatschappelijke manier worden geleid.
Zoals plicht bij mensen voor de helft van binnenuit komt als de keuzevrijheid en de keuzes die men
neemt, en de helft van buitenaf waarbij het de aangeboden kansen zijn.

Brahmi als levenskracht die volledig wordt benut als men met hart en ziel leeft geeft ook die
beloning in dezelfde mate als de kansen op groei en de plicht zoals voor kinderen onderwijs en voor
volwassenen werk.

Wanneer volwassenen al een binding aangaan hebben zij naast de verplichting van werk ook
vanwege die binding de verplichting van nageslacht. Noem het doel is voortplanting en vanwege
die activiteit wordt men ook aan dat doel gebonden.

Waar dus de monniken en heiligen die verantwoordelijkheid niet kennen, door hun zuiverheid of de
overdracht van het leven aan een godheid, daar kennen zij dan niet meer die persoonlijke
doelstelling maar vanwege hun godsdienst en hun geloof dragen zij een religieus kenmerk.

Noem monniken en heilige hebben door hun overgave de persoonlijke doelstelling ingewisseld voor
de religieuze doelstelling die meeste gevallen gebaseerd is op ora en labora voor wijsgeren,
naasteliefde voor gemeenschappen en zo naar hun hartegesteldheid hun taak.

Noem in het christendom Fransiscus voor arme zorgde, en in het hindoeïsme Sai Baba
met zijn yoga ziekenhuizen onderhield. En zo vele heiligen en monniken dienstbaar waren aan een
ideaal in betekenis.

Zo kan het durende gebed een verantwoordelijke taak zijn, zo kan ziekenzorg of naasteliefde een
taak zijn, zo kan een religieuze taak een samenleving optillen boven het huidige niveau.

Wanneer een mens dan een relatie keuze inlevert om een religie volledig te volgen is het voor een
godheid makkelijker om een adept te leiden, immers een mens met een relatie of nageslacht moet
vaak ook tegen eigen keuze in zijn relatie beschermen, waardoor die keuzevrijheid gevoelsmatig
op het wereldse is gericht.

Een mens die dan nooit een relatie met een ander mens kent, en in overgave aan religie leeft, kan dan wel een binding aangaan en de vrijheid benutten om ook boven de gewone onderwijsvorm of maatschappelijke structuur uit een functie te vervullen.

Zo is dan een mens is met hart en ziel leeft, ook zonder de betekenis in taal verbonden met de kracht binnen de werkelijkheid, waarbij de werkelijkheid en de kracht heel nauwgezet werkt, ook al zonder dat een betekenis in symbool overgedragen hoeft te worden.

En de levenskracht die in de werkelijkheid werkt zowel het belang van de samenleving en van de persoon behartigt in de mate die mogelijk is, en de mate van gevoel en de weerbaarheid die naar de maatvoering van hart en ziel toebedeeld wordt.

Immers een mens op aarde heeft een levenstijd en als de middelen tijdens het leven worden benut, zowel in geluk, inspanning leed men daarvoor de beloning krijgt. Als die ruimte door een godheid wordt gecoördineerd is die beloning zowel voor het menselijke als de mogelijkheid van het goddelijke. Waarbij het werken voor een godheid altijd via een gebed wordt aangevraagd. Zoals een wens in gebed brengen vaak de intentie zichtbaar maakt en de godheid beslist in welke mate werk wordt toebedeeld en hoe die in de samenleving geborgd wordt.

Om die binding met de werkelijkheid op te bouwen is elke inspanning goed en in elke mate dat een mens daat zowel tijd en middelen aan besteedt met als kenmerk het bewustzijn van de mens zelf. Immers zowel de ziel als het hart zijn gebonden aan de naa1 mgeving die men van geboorte heeft.

Zoals de alomtegenwoordige werkelijkheid zoals die overal is, en altijd geldig is.
De werkelijkheid waarin wij een mens zijn een persoon die zoekt naar vervulling.

De werkelijkheid waarin onze wensen soms botsen met de mogelijkheden om ze te vervullen
Maar ook waarin wij meewerken aan wensen van anderen vaak onze geliefden.

De werkelijkheid waarin wij als zelf gescheiden zijn door zowel onze wensen die wij zelf in acties omzetten. De wensen die altijd betrekking hebben op iets voor onszelf.

De werkelijkheid waarin gevoel gaat over onze eigen levens en onze eigen onderdeel zijn van
Die werkelijkheid.

Deze werkelijkheid die overal is, noem wij herkennen haar als concept of begrip aan de
mogelijkheden om ook in taal erover met anderen te praten.

Deze werkelijkheid noemen ze in haar totaliteit in het hindoeïsme als concept het zelf.
Noem een begrip waarin je wijst naar de aspecten en kenmerken die de werkelijkheid heeft.

Noem soms zeggen ze deze werkelijkheid zoals in de middeleeuwen is zo groot als een planeet
En de randen zijn plat anderen zeggen buiten de tijd van mijn leven is er geen tijd meer dus ook
geen werkelijkheid.

Door onderdeel van een werkelijkheid te zijn weten wij dat de tijd al meer dan de meetbare
duizenden jaren oud is, en dat de grootte meer dan het begrip van een universum groot is.

De werkelijkheid wordt dan Brahman genoemd, en door een te worden met die werkelijkheid

Trancenderen wij onszelf. Noem van wensen zien wij wanneer ze wel geluk of gezondheid geven. En van onze handelingen merken wij de directe en indirecte gevolgen, waardoor wij onszelf meer in lijn maken met een leven waarin wij het geluk of het doel wel bereiken.

De werkelijkheid wordt dan Brahman genoemd, en zoals het begrip zelf of het zelf dan duidt op die grote bijna onmeetbare werkelijkheid en het verwerklijken betekent dan onderdeel zijn en zowel in wil en bewustzijn een worden waarbij door het verminderen van fouten, verminderen van eigenbelang, wij die eenheid krijgen. Waarin die eenheid ook staat het doel van en binnen die werkelijkheid vinden.

Zoals een macht nooit zichzelf straft, of zoals bij een godheid horen die godheid zichzelf niet benadeelt de gebeden van overgave die mogelijkheid bieden. Waarbij religie een grondlegging is die niet gebaseerd is op eigen belang of wensen, immers goden hebben geen eigen belang, En wanneer zij in de religie verbonden zijn, in het christen dom God in de hoogste hemel En in het hindoeïsme als onderdeel van Brahman in zijn geheel, daar zijn mensen wanneer Zij zich trancenderen naar het standpunt van eenheid. Noem een gebed van overgave Ook aan die wijsheid en ondoorgrondelijkheid verbonden zijn.

Noem zoals je op aarde werkt om salaris te verdienen, en je door de ruil van arbeid ook middelen krijgt om je geluk te zoeken. Je ook door in de werkelijkheid bij een godheid te horen ook de persoonlijke doelen bereikt, ook al is een godheid soms via een ondoorgrondelijke weg eraan verbonden.

Het verwerklijken betekent dat de betekenis en waarde van de werkelijkheid leren vinden, Waarin ieder doel wordt verenigd door die uiteindelijke doel. Waarin je als ware mogelijk in eenheid met die werkelijkheid zowel het bewustzijn als de zogenaamde doener verenigd met dat concept. Zelf realisatie is dan de eenheid met de werkelijkheid bereiken, waarin Brahman het zelf wordt genoemd. Zoals dat Het Zelf in het kleine zelf kan wonen als je eigen belang opgeeft, En je eigen wensen meer in lijn met het doel zijn. Waarin je uiteindelijk zegt geen eigen bezit te hebben buiten het bezit dat in de werkelijkheid aan je ziel verbonden is.

Een gebed van overgave betekent dat ook in die verwerklijking stappen waarin je leven en bestaan opnieuw gevormd worden, en in hun betekenis een doel voorbij het levenseinde heeft. Voorbij het begrip van eigen leven.

Een godheid zich altijd via het hart verbindt, en de ziel die het bewustzijn als kenmerk heeft, binnen de verwerklijking zijn doel zoekt. Waarbij je van alle aspecten in het leven leert zien, Of het gezond is, noem eten en dagschema, of het geluk geeft, noem anderen geen schade doet, en een belang is die de samenleving dient, en of het in groter verband betekenis heeft. Noem als een godheid zijn belang geeft, het meetelt ook al soms zonder bekendheid aan een doel dat langere tijd geldig is. Noem een godsdienst of religie soms duizenden jaren bestaan.

Brahman als concept voor de werkelijkheid die dan onmeetbaar wordt in zijn begrip. En de ziel als de atman die het bewustzijn is, zoals wie dit leest of hoort het bewustzijn is. En het hart als de jiva, die het gevoel en de scherpte van inzicht bij ieder leven meeneemt Van de vorige.

Zoals enkele tientallen jaren geleden film op tv vaak een christelijk karakter had, noem van indiana jones die zowel een graal vond als in andere films belangrijke items ontdekte.

Zoals star wars die de force in het hart belangrijk vond, en de andere films waar vaak een heldendaadin uitgebeeld werd.

Zo zijn alle films die uit een religieuze bron putten als ware een inzicht dat alleen door een toegewijd leven ontdekt wordt, of een inzicht dat betekenis heeft om mensen op het goede pad te helpen. Zo zijn al die films die als ware een mens even boven het gewone bestaan uit kunnen tillen een vorm van eerbetoon, of betoon van een diepere bron. Waarbij vroeger vanwege de beperking dat alleen zang of toneelspel dat kon uitbeelden, het lofzang werd genoemd.

Zoals ook in het hindoeïsme de maha bharata en de gita's lofzangen zijn, zoals de letterlijke vertaling van het woord. Zo is in het christendom ook de psalmen serie een vorm van lofzang op de kracht van God.

De films zoals star wars en alle religieuze inzichten die ze in verhaalvorm geven ook een vorm van lofzang omdat het of een inzicht een stukje grootheid of een thema weergeeft, en als ware een heldendaad beschrijft, zoals in de griekse oudheid de lofzangen vaak over helden gingen zoals wij van odysseus kennen.

Films en muziek die dan een religieus aspect hebben zijn dan een vorm van lofzang. Als er dus een algemeen kenmerk benoemd moet worden die in de woordweergave in alle tijden een betekenis kent is het dat zulke elementen die de mens of onderwijzen, moed geven een goed gevoel of een inzicht, vaak in muziek, film of welke vorm het ook heeft een vorm van lofzang is.

Film en muziek zijn dan moderne varianten van het thema, waarin wij in deze tijd ook heel veel films tegenkomen waar mensen van in verwarring raken. Niet alleen door dat ze niet meer begrijpen wat belangrijk is in het leven maar ook allerlei zichtbare elementen uit de maatschappij die in de waarde voor moraliteit en de waarde van de mensheid mensen het gevoel geven dat alles dat in het hart belangrijk is, eigenlijk heel anders is.

Noem in het hart is het belangrijk iets voor een ander over te hebben, dat wij als mensheid belangrijk voor elkaar zijn, dat in nood je iedereen helpt en er niets voor vraagt, dat je in goede tijden ook meewerkt aan het doel van een samenleving en dat je in het leven werk aan zelfverwerkelijking. Noem dus in films dan geld, rijkdom, juwelen verheerlijkt worden.

En mensen als ware wel in een spannend leven meekijken maar de waarde als ware knabbelt van de eigenwaarde die mensen hebben. Waar de meeste mensen een weerbaarheid hebben er ook heel veel zijn die een zwakte hebben en zich laten overtuigen dat een samenleving allerlei andere belangen kent.

Een film en muziek over religie is dus als ware een vorm van lofzang als je een eenduidig woord eraan geeft. Waarbij zowel de waarde van religie als inzichten, moed of het bezingen van kenmerken er een betekenis in krijgt.

Vaak dat zulke films en muziek door mensen die heel religieus verbonden zijn worden gemaakt, en als ware de inzichten die zij in geloof of toewijding vinden er in leggen.

Waarbij God de mens als ware boven het leven uittilt.

Zoals het hindu doel is om een te worden met de heilige naam van de werkelijkheid
Waarbij men zoals men dan geen eigen wensen of belangen meer heeft op genomen wordt
In het doel van de werkelijkheid, waarbij zowel een doel van de samenleving wordt vervuld,

En ook de gezondheid en voeding van het lichaam onderdeel is.

Zo is het hindu doel van de wil van een godheid aannemen door zich in gebed over te geven
Dat de godheid het leven volmaakt, en het doel binnen de samenleving dient.

De adept die het doel op zich neemt wordt van moment tot moment geleidt en als men zich
Bij een godheid volledig inlevert kan de godheid de adept ook overdragen,
Noem aan het doel dat volgens karma mogelijk is, immers een godheid kan in de tijd
Die hij gegund krijgt ook de zondes als ware schoonwassen, en als een mens eraan toe
Is wordt door de overdracht de volledige bron aangenomen.

Wanneer een mens zuiver is wordt bij de godheid die zuiverheid ook bewaakt, en is die zuiverheid
Ook de mogelijkheid om bij een god of godin te horen die een voorwaarde van zuiverheid heeft.

Noem dus als een mens zich overgeeft en als ware een held is, dat bij de god of godin waar
Een heldentaak een voorwaarde is de adept bij die god of godin gevoegd.

De heilige naam van de werkelijkheid wordt heilig genoemd omdat de genade die erbij hoort op
gezag van die heilige naam wordt gegeven waarbij in iedere samenleving de mens of de adept de
genade krijgt die bij die persoon in die fase van het leven past.
In religie is de verdienste voor de genade zowel als de verdienste van een godheid voor de genade
leidend, noem Christus die nooit bij de vader weg is gegaan in zijn verdienste mensen vrijkoopt van
de zonde, en zoals in het hindoeïsme als je een tijd van dienstbaarheid hebt vervuld een genadevorm
ervoor kan krijgen als beloning.

Door een te worden met de heilige naam van de werkelijkheid die drievoudig is,
Noem door het bewustzijn te verenigen met de werkelijkheid, door in gebed de heilige naam als
grond aan te nemen, en de derde dat men ook de werkelijkheid toelaat de mens te vormen.

De werkelijkheid is op zich niet goed of kwaad, maar de hogere orde, zoals in de samenleving in
religie en in het menselijke als de gevoelens die wij prettig of naar vinden, waarbij wij aangesloten
zijn op die kracht.

De mantra die het algemene of de essentie representeert is dus door die aanwezigheid in de
werkelijkheid waarbij wij ons als ziel laten raken door wie wij zijn, en hoe wij in het leven staan,

Waarbij als wij ons laten raken die goddelijke kracht binnen de werkelijkheid die de wezens zowel
voedt, als werk geeft, en hun wensen soms beloond of vervult, en soms ondergeschikt maakt aan
belangen van anderen.

Die heilige kracht die binnen de werkelijkheid op onze ziel inwerkt, is dan door zowel de
grondhouding van het bewustzijn in de werkelijkheid die meditatie of contemplatie wordt genoemd,
als door gebed, noem wij brengen als ons eigen in zicht van de godheid of religie,
En de derde dat wij door die goddelijke kracht begrip krijgen van het leven, bestaan, de
samenleving en de werkelijkheid.

Deze mantra, of spreuk, geeft dus aan dat als wij ons bewustzijn in de werkelijkheid hebben
Noem met hart en ziel leven, waarbij de maatstaf nooit is dat je een bepaalde graad moet bereiken,
Immers deze mantra betekent dat wij worden geleidt door die goddelijke kracht waarbij wij die
kracht dan ook toestemming geven, en die kracht iedere keer die eerbied geven,
En die kracht ons dan ook zowel inzicht geeft, onze meditatie geleidt, en onze gebeden geleidt.

Deze mantra is verweven in de werkelijkheid waarbij de ene religie zegt, de alomtegenwoordigheid, de almacht en de alwetendheid, en de andere religie ook benamingen geeft waar mensen zowel inzicht in verwerven, als die kracht met de namen uit religie kunnen aanspreken.

Een worden met die werkelijkheid is een doel waar de voorwaarden bij wegvallen, immers men wil uiteindelijk niets anders dan die heilige naam zelf toebehoren. Waarbij iedere religie ook in de toewijding werkt om voor de adepten dat ook mogelijk te maken.

De eenheid met die heilige naam is dan als ware dat de wil gedragen wordt, dat het bewustzijn verenigd is met de werkelijkheid en dat men werk doet dat zonder eigen belang is. En door die heilige kracht of de godheid alles toe te staan men ook werk kan en mag doen Tot die hoogte.

Waarbij in alle religies de goden de adept toestaan naar de mate zij zelf in gebed naderen tot die goden of godinnen. Noem zij vragen de genade, en de godheid geleidt hen in een persoonlijke relatie waarbij zij toegroeien naar de godheid, en de godheid zonder zelf een belang te hebben zowel de schepping voortgang geeft als de adept de ruimte geeft om die grootheid van de godheid te zien in zowel gebed de vervulling ervan.

De eenheid zoeken is dus ook je overgeven aan de heilige namen, waarbij ieder op eigen niveau gelooft. En je uiteindelijk niet meer zegt, ik zoek het hoogste, maar dat je zegt ik zoek wat bij mij hoort.

Zo is het ook als gelijkenis als kinderen het hoogste zoeken ze soms stuklopen maar als ze zeggen ik zoek wat bij mij hoort, dat zij instappen op hun niveau maar daarmee wel het hoogste bereiken. Immers de kracht die geleidt biedt de lessen in de eenvoud aan zonder status, macht of andere kenmerken.

Ieder mens die dus de zoektocht verandert van naar het hoogste zoeken naar wat bij diegene hoort, Waarbij men dan geleidt wordt.

Zo eenvoudig als de baan onder het niveau aannemen in plaats van steeds weer zoeken, en kwijtraken. Waarbij men dan als ware alles van dichtbij aangeboden krijgen, en de kansen benutten. Noem plicht altijd dicht bij is.

Noem wel dat in een samenleving alle wetten gelden en de morele regels, waarbij men in de vrijheid een beperking heeft maar ook een veiligheid, dat wij niet buiten het gewone of normale hoeven te treden.

Zoals men in het hindoeïsme streeft om een te worden met de godheid, sommigen noemen het het bestaan opgeven voor de godheid, anderen zeggen een gebed van overgave.

Zoals bij vele goden, zijn er vele beproevingen waarvan niet altijd met een betekenis die je van te voren weet. Soms is het een proef of je in een situatie het belang bovenop stelt, andere keren is het het verdragen van een onzeker standpunt.

Zoals in het hindoeïsme, velen zich in het leven laten vergezellen maar niet hun eigen belang opgeven, zij zoeken de ondersteuning in hun dagelijks leven. Waarbij zij hun eigen wensen en belangen belangrijker vinden dan het standpunt dat een godheid een hoger belang kent.

In het hindoeïsme zijn er ook die hun leven opgeven om in een tempel te wonen, of over de wereld te reizen. En misschien zelfs hun bestaan overdragen. Noem een godheid in zijn intelligentie een hoger standpunt soms weeft in het fabricaat van het leven.

In het hindoeïsme zijn er vele engelen geweest, die als ware mogelijk zich overdroegen van hun bestaan, hun leven, en hun diepste zijn aan de godheid. Waarbij zij als ware gedoopt in het zuivere zijn van de godheid hun leven vulden. Niet met wensen en het vervullen ervan, maar met wat het hogere in het leven liet neerdalen.

Soms is de godheid die heel vlak op de eigenheid van de adept rust, als ware het zichtbaar worden van een belang dat niemand kan duiden aan een wetenschap, aan een vondst van het menselijke. Dan is het heel zeker bijna als bewijs dat het goddelijke bestaat.

Zo zijn er eenvoudige tijden waarin mensen geloof vanzelfsprekend vinden, maar ook hele wetenschappelijke tijden waarin zij als ware bewijs van de godheid willen dat ook zij in die tijden een mogelijkheid of reden hebben om in een religie een deel van henzelf op te geven, en een deel van henzelf als ware mogelijk in de handelswijze van een godheid te verenigen.

In vele religies en godsdiensten is het standpunt van bewijs in de tijden van de wetenschap een van de primaire wonderen als die mogelijk zijn om ook de religie en de verbinding die erin gezocht wordt als ware nuttig of als ware vol betekenis te laten zijn.

Zo zijn er natuurlijk vele geleerden die boeken vol schrijven over de spirituele betekenis van een leerstelling of een grondwerk, maar vooral in sommige tijden is het belangrijk om ook bewijs te vinden, die als ware wetenschappelijk ook een mogelijkheid openen om vooral religie de wijsheid van de godheid, en de wil van een godheid om te onderzoeken, misschien wel overgave, om ook in de wetenschap grond te vinden, misschien maar enkele wijsgeren die zich openstellen, maar als die grondlegging die bewijsvoering mogelijk zou zijn. Zou zelfs de wetenschap een mogelijkheid een deur naar de toekomst kunnen openen.

Waar ze zeggen de wil van een godheid mag niet onderzocht worden, niet door de wetenschap niet door hen van verstand, dan zeggen ze laat toch een deur naar de toekomst opengaan waarin wij de wil van de godheid onderzoeken, en vele nieuwe mogelijkheden en kansen vinden om die wetenschap ook toegang te geven tot het goddelijke, de goddelijke kracht.

Als ware het godsdienstige niet afhankelijk is van voorspelling, willekeur dat men er geen woord aan mag verbinden, maar dat de wil van de godheid afgemeten in vele nieuwe formules, in vele theorieën en vele methodieken gevangen mag worden, gevangen maar niet in gevangenschap, Immers wij mogen woorden geven aan een nieuwe wetenschap. Het wonder dat religie ook binnendringt in het dagelijkse, en waar wij ons afvragen of religie van deze tijd is, en door zijn oude boodschap in een snel veranderende technologische wereld niet meer mag bestaan, dat als ware door een wonder, misschien wel een wetenschappelijk wonder.

Religie ook in het onderzoeken van de wil van de goddelijke kracht zijn vele wonderen brengt in de wetenschap. De goddelijke kracht die in zijn schepping woont, en als ware alle levensgebieden in zich draagt.

De zes formules van de quantum voortsnelheid onderdelen

$T_{\text{spin}} * R_{\text{radius}} * 24 / \text{Pi} * \text{Tractor} = C_{\text{constante}} * T_{\text{tijd}} / 1200$

De formule waarbij de vorm aan de binnenkant gelijkricht met
Een gewone zwaartekracht, of krachtprincipe, en de vorm
Aan de buitenkant, zowel door de snelheid voorwaarts, en
De beweging die radiaal in verhouding is.

Waarbij de draaiende kracht de verhouding met de voorwaartse kracht
Neutraliseert, en de binnenkant van de vorm door het veld wordt
Geneutraliseerd naar een leefbare krachtverhouding.

Zes formules:

Vorm-kracht verhouding.

Waar binnen een voertuig een veld is die de krachten neutraliseert om ook bij hoge binnenkomende krachten toch een leefbaar veld te hebben, is de buitenkant gebonden aan zowel de snelheid van het voertuig, als door de snelheid een compensatie door het voertuig een draaiing te geven.

Snelheidpad statische plaats en vollafstandsverhouding

Om een voertuig een hoeveelheid energie mee te geven voor de volledige route
Is het berekenen van alle factoren om de volledige dekking te geven van
Zowel de zwaarte, de inhoud, de afwijkingen de volle routeafstand.

Padafwijking van hemellichamen en snelheids afwijking ten opzichte van route.

Bij hemel lichamen langs een route om een voertuig met een vooraf bepaalde snelheid
En een vooraf bepaalde grootte, zijn alle hemellichamen met een kracht de zichtbare vorm van
zwaartekracht waarbij de route door de hemellichamen zou afwijken.
Om een route te bepalen waarbij je met zekerheid een doel vindt, en op een vaste plaats uitkomt
Moet je de route met de afwijkingen door de hemellichamen door een formule bijstellen.

*Waarbij je de padafwijking radiaal evenredig vertaalt in de additieve vorm van de pulssnelheid
De pulsgrootte ten op zichte van het gehele routepad.*

Padsnelheid en voortplanting van signaal en impuls afstand

Bij een volledige route wil je bij quantum snelheid op de juiste afstanden opnieuw
Een quantum energie activeren om tijdens de hele route te optimale impulsen
Te geven. Noem niet gedeeld door een statische formule maar een berekening
Op basis van zowel de afstand, als alle factoren, waarbij je de meest effectieve
Maar ook efficiënte verdeling berekent.

Volledige pad verhouding versus snelheid en afstand in verhouding tot volledigheid

Een volledig routepad is altijd een lengte, een snelheid een zwaarte en de verhouding tot
De krachten die erop in werken, of waar de route op inwerkt.
Waarbij je een route maximaal benut om de krachten binnen een grensbereik te houden
Waarbij een route een maximaal aantal keren gebruikt wordt.
Immers quantum delen hebben hun invloed in een dynamisch bereik

Formule van Quantum activatie vorm en pad.

Als de factoren die belangrijk zijn voor een enkel pad zijn berekend,
Wordt de vertaalsleutel gebruikt om zowel de quantumdelen te activeren
Als om alle factoren te vertalen in alle apparatuur en alle methodieken die gebruikt worden

Waarbij je de menselijke input, vertaald naar de rekenkundige taal
Die de abstractie aanstuurt. Een berekening die geheel in een technologie plaatsvindt.
Vergelijkbaar dat een wiskundige in een formule een vraagstelling vorm geeft,
En niemand in een computer de digitale vorm naleest. Men vertaalt naar de
Vorm die binnen een computer de berekening de vastgestelde uitkomst geeft.

Noot 1

Zoals je in een vliegtuig het routeplan en de berekening voor een deel in
Begrijpelijke taal hebt, en voor een deel in de computerberekening.
Zo is er een optimum tussen de formules zichtbaar en wiskundig inzichtelijk
Te hebben, versus de gehele berekening die vastgesteld in de apparatuur.
Zo wil je altijd een routeplan kunnen doorgeven die bij formule
En de variabelen overdrachtelijk zijn.

Noot 2

De formule voor de afwijking bij de hemellichamen zijn afhankelijk van de gekozen route
En de snelheid en afstand versus hemellichamen die op het pad aanwezig zijn.
Waarbij de route altijd in ruimtelijke zin door een locatie van de bekende ruimtemap
Gaaf, en bij een afstandsroute er altijd interferentie is bij de onderdelen die
Binnen een route een bepaalde invloed hebben op zowel de snelheid tijdens de route
De gekozen afstand maar ook de pulsmatige regelmaat.
Waarbij de afwijking die vooraf berekend bij de route een bijsturing heeft de mate
Van effectiviteit vergroot. Je wil zo min mogelijk afwijken ten opzichte
Van de bestemming zowel in afstand locatie, als tijd en snelheid.

Noot 3

Quantumreizen is nog niet mogelijk maar kent al bij de ontwikkeling de zwakte dat
Zowel de zichtbaarheid van de invloed hoe quanta samenwerken, als de zichtbaarheid
Wanneer een invloed legitiem is en wanneer een invloed door de grenswaarden onbetrouwbaar
wordt.

Quantum reizen is in tegenstelling tot brandstofgestuurd reizen, afhankelijk van variabelen die met
meer dan dertig vormmen van invloed kunnen veranderen in de zowel intrinsieke vorm waarin een
formule de uitkomst verandert, als de exponentiele functie waarin als je quanta laat samenkomen je
een vastgestelde manier hebt om zowel de impuls van een quantum te berekenen, als de impuls
mogelijkheid waarin je een uitkomst van een formule bepaalt.

Noot 4

Quantumreizen is bij de afstand tot hemellichamen niet alleen afhankelijk van de afstand tot een
hemellichaam maar in de mate van quantum dichtheid die soms bepaald wordt door de zwaarte van
de massa, noem atomair en moleculaire samenstelling, ook afhankelijk van de kaart van zowel
dichtheid als de tijd versus beweging van alle massa die binnen een bepaalde grensafstand ligt van
een zogenaamde ruimtepad.

Noot 5

Quantum reizen is voor de zichtbare berekening die niet afhankelijk is van een computermatige
berekening, die in tegenstelling niet in variabelen positioneel vatbaar is, zowel in formules als
variabelen en de zogenaamde getalsmatige uitdrukking van alle factoren.

Een quantumberekening is mogelijk op basis van technologie alleen, maar je wilt een
overdrachtelijke vorm kunnen aantonen, waarbij je een middenstand zoekt tussen zowel

De formules die de beperking kennen van de precisie van uitdrukbare variabelen, en de middenstand waarin je geen getalsmatige expressie hebt maar wel de intrinsieke berekening die nodig en noodzakelijk is voor een route en een aflegbare route.

Je wilt immers altijd inzicht geven in de route, aan mogelijke routematige invloeden.

Noem hemellichamen die door de afwijking hun invloed geven willen bij de mate van reisbaarheid een beschrijving van de route eenheden hebben die in hun invloedssfeer geregistreerd is.

Noot 6

De afstand die de volledigheid in zijn route weergeeft, en de mate van herinstelbare pulsen die de snelheid geeft om de bestemming te bereiken. De pulsen die met een grotere kracht een langere afstand overbruggen, maar door de krachten die zowel vanuit de voertuig als de omliggende factoren, een grotere kwetsbaarheid geven. De pulsen met kleinere kracht een kortere afstand afleggen, maar een grotere pulsaantal nodig hebben.

Waarbij de optimum tussen kracht en aantal, waarbij een puls ook de benodigde kracht kan leveren voor de volgende puls, en bij grotere pulsen, de afstand in minder eenheden wordt afgelegd, maar de grotere pulsen, door de vergrootte kracht ook de factoren van massa en afstand zowel als de intrinsieke factoren waarbij een berekening in zijn afwijking een mate van onbetrouwbaarheid kan geven. Je wil een een massadichtheids gebied een andere pulsgrootte hanteren als een massa-arm dichtheids gebied, immers dan is de kwetsbaarheid in zijn intrinsieke mate of in zijn grootte van minder belang.

Je wil dan in een massa dichtheids gebied waar levende have is, een puls die het levend element niet verstoort, en in een massa dichtheids gebied die geen levende have heeft en geen energie voorziening is of een harmonie element heeft.

Een harmonie element als vergelijking dat op aarde de atmosfeer van straling of zogenoemde statische elektriciteit door water zoals regen wordt gereinigd. Een harmonie element is dan noodzakelijk voor de biosfeer in zijn geheel. Waarbij biosfeer op alle gebieden van toepassing is waar levende have zowel zijn locatie heeft, waar het doorgang heeft en waar de voorziening van een van de factoren is.

Noot 7

Quantum technologie in zijn intrinsieke vorm is de mate van chaos in relatie tot deeltjes, dichtheid van locatie, en de dichtheid van tijd. Noem de natuurlijke fluctuatie van een deeltjespatroon, en de natuurlijke fluctuatie van de herstelbaarheid van een locatie. Noem als je een hoeveelheid deeltjes, gerepresenteerd in energie wegneemt, de natuurlijke vorm van herstel.

Quantum technologie in zijn expliciete vorm is de energie die op een locatie een bovenmatige samenstelling waarbij een harmonie altijd afvloeit in zijn natuurlijke vorm, de basis is van een puls, waarin je de bovenmatige grens op de hoogte stelt dat in vergelijking met een ontsteking van elektrons in een gazeuse samenstelling, een lichtflits maakt, deze bovenmatige grens is dan Zowel de grenswaarde waarbij het optreedt, als de impuls waarbij de kracht die het voortbrengt ook weer een kracht levert voor de volgende bovenmatige grens.

Noem zoals een klok, zijn kracht levert voor de volgende radiale beweging.

Noot 7

Waarbij je een quantum directe vorm van transmissie hebt en een quantum indirecte vorm van transmissie.

In de directe vorm is de quantum energie bron van een voortplantings-impuls waarbij de energie een snelheid opwekt.

In de indirecte vorm is de quantumtransmissie een sprong waarbij een gedeelte van een veld van een locatie zonder tijdsbeperking de afstand aflegt.

Waarbij in quantumvelden een wiskundige hexagonale verdeling een quantumveld een lage-grenswaarde meegeeft waarbij de impuls op welke binnenlocatie die plaatsvindt zorgt voor een evenredige verdeling van krachten op het gehele veld.

Waarbij een quantumveld in zijn intrinsieke vorm afhankelijk is van de zowel verdeling in locatie noem het aantal per afstandsmaat, als de verdeling in samenstelling. Noem als een molecuul in zijn eenheid afhankelijk is van een quantumaantal delen die verdeeld zijn zowel in ruimte als in plaatsbaarheid dan is een molecuul intrinsiek met de eigenschappen die bij die molecuul horen.

Noem een quantumveld heeft de eigenschappen die bij een molecuuleenheid horen, maar van wege de samenstelling van een veld is die eigenschap overdraagbaar zonder dat de bepaling van eigenschappen zelf daarin vastgesteld is.

Deze laatste beschrijving is de oorzaak dat quantum reizen met levende have toch mogelijk is Al zou de noodzakelijkheid van quantumverdeling het reizen onmogelijk maken.

Noot 8

Waarbij je een patroon veronderstelt die binnen een structuur van een eigenschapvolle samenstelling de mate van quantum activiteit reguleert.

Noem de natuurlijke gesteldheid van atomen moleculen en massa zoals in biologische of materiele samenstelling waarbij de leegte tussen deze eigenschappen niet of niet relateerbaar is aan een structuur. Waarbij een leegte die door een patroon een vorm van weefsel krijgt deze massa zonder de verbinding vult van zowel de mate van massa als de mate van samenhang.

Als een patroon veronderstelt dat quanta delen zich laten oproepen binnen een leegte van een structuur dan is dit weefsel de mate van samenhang waarbij een quantum verplaatsing zonder explicietie invloed inwerkt op de structuur van eigenschap.

Noem een patroon waarbij je een relief tekening vult met water, zal het water zich voegen naar de legen ruimtes, waarbij de samenhang afhankelijk is van de vastgestelde relief vorm.

Bij het quantum veld ga je uit van een hexagonaal patroon die buiten de eigenschappen van biologie of materie als ware alle quanta in het veld samenvoegt. Waarbij de mate van vulling van patroon de directe invloed geeft om een quantumveld dat zijn energie bovenmatig vult in zijn voortplanting van energie, snelheid, tijd en locatie afhankelijk is van de structuur.

De mate van patroon en de mate van chaos nodig om het patroon te vullen, waarbij de patrooneigenschappen binnen de leegte vallen die in een natuurlijke materie ordening bestaat, Zowel de activatie van een quantumveld mogelijk maakt, maar ook de wisselwerking tussen de quantumvelden en de statische velden die beïnvloeding mogelijk maken.

In zijn intrinsieke vorm is dus een patroon een veld dat chaotische quantumdelen uitnodigt binnen de grenseigenschappen waarbij biologie en materie geen schade of kwetsbaarheid in een grenswaarde heeft. Je wil binnen een quantumveld niet dat materie in zijn massa verandert, en je wil bij een quantumveld niet dat biologie zijn samenhang kwijtraakt.

Het is dus een wisselwerking tussen een vastgestelde structuur zoals alles op aarde vastgesteld is naar atomair, moleculair, en de samenstelling in massa, in biologie en materie.

En de wisselwerking van patroon, waarbij je een veld projecteert waarin quantum in zijn chaotische toestand naar een structuur getrokken wordt, waarbij je de leegte van materie benut om een quantumveld op te bouwen, waarbij je een quantum activatie zowel als voorplantingssnelheidsbron kan benutten als een quantumveld in zijn geheel door een puls verplaatst.

Noot 9

Waarbij de objectmatige samenstelling in de massa en de eenheid van energie.
Met de grootte in afstand van de objectmatige structuur.
De exponentiele verhouding tussen de massa, en de bovenmatige middenstand
Die de snelheid en de afstand in een matrice weergeeft.
Als basis voor de verplaatsing van een quantsamenstelling

Waarbij de massa en de verhouding tot de bovenmatige quantum activatie,
De grootte in de exponentiele formule de nauwkeurigheid bepaalt die nodig is
Om zowel de afstand in coördinatie te bepalen, als de afstand in richting te bepalen.

Noem een vastgestelde massa, die met een vastgestelde structuur,
En een vastgestelde quantum activatie verbonden is zal een
Nauwkeurige quantumverplaatsing geven.

Waarbij door de formules in een getaleenheid te representeren ook
Een mate van nauwkeurigheid geven die zowel quantumtechnisch
De betekenis ervan bewijzen als de betekenis die afstand en tijd nodig hebben
Om een formule in zijn betekenis zowel in bron als bestemming uit te drukken.

Quantum activatie is daarbij een abstractie die zowel een directe aandrijving
Kan genereren als een indirecte verplaatsing van een geheel veld waarbij een patroon
Als ware een structuur geeft waarbij zowel materie als biologie verplaatsbaar worden
Verondersteld.

Quantum activatie kan als puls afhankelijk zijn van kracht energie en de mate waarin
Quantum beïnvloeding op massa of biologie plaatsvindt, waarbij je in levende have
De kwetsbaarheid wil minimaliseren, immers de biologie op zich is een systeem
Waarbij quantum delen ook de intrinsieke betekenis noem de bioogische klok beïnvloeden.

Quantum activatie bij een veld is afhankelijk van een patroon die hexagonaal plaatsvindt, in de mate dat een massa in een leegte een verplaatsing toestaat. Noem een patroon die zich vult met een mate van chaotische quantumdelen. En deze verplaatsing van een veld.
Waarbij structuur, massa, en de mate van bovenmatige activatie een nauwkeurige verplaatsing kan genereren.

Noem door een formule wordt zowel plaats, tijd. Afstand en duur bewezen geacht als een verplaatsing van een veld binnen een reeks tijds eenheden niet alleen herhaalbaar is, maar

Ook de structuur van massa behouden blijft.

Waarbij de verplaatsing van levende have, de intrinsieke betekenis van bewustzijn als Aspect alleen bewezen wordt geacht als een voorplantingsdrift van een biologische eenheid Of levende have in zijn generieke voortplanting effectief is.

Noem een dier dat zich voortplant en een gezond dier op de wereld zet, die in De biologische mate voldoet van dat dier. Dan is het verplaatsen van levende have Op quantumniveau bewezen.

Noem bij een voortplanting van biologie is het bewustzijn bewezen geacht, als een Biologie in de generieke fase, dezelfde eigenschappen behoudt.

De verscheidene genadevormen in het hindoeïsme.

Waarbij het huis van Brahman een van de meest hoog geachte Immers door de eenheid met Brahman, men eerst het kwade uitkruist, erna de zaadjes van genoeg, wens en genot als ware verbrandt waardoor men bestand tegen de verleiding de bronnen van het goede leert waarderen Waarbij de genade van de goden en godinnen en engelen wordt aangeboden.

De genadevormen in het hindoeïsme, waar de goden als zij de adepten in genade aannemen noem zij geven zich volledig over zij de rust en vrede dagelijks ervaren waar zij vanuit de hoge hemel hun geleiden, een taak geven en bescherm waar zij in hun hart de nabijheid voelen van hun genade

De genade vormen die in het hindoeïsme ontsloten worden door hun gunst te verwerven soms door helden daden, soms door opoffering, maar liefde en weldaden ook door hen gezien worden.

De genade van het christendom waar zij vergeving krijgen, of door boetedoening naderen Of zij hun beschermengel toenaderen of zich overgeven zoals zij zelfs zonder naam worden aangenomen.

De genade van het huis van Brahman is in het hindoeïsme de bron om alle genade die in het leven mogelijk is te verwerven, in de rangorde naar de mogelijkheden van karma die men bij de geboorte toegemeten krijgt.

Zo is het christendom als men zich volledig overgeeft dat het leven volmaakt wordt, en in het hindoeïsme als men zich aan Krishna overgeeft dat hij als functie van de alervulde ook het gehele leven vervult.

Hartewensen en levenstaak, de maatstaf van geluk en betekenis.

Waar alle wijzen in vrees kijken naar de genade van het huis van Brahman, omdat zowel de genade die toegekend wordt en de prijs die men voldoet.

Waar de kracht van Brahman in de werkelijkheid zo streng is dat zowel de zonde die uitgeboet wordt, als het kwade dat weg wordt genomen en de verleiding van wensen als zaadvorm worden verbrandt.

Men is vol vrees omdat die ontzagwekkende kracht de ziel kan verschrikken immers wie weerstaat een krachtige engel die als onzichtbaar de krachten ontsluit om alle mogelijke vormen van karma te beantwoorden maar ook als de kostprijs

in een keer voldoet.

Waar de wijzen met vrees kijken naar het huis van Brahman,
Waar men in het leven die genade aanneemt of plechtig besluit
wie is er niet vol vrees, als in de religies bij het christendom
de zonden vergeven worden en de Heer vraagt de zonden te belijden,
en in het hindoeïsme men als uit gunst de genade krijgt van Krishna die
de volgelingen de veilige schuilplaats geeft.

Waar de wijzen in vrees zijn voor de genade van het huis van Brahman,
de zonden worden uitgeboet soms met zwaar werk, soms met persoonlijke ontbering,
soms kent men geen zekerheid als een lot in een vreemd land.

Brahman die in grote vrees wordt gezien, maar zijn kracht leidt tot de hoogste plaats
die men bereikt. Men kan in het huis van Brahman wonen, maar die zoektocht die
persoonlijke queste is soms zo onzeker alsof een touwbrug over de ravijn maar op
een manier gelopen kan worden, en men vooruit moet en geen kans meer heeft om
terug te gaan. Maar zou men het doel bereiken zou men levens lang van karma voldoen
door de leiding van Brahman zelf.

Zo is de genade in religie dat men soms door een baan en relatie, soms
door een zachte en soms door een heldenfunctie het leven voldoet, maar als
men het pad gaat, dan moet men bereid zijn alles te kunnen opofferen
maar ook grote zwakte kunnen dragen, of juist door een heldendaad boven
zichzelf uitgetild worden.

Het huis van Brahman als genade vorm wekt ontzag bij de hoogste engelen,
immers waar goden als persoon en mens de genade vervullen, heeft
Brahman zelf die kracht van en in de werkelijkheid waarbij men Brahman
zelf niet als persoon kan zien, ook al zou men gebeden aan Brahman richten

Brahman die soms door een ziekte soms door ontbering de zonde uitkruist.

Het huis van Brahman als genade vorm, leer het de wijzen en door hun levensweg
voldoen zij hun eigen karma maar ook met zijn kracht een doel voor de samenleving.

Waar de goden hun adepten verklaren, is het Brahman in strengheid die de krachten in
het leven laat uitwerken.

Zo was er een groot koning die als beproeving voorspeld kreeg dat hij zonder bekendheid in de
vreemde gebracht zou worden en zowel zijn naam kwijt zou zijn als alle vormen van zowel
bescherming status en zou zelfs zijn eigen leven vergeten.

Zo krijgt iedere koning of keizer soms bij decreet eens in hun regeer periode of dynastie een
beproeving opgelegd. De ene keizer hoort dat een oordeel noem over het goede en kwade wordt
gegeven soms horen zij dat een verbanning een van hun prinses wordt opgelegd, soms horen zij dat
een andere zware taak of ontbering wordt opgelegd.

Deze koning die uit zijn leven werd genomen, en in zijn hart voelde dat in het nieuwe leven zijn
naam zijn intelligentie niet meer was. Hij besloot zich in het hart te verbinden en zich in de

werkelijkheid over te geven. Immers wanneer men alles kwijt is, kan men zich door aan de werkelijkheid te verbinden, en zich over te geven het doel van dat leven voldoen.

Deze koning zelfs zonder zijn naam als koning, en mogelijk in een leven of lot van een handwerksman, of een meisje dat in een samenleving een ondergeschikte positie had, door het leven te aanvaarden heeft men een doel bereikt. Waarbij men dus het leven onder welke conditie men ook staat, voldoet door die kracht van het hart en de ziel zelf als uitgangspunt te nemen.

Het hart is niet afhankelijk van naam, karma of welke vorm van kenmerk ook.
Het hart kan een leidraad zijn wanneer men geen andere mogelijkheden meer ziet.

Zo is het voor ieder mens, voor ieder leven en welke omstandigheden ook, als men in de jeugd kiest voor het leven van het celibaat.

Men besluit in het leven geen relatie aan te gaan, of men besluit zich niet te binden en niet in het leven van intimiteit te stappen,

dan is zolang men zuiver blijft men in staat om te groeien in spiritueel opzicht. Men blijft zolang men in het celibaat is, noem de reinheid van een leven nog in handeling is. In de zegen en genade van de goden en godinnen.

Zolang men in reinheid is kan men vorderen op het spirituele pad, en kan men zowel genade als gunsten krijgen die niet afhankelijk zijn van de samenleving of organisaties die devotie mogelijk maken.

Deze levenswijze van het celibaat schenkt de zegen zolang men geen relatie heeft en in het celibaat legt men de verbinding met religie. En met het hart van de samenleving.

Waar mensen een keuze maken in het leven blijven zij in die keuze verbonden aan mogelijkheden en karma. En wanneer een keuze is genomen, volgt men het pad wat daaruit volgt.

Zo is zij die een relatie aangaan en genieten van de vervulling van hun wens, zo zij die zich in een religie beloven en zuiver blijven, zullen ook door de vervulling van hun toewijding steeds groeien, zelfs waar anderen geen progressie zien.

Zolang men in het celibaat is, kan karma ook op andere manier voldaan worden, immers vele goden en godinnen die een ongebonden persoon zien, kunnen buiten de regels van karma om op de tijden die zij verkiezen een adept hun gunst geven.

Waar soms de genade van een religie of godheid heel kostbaar is, en vele mogelijke voorwaarden kent, kan een celibate adept die genade soms uit gunst op een onbekend ogenblik krijgen.

Een celibate adept kan dus door in die verbinding te blijven staan de genade verwerven.

Omdat zowel een relatie als een celibaat een keuze is, die belangrijk is, beloven de goden en godinnen bij ieder leven dat de vrucht van werk of toewijding

betekenis kent.

Een celibate die de genade uit gunst verwerft, ook al zeldzaam, of in de samenleving mogelijk, zal die genade aan de ziel gehecht krijgen. En zal voor alle toekomstige levens geldig blijven.

Zo is het leven van een celibaat ook vol godsvrucht, en ook al is het zeldzaam worden de gunsten toebedeelt in welke samenleving men ook woont, waar men ook leeft.

Als men de keuze maakt voor een celibatair leven, ook al bewaart men zich voor de toekomst, of geeft men geen hogere betekenis aan de levenswijze dan zijn het de goden en godinnen

die op hun eigen moment hun gunst laten zien.

Waarbij men wel oprecht is door het leven te dragen zoals het zich aandient. Noem ziektes, en ontbering worden in het hart voldaan, en status en macht zijn geen verdienste die men opeist.

Welke positie men ook in het leven heeft, men mag het leven nemen zoals het komt.

Soms ook in het christendom en het hindoeïsme zegt een godheid als iemand zowel de genade aanneemt als een bepaalde zegen wil verwerven dat een bepaalde beproeving daarvoor voldaan moet worden.

Noem aartsengel michael in het christendom zijn genade schenkt als iemand een heldendaad verricht. Zo kan Christus of de heilige geest zeggen, de genade is wel mogelijk maar alleen als je die proef uitvoert.

Zo zijn er vele mensen geweest die in hun hart hoorden dat zowel een levenstaak als een kans om bijzondere genade te verwerven een bepaalde prijs hadden.

Noem in de verborgenheid van een leven in de samenleving voor sommigen een unieke zegen hebben voortgebracht. En wanneer zij in het hart hoorden van een kans, een taak, en een beloning zij die keuze overwogen en soms een bewust besluit hebben genomen.

Sommige soldaten die in een samenleving de maatschappij beschermden en bij een stroming zijn gekomen, noem een van de vele de vrijmetselarij, en in hun hart een taak aangeboden kregen zij kozen ervoor en voldeden de taak door dagelijks klaar te staan in het leven door de strijd aan te gaan, of de zwakkeren te beschermen, of te werken aan belangrijke documenten.

Zij verkregen door de genade van een godsdienst en de mogelijkheid aan te nemen, soms een heldendaad soms een andere taak de unieke gunst dat door een taak binnen het leven een zegen als beloning verkregen.

Zo is het dat aartsengelen in het christendom, en de hindoe goden ook in hun volgelingen zowel in het hart een taak aanbieden als de beloning ervoor gaven.

In het christendom is het soms dat een kerk besluit om regelmatig te bidden voor de gelovigen zonder naam. Soms zijn gelovigen zonder naam niet in een gemeente verbonden, soms zijn zij wel in geloof gekomen maar hebben nog geen keuze voor een kerk gemaakt, en soms zijn het krijgsgevangenen die in den vreemde wel geloven maar niet de mogelijkheid hebben.

Als voor de gelovigen zonder naam gebeden wordt, is het soms om hen nabij te zijn door in gebed gunsten te vragen, soms om bemoediging. En soms dat de gelovigen ook mogen groeien in geloof.

De gelovigen zonder naam is een benaming die een brede betekenis kent. Immers als men in den vreemde is heeft men niet de steun van een kerk, of kan men niet met anderen praten over het geloof. Waardoor ze vaak een bepaalde ontbering hebben.

Zo is het in geloof ook gewoon om soms in een land of volk in het openbaar te vragen om het herdenken of gedenken van bepaalde betekenisgeving.

Soms vraagt men in het algemeen om een minuut stilte voor de gevallen helden. Soms in een land verbonden aan een gebeurtenis zoals een jaarlijkse feestdag, maar soms ook met een bredere betekenisgeving. Noem dat een stilte voor helden overal geldig kan zijn.

Door dan achting of respect te tonen ook buiten de grenzen van de eigen samenleving dat de essentie en harmonie van de gehele werkelijkheid betekenis krijgt. Immers allen die voor het goede strijden los van taal of cultuur hebben die grondhouding om zowel samenleving als zwakkeren te beschermen.

Door dan stilte voor de gevallen helden te vragen buiten de eigen landsgrenzen om, noem men gelooft in een kenmerk van rechtvaardigheid, dat we aan verbinding zoeken.

Een thema in religie en godsdienst kan op zo'n wijze ingevuld worden dat wij in het hart verbinding zoeken met de rechtvaardigheid van de gehele mensheid.

Zo heeft men in een religie allerlei vormen van ritueel en ritualistiek.

In het christendom is het soms de baby doop en de verschillende momenten om een geloof te bevestigen.

Zo kan men in een religie kiezen welke vormen men opneemt in zowel de levensloop als in de gemeente, of gemeenschap.

Men kan kinderen vragen de doop of het geloof te bevestigen, of op bepaalde momenten een inwijding of een keuze te maken.

Zoals de genade aannemen een keuze is, zoals zeggen dat je bij een godsdienst op richting hoort een keuze is. En een bevestiging soms bij een gemeenschap in het openbaar wordt gedaan zodat alle leden weten dat bepaalde leden zowel aangenomen als in groei zijn.

Zo zijn sommige stromingen met allerlei rituelen die een graad of rang toedichten, en men ook taken krijgt die erbij horen.

Zo kan een religie ook als men in engelen gelooft, of in de bijzondere keuze om geheel bij een godheid te horen.

Dat men op een aantal leeftijden naar de maat die mogelijk is de genade aanbiedt dat men zich aan de godheid overgeeft. En in die keuze dus geen eigen leven en wensen meer hoeft te genieten. Als deze genade dan op vaste leeftijden mogelijk is en de keuze wordt voorgelegd.

Zo kan men op vier, zestien, dertig en vijftigjarige leeftijd die keuze van een gebed van overgave krijgen. En als zij bevestigd zijn, dan zijn zij ook in hun wil aan de godheid verbonden, en mag de godheid de gelovige of adept volledig benutten voor zijn taak.

Noem in religie is het eenduidig dat genade over een gelovige of toegewijde gaat, zoals in het reguliere christendom en hindoeïsme. En men vaak de toets van de wet en de burgerrechten heeft.

Deze keuze van overgave binnen een religie, stroming en de ritualistiek een plaats heeft wordt vaak als een hele bijzondere mogelijkheid gezien omdat zowel de kans aangeboden wordt, als wanneer die aangenomen wordt de adept of gelovige van de godheid bijzondere taken krijgt.

Zo zijn er vele hoge politici, helden en vele wijsgeren en voorgangers van technologie, ziekenhuizen op die manier begonnen.

De mogelijkheid die dan in een religie ingebedt wordt, naar de oprechtheid van het geloof, brengt dan vele bijzondere mensen voort die in een heiligenfunctie de samenleving even optitelt boven het eigen belang waar velen aan gebonden zijn.

Zo is het dat Christus een persoonlijke relatie aangaat en tussen God de Vader en de mens staat. Omdat hij menselijk is dat de mens zijn invloed ook als een mate van menselijke wil voelt.

Zij die zich volledig overgeven worden dan ook in zijn zachtheid en zijn menselijke wil geleidt, Waar de mens nog niet het gehele vertrouwen heeft of door wensen nog geen hoger doel wil aannemen vult hij de mate van vrijheid van de mens aan met zijn wil die bij de Vader gebaseerd is op de Vader en zijn straling.

Zoals zij die dan de wil van Christus voelen, niet verschrikken omdat zijn wil als mens voelt, Zij die dan zich leren overgeven en delen van hun leven in zijn handen geven krijgen meer en meer het doel van God zelf en de belangen en de levenstaak immers God meet met wijsheid alles af.

Omdat Christus tussen de mens en de Vader staat is bij hen die volledige zuiverheid en zondeloosheid niet of nog niet vereist en kan Christus in zachtheid zonder dat hij een eigen belang heeft aan de gelovigen werken.

Noem als voorbeeld dat een mens in de jeugd een relatie wens heeft en zegt, tot ik de ware geliefde ontmoet mag u mij gebruiken voor het koninkrijk Gods. En dan na een aantal jaren toont God een vrouw die de ware geliefde noem zoals een uiterlijk voor een mens kan aandoen, dan zegt God Ik wil dat je die laatste wens ook nog opgeeft want het geluk in mijn handen is groter.

Noem dat ieder mens weet bij een relatie dat je zowel door vast werk je elkaar onderhoudt, maar ook dat je elkaar goedwillig moet zijn. Waarbij ook vele gevaren je uit elkaar kan drijven.

Zo zou God dan zeggen in mijn handen is die liefde en dat geluk groter alleen is het opgeven van de wens voor een relatie daar wel aan verbonden. Daarna als die laatste wens opgegeven God volledig die ruimte krijgt, God zowel aan zijn koninkrijk werkt als bij de persoon aan een eeuwig doel.

Bij het christendom gaat God een persoonlijke relatie aan en door de verbinding met menselijke wil, is het voor alle gelovigen zonder dat zij verschrikken.

Als dan Christus volledig de ruimte krijgt en het hart schoongewassen heeft en doordrongen dat God een oordeel velt over het leven, dan wordt de gelovige aan de Vader over gedragen waarbij de gelovige die eerst de wil van Christus voelde, dan de Wil van de Vader voelt.

Zo is het christendom daarin vooral ook een persoonlijke relatie waar de mens centraal staat. Een mens hoeft niet die grootste stappen te doen voordat die mens zelf die toestemming ervoor geeft. Ook al zou Christus alle hoge wijsheden en stappen kennen.

De Vader die in het inzicht bij alle religies zijn waarde heeft kan naar zijn voorkeur een gelovige dan verbinden aan een taak die hij in zijn wijsheid geeft. Waarbij het voor de Vader niet onmogelijk is om ook de andere religies toe te naderen en een kenmerk geeft waarin het tot geloof roept. Noem dat als de Vader zijn licht in alle religies toont, de mens ook bemoedigd wordt dat de binding tussen alle religies zoals wij alle talen op aarde tot de mensheid rekenen, zichtbaar is.

Zo is het in het Christendom dat nadat de Heer gekruisigd was, en de discipelen in hun moeite wegluchten of zeiden ik ken Hem niet, immers vele mensen in hun nood kiezen om te vluchten.

Dat de Heer Petrus aansprak en vroeg hebt gij mij lief. Waardoor Petrus liet blijken dat ook nadat de Heer even zijn genade niet mocht bieden hij weer geheel bij de Heer was.

Immers als de drievoudige gelofte de volledigheid betekent zou Petrus bevestigen weer geheel voor de Heer te kiezen. Immers drievoudig staat voor de onvoorwaardelijke toewijding en geloof.

Zo is Petrus die vaak wordt gezien als de discipel die de hoede mag wijden, en de lammeren mag hoeden, dat hij door die volledigheid die hij in toewijding toonde ook direct nadat de Heer zelf in gevaar was en als ware buiten de Vader zijn moeite moest doorkomen.

Dat na die strijd Petrus toch weer zijn liefde geheel voor de Heer betuigde.

Zo zijn alle discipelen aan een deel van de gemeenschap verbonden, waar zij zelf ook door de macht van Christus een deel van zijn volgelingen geleiden, zoals zij zelf tot geloof naderden. Zij kiezen naar hun hart hoe zij diegenen die aan hen zijn toevertrouwd in de gemeenschap zowel het geloof geven, als de samenstelling der sacramenten en rituelen.

Voor de Heer is het een zegen om zijn gelovigen te laten hoeden, zoals zij in het leven zowel genade, geluk en betekenis vinden. Vaak zeggen ze dat de Heer omdat hij die genade zonder kostprijs aanbiedt en de mens die alleen hoeft aan te nemen, dat hij geduldig de mens verenigt met zijn eigen communie bij de Vader.

Zo zou vanwege Petrus die de kudde mag hoeden, dat hij als de discipel wordt gezien die de gemeenschap met behulp van de andere discipelen begeleidt.

De discipelen die een deel van de gemeenschap geleiden, mogen dan met hun hart en hun eigen karakter waar zij zelf ook onderwijs van de Heer kregen, vanuit de hemel naar de maat die God hen geeft zowel met de staf des broods, de zegen geven, als met de roede als een herder zijn schapen naar vruchtbare grond leiden, of juist bij die gevaarlijke rotsen vandaan sturen.

Waarbij de discipelen met de zachte kracht van de Heer, zowel de genade beschikbaar stellen, waar ieder mens een keuze mag maken, en mag werken aan hun eigen levenstaak, en als zij in een

gemeenschap treden, dat zij in die genade zowel hun medestanders vinden, waar zij elkaar bemoedigen, als dat zij in hun leven door die genade ook een hoger doel mogelijk maken.

Alle discipelen zijn daarbij in hun vertrouwde band met de Vader en met Christus in hun genade zoals het verkozen wordt. Zij delen in de gelijkwaardige beloning die soms als een munt wordt gezien, en soms als met een olielamp bij het feest van de Heer.

Zo is het dat koningshuizen soms zeggen wij staan boven de wet, waarbij burgers een vorm van ongrijpbaarheid ervaren immers als ze boven de wet staan hoe moeten wij dan hen zien.

Dan is het vertrouwen dat koningen en koninginnen vaak hun kinderen al van jongs af aan vertellen dat ook al staan ze boven de wet ze zich wel aan de gangbare normen en waarden houden.

Soms zeggen ze dan ook dat als een koning boven de wet staat, de zaken die misgaan in het gewone gebruik van de wet, de regering en de missers die niemand kon voorspellen, dat een koning daar ook een groot protocol voor heeft, en ook de instrumenten om ze te ontdekken, of om de wet erin te geleiden. Waarbij de instrumenten van de koning soms ook betekenen dat hij zowel de wet aanstuurt als de onschendbaarheid dat de regering er ook de verantwoordelijkheid voor draagt.

Er zijn ook koningshuizen waarbij ze een grond van een traditie benoemen die soms dan aangeduidt wordt als dat zij zich in de grond van het christendom verbinden, waarbij zij ook die verantwoordelijkheid erbij en ervan zoeken. En soms zeggen zij zelfs verbonden te zijn aan een speciaal inzicht of een speciale stap die de toekomstige koningen en koninginnen zelfs tijdens hun opleiding zelf moeten vinden, en alleen dan de waardigheid verkrijgen om een vorst of vorstin te mogen worden.

Vaak dat ook koningshuizen hun kinderen al vanaf jongs af aan doordringen van de ernst, immers zij dragen verantwoordelijkheid en mogen die soms bij hun burgers ook gebruiken waardoor zij ook doordrongen zijn van hun bijzondere taak.

Soms als mensen in een religieuze leerstelling geloven zouden koningen als zij tijdens hun leven hun taak goed hebben gedaan in de hemel in hun lijn van erfopvolging bij hun voorzaten gerekend worden, en vanwege hun macht zouden zij daar een strenger oordeel in kunnen hebben. Daarmee is soms ook dat een koningshuis als zij hun kinderen onderwijzen al dat zij die Verantwoordelijkheid daarin ook meekrijgen.

Zoals soms ook keizerrijken soms een uitgebreid protocol hebben, die zij bij iedere generatie aanvullen, en de nieuwe gevaren erin opnemen, maar ook allerlei andere voorzorg, en verantwoordelijkheden. Soms is dan ook een protocol gevuld met allerlei rituelen Die niet alleen voor een kroning zijn, maar ook hoe zij zich verbinden aan een partner, Hoe soms prinsjes en prinsesjes een inwijding krijgen op een bepaalde leeftijd, Soms hoe prinsen de strijd moeten voeren om zich te bewijzen binnen een familie. Waarbij soms ook geschenken alleen volgens bepaalde regels aangenomen mogen worden.

Vaak dat een keizershuis, die met macht bekleed is zich soms ook verantwoordelijk voelt om bepaalde religieuze stromingen, waarbij vooral monniken, en bijzondere taken bij hen in

bescherming worden genomen. Ook al vind men die soms in een tijdperk wel terug, en zijn ze soms in een tijdperk minder benoemd.

Zo zijn soms ook koningshuizen die christelijk zijn, soms zelf verbonden aan die verantwoordelijke rol in hun land. Waarbij dan vaak geldt dat zij in een bepaalde mate verbonden zijn aan het geloof dat zij die verantwoordelijkheid dragen maar ook kunnen bieden aan hun eigen land.

Anders zouden zij in hun geloof verbonden zijn aan een algemene benaming waar die in zijn geheel Geborgd zijn in een structuur en geloofsposities.

Zoals wij op aarde ook in het christendom zowel de heiligenverering kennen, die in deze tijd wat minder bekend en favoriet is, en de andere vormen waarbij wij een gemeenschap zoeken die de mogelijkheden biedt om te groeien. Er soms tijden zijn als een vorst zich committeert aan een religie of een spiritueel standpunt zoals sommige boeddhistische koningen hele monnikorden onderhield met zijn positie in zijn toentertijd indische of indonesische gebied.

Zo zijn er altijd in alle samenlevingen koningshuizen of keizerrijken, of machtigen die in hun doel om ook het goede te ondersteunen dat zij gemeenschappen, heiligen of andere belangrijke functies in hun nooddrift kunnen voorzien.

Waarbij zij bijna altijd een monnikengeloofte, als zij die belangen zien, zullen ondersteunen En zij vaak in hun macht ook regels geven. Immers een monnik die zijn ambt verlaat zal of een burgerfunctie bekleden waarin hij zichzelf kan onderhouden, of zich binden in een relatie waarbij Die geloofte in zijn geloof niet meer geldig is.

Zoals filantropie een gewone manier is voor rijke mensen om buiten hun eigen verdienste bij te dragen aan een goed doel binnen de samenleving, zo is het spirituele standpunt dat soms koningen en keizers ook die persoonlijke verantwoordelijkheid voelen. Zoals soms ook gezegd wordt dat men daarin zelf ook door die goedgunstigheid de verbinding opbouwt.

Zoals een oude wijsgeer eens zei; Men kan nooit en de aarde en de hemel verwerven, men moet kiezen. Immers als men een positie met een goede baan, roem of andere doelen wil verwerven kan men niet meer de hemel, waar religie het innerlijke belang heeft verwerven.

Daarmee moet ieder mens kiezen of zij in hun samenleving een van de geachte doelen bereiken, noem roem, nageslacht, rijkdom of macht. Of dat zij als het over de hemel gaat, een positie verwerven waarin geestelijke groei, de ziel of een genadevorm centraal staat.

Men kan nooit in een leven beide bereiken.

In het hindoeïsme is voor iedereen een van de toegangs mogelijkheden waar men ook alle gebeden aan kan richten, waarbij de menselijke maat wordt gerekend. Noem als men niet zeker weet genoeg karma te hebben, of een gebed wel gesproken mag worden, dan kan men Krishna ervoor toenaderen.

Krishna als allerhoogste mens die in het hindoeïsme de gelijke binding met Brahman heeft, immers elke naam heeft zowel een kenmerk, waarbij ieder mens zich in het hart verwant voelt met een kenmerk, en de naam van een god of godin altijd zelf ook in die verbinding met Brahman is.

Men kan dus niet zeggen als men de namen van het hindoeïsme toenadert van die naam is verkeerd, of dat mag niet. Immers men voelt van binnen een voorkeur voor een naam. Wel is gebed een manier waarbij men respectvol blijft, immers mensen die hoog geacht worden benadert men ook altijd met gepaste woorden en gepaste betekenis.

Als men dus een gebed aan Krishna richt belooft hij daarbij als de liefdevolle, de alvervulde, of een van zijn andere benamingen dat hij gebeden in positief opzicht hoort en betekenis geeft.

Krishna wordt dan vaak ook de toegang genoemd voor mensen die zich er dieper in willen verdiepen en in contact willen komen met het hindoeïsme.

Zo als men religies vergelijkt heeft in het christendom Christus die functie die ook belooft, om alle gebeden als gelijkwaardig aan te nemen, zonder status of andere kenmerken als voorwaarde te stellen, en om alle gebeden ook als mens die betekenis te geven.

Soms kan men in religie verbonden zijn aan precieze naamgeving en de keuze van woorden, en als je een verkeerd woord gebruikt kan men al het gevoel hebben dat een gebed vanwege een andere betekenis die mate van vervulling of verhoring niet geeft.

Men leert dus als mens dat gebed belangrijk is, en dat men die gebeden die als mens gehoord worden dan bij zowel Krishna als Christus kan uitspreken.

Soms vraagt men zich af als iemand een gebed uitspreekt die dan hele belangrijke woorden bevat, noem als men iemand zich hoort overgeven, maar een persoon die zegt als ware zonder die betekenis erin te beseffen, noem een belangrijk gebed die soms in een vervelende situatie. Als redding wordt gebezigd, of een van de andere die men vaker ziet, dan is het toch De godheid die de gebeden hoort.

Immers bij religie is intelligentie, of andere kenmerken van betekenisvol handelen ondergeschikt aan de mogelijkheid om die gebeden in zicht te brengen.

Vaak als een gelovige door een reddingsgebed op te dragen ook om zich uit een kleine situatie te redden, toch vol in het geloof of de religie wordt aangenomen. Immers sommige intelligente mensen stellen gebeden uit, of vanwege hun status hun volle leven, of omdat zij eerst willen werken aan hun persoonlijkheid of karma, terwijl sommige simpele mensen ze meteen uitspreken ook al is het in een gevoel van tekortkoming.

In religie worden alle gebeden gehoord, en zouden er aanvullende voorwaarden zijn, zou de godheid die soms met bekendheid als een proef in het leven weven, en soms als een onbewuste periode erin aanbrengen. Noem dat een gelovige soms bewust wordt beproefd, en soms erdoorheen geleid wordt zonder er zelf kennis van te hebben.

In religie worden gebeden soms op die manier aangenomen, en soms aanvullend van een proef, of voorwaarde voorzien. Waarbij de goden ondoorgrondelijk zijn, en in hun wil soeverein zijn. Noem een godheid kan zijn gelaat tonen zoals hij wil.

Vaak dat na het leven het levensoordeel door God ook soeverein wordt gebracht, noem de ernst om tijdens het leven het doel ervan te vinden, en de levenstaak te onderzoeken, en te vervullen.

Vaak als men in een familie geboren wordt, men een naam en vorm mee krijgt, maar ook een opvoeding waarbij sommige thema's belangrijk zijn en normen en waarden een specifieke vorm hebben, dat men in die familie door die opvoeding ook een extra kans heeft om de beloning

Voor het leven te verwerven. Noem in een familie krijg je een gevoel in het hart mee waarmee je het levenseinde haalt.

Als ziel voor het leven lever je bepaalde eigenschappen in, en tijdens het leven krijg je bepaalde eigenschappen mee, waarbij je dus zoals bij het christendom, door bepaalde mogelijkheden te benutten bij het levensoordeel naar gerekend wordt. Noem een beloning op grond van de mogelijkheden in het leven benutten ook mogelijk is.

Zoals men in het christendom Christus aanspreekt die de genade bij de vader tussen de mens en de zuiverheid van de Vader instelt. Noem hij zegt zelf geen belang te hebben, en mag zowel beslissen over hoe een persoonlijke relatie met de gelovige en hem vorm krijgt. Waarin hij opening maakt en de gelovige in de genade geleidt, waarbij hij zowel de gelovige overtuigt om op het goede pad te komen, als om meer en meer zich open te stellen voor wat God zelf wil. Daarnaast berekent Christus de mogelijkheden van de gelovige en zijn leven. Waarbij hij de gelovige niet boven zijn mate benut, en ook een behouden thuiskomst belooft. Maar ook als ware in de heilige boeken belooft dat een gelovige als ware in handen van God ook niet meer op denken, gevoel en ego hoeft te steunen, immers bij zijn koninkrijk Gods heeft god de volledige mogelijkheid als hij de ruimte krijgt bij een gelovige om de mens boven zichzelf uit te tillen.

Christus die een gelovige in handen krijgt, overrekenet de mogelijkheden, maar mag de gelovige ook benutten, en tilt hem soms boven het gevoel uit. Immers Christus met de wil van de Vader en de intelligentie waarmee hij alles precies afpast, en in zijn maatvoering geeft, benut dan de volledige vrijheid van de gelovige. Immers gevoel wordt bij een mens ook opgebouwd door de opvoeding, alle keuzes die een mens maakt, en de mate van zowel wensvervulling, weerbaarheid, en ook de structuur van de persoonlijkheid.

Als bij een gelovige het leven door boetedoening is gereinigd, dan vraagt de gelovige uit een hartsverlangen een levensoordeel en wordt dan door God aangenomen, of door God gerekent.

Als een gelovige bij een gebed van een levensoordeel in Gods handen komt, dan vormt hij het leven naar de taak die hij in het hart legt. Waarbij de gelovige een verbondenheid voelt, omdat God soms laat zien hoe zijn taak zich ontwikkelt, of met welke intelligentie en bedoeling die taak is. Noem een levensoordeel van God geeft dan de vervulling van het leven geheel in Gods hand. Ook al zal een leven niet zichtbaar veranderen, of geen kenmerken dragen. Het is geheel in gods hand en daarbij toegesloten en verzegeld.

Als God een leven heeft aangenomen heeft hij ook de vrijheid om over de grenzen van cultuur en taal heen een levenstaak te geven die zowel bij een zuiver hart mogelijk zijn, als waar geen eigen belang meer is. Immers als God een leven aanvult naar volledigheid, kan hij door onvoorwaardelijke trouw ook een grotere taak in het leven leggen, en als eigen belang er niet als voorwaarde een beloning op eist, kan God ook dat leven benutten op een manier waarbij zijn eigen straling niet in gevaar komt.

In het Christendom, kan de mens in gebed tot God om een oordeel vragen om zowel aan het eigen leven te werken, aan het leven in gebed God aan zich binden, als om een persoonlijk oordeel te vragen. Waarbij een oordeel in de breedte van betekenis mogelijk is.

Een mens die eenmaal in gebed een oordeel heeft gevraagd wordt wel verbonden aan de betekenis dus is het een ernstig gebed, die door de gelovige dus in het leven een grote waarde heeft.

Soms als men zich schuldig voelt over het leven kan men in gebed een oordeel vragen,

Soms wil men in het leven vanwege het geloof een oordeel vragen,
Of men heeft een diepe wens om geheel in Gods beheer te komen.

Een oordeel uit gebed, is voor de gelovige iets heel persoonlijks,
Dus is het vaak een verbinding die God met de gelovige aangaat,
Om zowel het oordeel te geven als te overtuigen welke waarde het heeft.

Een mens die door Christus wordt gedragen kent dus het gebed zoals dat onderwezen wordt,
En de heilige Boeken die oproepen om het geloof te onderhouden,
Maar ook de persoonlijke relatie waarbij God ruimte schept in het leven
De gelovige vertrouwen en bemoediging geeft,
En als de gelovige zich geheel overgeeft die gelovige geheel kan benutten.
Een gebed van een levensoordeel is een van de gebeden.

Zo is in het hindoeïsme de god Krishna die als mens zowel genade gunt, als
in die genade de mensen nabij zijn. Zo kan hij door de genade mensen verlossen
van leed, zo kan hij ze zowel geluk geven, redding of een goed leven.

Als iemand dan ergens het fluitspel van Krishna hoort, en daarin zowel het medeleven
en medelijden hoort, als men in het leven door moeillijkheden, een slecht lot, of
allerlei tegenslag dat fluitspel hoort, en men vraagt zich in het hart af welke betekenis het heeft.
Dan zegt Krishna ook als men mijn genade aanneemt dan kan men bevrijdt worden.

Het fluitspel van Krishna die soms hoorbaar is, en soms op plaatsen waar men niet wist
dat zij daar zou zijn. Dan kan men door ernaar te vragen die genade verkrijgen.

Krishna die dan zijn genade schenkt, neemt alle gebeden dan in liefde aan en beloond
alle gebeden, immers als alvervulde, hoort hij iedere wens, en ieder gebed, en
als men die vervulling bij Hem zoekt dan schenkt hij uit gulle hand.

Als een mens vele levens heeft en iedere keer door de opvoeding in een maatschappij een functie
vindt. Iedere keer wensen vervult en doelen behaalt. Vele levens die ieder kansen biedt die soms aan
de tijd het land of de taal gebonden zijn.

Kies dan in ieder leven de bijzondere kansen die dan mogelijk zijn. In het ene kan men groeien in
status, in een ander als devotee in een religie, dan weer een gelukkige relatie met kinderen,
en dan een relatie met een god of godin. Ieder leven biedt nieuwe kansen.
Als ware je in een leven het christendom tegenkomt met de genade zonder prijs,
in een ander leven wordt je gericht op het celibaat en een gelofte.
Door in ieder leven de bijzondere mogelijkheden te benutten groeit men als een ziel
in het volle licht van de spirituele bron.

Zodra men de ernst van het leven door de unieke mogelijkheden herkent, gaat men dat pad waar
men het gehele leven wil benutten, als ware die kans alleen in dat leven beschikbaar zijn.

Als ware men door de opvoeding in dat leven de kansen leert herkennen, als beproeving,
mogelijkheid en meer nog door de intelligentie van de ziel, en de mogelijkheden die men
in het hart voelt. Men mag de bijzondere doelen najagen, want ieder leven rechtvaardigt opnieuw de
doelen die dan haalbaar zijn.

Zoals een van de levenslessen, waar sommigen elke mogelijkheid uitbuiten, of het voordeel op eigen naam zetten, of wanneer het mogelijk is gunst of beloning te verwerven.

Een van de levenslessen is dan een positie van gelijkwaardigheid, zelfstandigheid en het individuele standpunt. Men beschouwt alles als een waardering in inzet, aandacht of de representatie van kostprijs.

Wanneer iemand een goede daad levert, vergoedt je het gelijkwaardig met een goede daad als antwoord, schenkt iemand een kado, dan vergoeden wij dat in de vorm misschien als kado misschien anders.

Wanneer iemand een kans geeft om te groeien, een zeldzaamheid wij zien het als een kostbaar kleinood die wij als mogelijk gelijkwaardig vergoeden.

Wij buiten geen leven uit, maar bepalen van alles in het leven, alles dat wij tegenkomen, en waar wij subject van zijn de waarde. Als ware men alles in karma uitdrukt, en met gelijkwaardig karma de rekening vergoedt.

Hierdoor zien wij in het leven een levensles waarin de weegschaal de wederkerigheid dient. Immers wie goed doet goed ontmoet.

In het verlengde als we religieus actief zijn, geven wij alle goede daden, en schenken onze inzet onvoorwaardelijk, zonder er een belang aan te kennen, en wanneer wij beloning verdienen, zeggen wij, wij worden in onze toewijding gevoedt, meer nog een beloning hoeft ons niet toe te komen, immers bij voeding wordt het lichaam gezond, de ziel gelukkig en het bestaan draagt die betekenis van binnen.

Als een mens gevoedt wordt, en alles zonder eigen belang doet, is zowel een beloning niet nodig, als dat door gelijkwaardigheid dat men de daden die anderen weldoen voortduren beantwoordt met dezelfde goede waarde.

Twee levenslessen dat wij de verantwoordelijkheid voor ons leven nemen, ook in wederkerigheid, en als wij een devoot standpunt hebben, dat wij alles belangeloos doen, en ons inzetten zonder beloning eis, maar wel gevoedt mogen worden in ziel en hart.

Zoals de bergrede misschien ook de diepere betekenis draagt van een vervulling binnen het leven. Waarbij de stellingen in een regel zijn vervat om ze niet verloren te laten gaan maar ook pas de betekenis te ontsluiten wanneer een persoon die verwerft.

Zo is een zuiver hart, dat je ziel, en hart volledig in de werkelijkheid verbonden zijn, Noem al het leed, pijn, maar ook geluk en blijdschap in de werkelijkheid laat doordringen in je ziel het bewustzijn.

Zo is zachtmoedig, dat je alle problemen en strijd voorkomt, door een standpunt in te nemen waarbij het belang van de situatie of het een verantwoordelijkheid is, of een manier om een goede daad te verrichten, zachtmoedig is dan dat autoriteit niet gaat over conflicten allemaal winnen.

Het koninkrijk der hemelen is dat iemand de genade krijgt van aartsengelen, noem Michael, Gabriel, en de anderen zoals Ariel, Raphael en Barachiel, het koninkrijk der hemelen als de aartsengelen hun kracht zichtbaar mogen gebruiken noem zij zijn niet in de zachtheid waar God zich haast door een sluier niet toont, maar de devotee krijgt soms zichtbaar hulp van de aartsengelen. De genade van aartsengelen beschermen nog krachtiger, en hun genade kan nog meer bijzonder zijn.

Zij die zuiver van hart zijn, noem verenigd in de werkelijkheid mogen zich dan ook met God verenigen immers hij is de schepper van de hele aarde en alle regels, wetten, orde en regeringen zijn door hem als institutie op de aarde gelegd. In een zuiver hart scheidt je je niet van de werkelijkheid af en door je te laten doordringen neem je ook alle levenslessen aan, en leer je dingen waar anderen geen acht op slaan of zelfs als zij ze zien geen waarde aan hechten.

Een zuiver hart mag zich dan verenigen met God, waarbij een gebed van offerande uit geloof wordt aangenomen, en vaak als gebed in woorden bij God zijn bekendheid heeft. Noem een offerande in gebed is vaak de intentie om in handen van God te komen, zodat hij het leven aanvult met zijn wijsheid, zijn goedheid en de betekenis binnen de samenleving.

Een zuiver hart zal God zien, is dan door de offerande verenigd te worden met God zelf, waarbij een voorzichtige uitspraak dat God wat in zijn straling is opgenomen niet meer prijsgeeft, en in een mate de vrije wil gedragen wordt.

De betekenis in het christen dom is niet in tegenspraak met andere religies immers als God ook alle talen op aarde heeft gelegd zou hij net zo zeer bron bron zijn van andere religies en kan dus de paden daarin even makkelijk aanbieden aan een devotee of gelovige die zich voor God volledig wil inzetten.

We kennen uit de jaren negentig en tachtig de star wars serie, en indiana jones, waarin de auteurs wijsheid verwerkt hebben over de force, die bij de jedi's ene speciale groep binnen hun samenleving die de moeillijkste problemen oplossen, en bij indiana jones de graal waarbij je de houten beker moet kiezen.

Bij de force, is een associatie dat er een kracht in de werkelijkheid is, en door met je hart te leven die kracht toegang krijgt om het leven te vormen. Noem zonder woorden, noem zonder naam, Immers de werkelijkheid maakt alles mogelijk maar is zelf niet afhankelijk.

Deze force wordt in de serie films als een wapen of een vorm van telekinese gebezigd, of een soort instelling. Bij de spirituele betekenis is het dan geen wapen, en ook geen voorwerp en ook geen mate van telekinese.

Het is daar een kracht die in de werkelijkheid werkt en door je met het hart af te stemmen erop, Door misschien wel in de werkelijkheid ook alles binnen regels van de grondwet toe te staan, dat men zowel gevormd wordt, als dat men zelf instrument is, noem dat een kracht die op die manier in een samenleving werkt ook een bepaalde borging geeft, aan zoals gezegd dingen die nog niet bekend zijn, of krachten die zich niet laten inperken.

Noem de kracht van de jedi's is dan een kracht binnen de werkelijkheid die een samenleving van binnenuit kan hervormen. Een kracht die de persoon in zijn hart begrijpt, en de hartewensen als leidend ziet in het leven. Deze hartewensen hebben geen aandeel in plezier of macht, immers deze kracht werkt anders. Zoals men in een goede maaltijd de vitamines en verse groente verwerkt en

niet dat men zo veel mogelijk eet, of altijd zo lekker mogelijk eet. Immers bij een goede gezondheid kan je het leven voortdurend aanvoelen als dat je je lekker voelt, en niet alleen tijdens een vette hap.

Zoals een opvatting binnen de sfeer dat mensen over de wet heen gaan dat soms een misdrijf heet en soms andere kenmerken heeft.

Om uit te sluiten dat mensen soms door een toeval of andere oorzaak schuldig zijn of worden bevonden zonder dat er eigen schuld is. Noem men is op de verkeerde plaats en op de verkeerde tijd, of een opmerking lokt een misdrijf uit die zonder die opmerking niet zou gebeuren.

Onderdeel van een proces om zowel schuld als straf te bepalen zou een vorm van voorbede moeten zijn. Waarbij zowel de dader, slachtoffer en de mate van wetschending in gebed gebracht wordt. Dit maakt dan een religieus component beschikbaar, namelijk dat ook binnen een bepaling van schuld er door een voorbede een aanvulling is op een proces.

Een voorbede kan dan in de breedte van het woord zijn over de dader, over het slachtoffer, en over een genadevorm of de vergeving zoals wij kennen in het christendom.

Als dan een dader door de voorbede een genade krijgt aangeboden en zou aannemen zou het ook het proces van godswege makkelijker maken, bij een slachtoffer zou voorbede begrip kunnen geven als god ze een mate van inzicht geeft. Zou een misdrijf ten onrechte een kwaadwillende intentie lijken zou ook de rechtsgang zicht krijgen op zowel de wet, de bekendheid van de wet, en eventuele lacunes in de wet die een beoordeling beïnvloeden.

Vaak dat een land in de wetgeving en de grondwet de wereldreligies toestaan en dat een land een religie of godsdienst kent die de voorkeur heeft. Waarbij het niet onnatuurlijk is om die in het gebed op te nemen. Of aan te spreken.

Zoals de gelijkenis van Christus op de berg en dat er drie lichtende gestalten zichtbaar waren Zowel Christus zelf, Mozes die het heilige volk naar het beloofde land leidt en Elia misschien de krachtigste profeet in de joodse religie en de joodse oudheid.

Deze gelijkenis van de berg is dan ook dat Mozes alle die bij het heilige volk horen, welke genade zij ook gekregen hebben naar het beloofde land leidt. Waarbij zoals gezegd het beloofde land al bewoond werd, als een verwijzing dat Mozes de mensen van het heilige volk als het een moderne gelijkenis is, in hun samenleving het beloofde land geeft. Noem als ware dat zij als mens in het land van melk en honing gelukkig mogen zijn.

De gelijkenis van de berg over Christus is natuurlijk in het verlengde van de bergrede dat hij een belofte doet, zoals in de berg rede over hen die verdrietig zijn en getroost worden, de zachtmoedigen dat zij misschien bij de top van de wereld of aarde horen, de armen van geest dat zij zoals vernoemd de genade van aartsengelen krijgen, en daardoor in hun kracht worden gezet, en zij die zuiver van hart zijn de belofte krijgen dat zij God zien maar ook geheel in de heerlijkheid van God opgaan, noem men hoort zuiver te zijn om door God in zijn zuiverheid aangenomen te worden. Waarbij een zuiver hart zoals men in het leven streeft om een doel te bereiken, vaak ook een geheel pad is waar men van periode tot periode vordering in maakt.

Men kan dan niet zeggen ik ben tien jaar en ik heb die voorwaarde bereikt, Men heeft in het gehele leven kans om aan zichzelf te werken.

Over Elia en de berg waarop hij ook zichtbaar is, is nog geen gelijkenis inzichtelijk.
Mogelijk zou Elia het heilige volk van de heidenen geredt hebben of vrijgekocht van de zonde.
Zoals Elia dan zowel de joden bewees dat God de Sterke macht is die hen
Zowel uit egypte leidde als steeds weer terug liet keren van het ongeloof
En hen van de afgoden verlostte.

Christus zou dan de Herder zijn die de schapen beschermt,
Christus zou als messias de joden in de heerlijkheid van de Heer te laten opnemen

Mozes, zou de mensen van het heilige volk naar het beloofde land leiden,
Elia zou zowel de joden de heilige naam van God onderwijzen als hen van de afgoden bevrijdden
en de heidenen overtuigen om de joden hun god te mogen laten dienen.

In oorsprong waren er vier volkeren op aarde die alle vier een specifiek kenmerk hadden.

De taal in het chinees die symboliek op vorm gebaseerd is,
De taal in india die specifiek op geluid was gebaseerd zoals elke letter een spraakvariant heeft.

De taal in indianen volkeren die vooral de natuur, de zon, de aarde belangrijk vonden
en daarbinnen taal zagen als representatie van alles dat op aarde bestaat.

De vierde taal is een samenstel van karakterkenmerken.
Noem waar de meeste heidense volkeren vanaf stammen

Ieder volk had een volksaard waar bepaalde culturen het beste bij pasten.
Waar in hun cultuur aandacht was voor hun eigen manier van het leven benaderen
maar ook vorm geven aan wat binnen het leven belangrijk is.

Noem dat engelen als representatie van de hemel de meeste culturen
een vorm geeft met vleugels.

Een engel was zowel een boodschapper van de goede bron, noem soms de hemel
soms een boodschap van hen die altijd het goede hebben gedaan in het leven
en soms ook als boodschapper om het volk bij te sturen.

Zelfs tot in de indianenvolkeren was een engel een cultuur bijdrage die in
veel gevallen een volk niet alleen bijstuurde maar ook een doel gaf.

Veel mensen ook in de oudheid lieten zich beïnvloeden door het idee dat
het leven in groter verband een verplichting heeft, en als je in het leven
meer dan alleen je eigen plaatje of het eigen belang ziet dat men onderdeel wordt.

Bij de indianen waren zowel afbeeldingen van totempalen, als het gebruik
van kruiden en stenen heel belangrijk, noem de naam godinnen steen of gaiasteen
een verwijzing doet naar een natuurlijke vorm van godenaanbidding.

De vier volkeren die zowel hun taal hadden die soms door de hersenen die bij iedereen

in een grondvolk anders is samengesteld, en als hun karakter of volksaard waarbij het ene volk om in het leven te slagen de begrippen anders zien dan andere volkeren waarbij een boodschap in en bij een volk vaak andere aandachtspunten heeft.

Noem het ene volk is heel moedig en heeft een andere boodschap nodig, dan een volk die heel zorgzaam is ingesteld.

In de meeste volkeren is een engel noem op grond van vleugels die zichtbaar zijn een boodschap namens het metafysieke, een boodschap namens een kenmerk van wat het leven in een gemeenschap als doel heeft.

Zo is de genade van Vishnu dat je door werk het doel kan behalen, en het doel kan vervullen, en door de genade van Sri Devi, de geliefde van Vishnu zoals een vrouw graag wil dat een man zacht is, liefdevol, en al het levende dezelfde vriendelijkheid tonen, Dat de vrouw van Vishnu hetzelfde doel als vervuld ziet als men door de hartelijkheid en vriendelijkheid het doel mogelijk maakt.

Waar dus velen door werk achting verwerven en door werk het doel vervullen om de genade van Vishnu te verkrijgen, en soms na een leven hard werk als beloning die genade of zegen geschonken wordt, zo kan bij Sri Devi de genade of zegen verworven worden juist door die liefde die een man normaal in een relatie aan een vrouw en kinderen toont, in een houding van naastenliefde aan de Schepping of wereld te voldoen.

Waarbij de relatie als middel om het doel te bereiken is als Sri Devi of de godin die liefde als volkomen ziet, net als Vishnu bij werk wanneer het doel als volkomen gehaald is die zegen schenkt.

Een hartelijke, zachte en vriendelijke houding, waar men ook werkt en met wie men ook te maken krijgt, noem ook aan hen die soms geen achting of respect waard zijn, dat men die zachte houding in de wereld heeft.

Noem bij een relatie is men altijd gebonden om die binding met de partner te hebben, en als men een relatie of kans tot een relatie opgeeft voor religie, dan kan men door de opoffering van een mogelijkheid die liefde bij een godin verwerven.

Voor een mens die een mogelijkheid tot een relatie opgeeft, noem het celibaat houdt, wordt het als een zuivere witte roos gekenmerkt, immers waar men een relatie aangaat zal men tot het einde een goede houding moeten hebben, om het doel van de relatie ook te vervullen, als men in religieus opzicht in gebed een relatiemogelijkheid opgeeft, dat wordt het als zuiver aangemerkt.

Vaak dat mensen in hun leven als zij een positie hebben waarin zij serieus werken, dat zij ook van God een relatie aangeboden krijgen, soms als beloning soms als een verantwoordelijkheid en soms als binnen het leven zoeken ernaar.

Als men in geloof tot God nadert, en zich geheel geeft, dan is een van de vragen die God dan stelt of men in het leven een relatie met God zelf wilt, een liefdesrelatie, of dat men toch een zichtbare partner wil, immers dan is de liefde verbonden in de samenleving en heb je elkaar.

Als men dan een relatie aangaat met God zelf, dan voorziet hij ook in de energie, liefde, en alle onderdelen, op een mystieke manier, als een celibaat waarbij men soms kan zeggen een mens kan

genezen worden door een geneeskrachtig kruid, of door andere methoden, waarbij God die liefde dan naar volledigheid aanvult, en naar geloven van geneeskruiden of andere symbolen gebruik maakt.

Een relatie met god zelf is en wordt ook door God zelf beschermt, immers en zijn in de wereld vele manieren om in een relatie te voorzien, en God zoals zij in het klooster los staan van geld en wensvervulling zo beschermt God zelf ook hen die een relatie met Hem zelf hebben.

Voor engelen is het niet ongewoon om die liefde van God zelf te krijgen als van ziel tot ziel, En als uit gebed waarin alle onderwerpen bij God zichtbaar worden gemaakt, en juist door die verbondenheid kan God ook aan de ziel werken. Waarbij uiteindelijk een mens of een engel de ziel aan God geeft, die dan zijn straling en zijn naam erin legt.

Zoals mensen zich altijd aangetrokken voelen tot een cultuur een spirituele vorm om in het leven een diepere betekenis te vinden.

Soms een religie met een duidelijke boodschap soms een vorm waarin alleen een genadevorm wordt aangestipt. Noem zonder een boek voorwaarden of andere omschrijvingen.

Zo kan zelfs de genade van de moedergodin, die vaak bij vrouwen voorkomt, als zij die genade aannemen, al een vervulling zijn van het leven.

Zo kan iedereen in het hart een toegang voelen om hun leven een bepaalde betekenis te geven, Soms kennen zij die naam van binnen en hoeven zij die als ware ze dat zelf weten alleen maar te bevestigen.

Zo is in het hart ook alle genade die men begrijpt mogelijk, noem als je een boek openslaat en je leest ook maar een bladzijde en je begrijpt waar het over gaat, dan is die genadevorm ook mogelijk.

Soms is een genade vorm ook om de verantwoordelijkheid over het leven als ware mogelijk in een hogere orde te borgen, waar men zelfstandig is, en ziet dat een blinde vlek oordeelsfouten geeft, dat je de zelfstandigheid wil vergroten, immers je ziet je eigen fout, en dan je eigen leven door een genadevorm daarin aanvult.

Noem dat je intelligentie zowel zelf tot handelingen of begrip leidt, en waar je begrijpt iets te missen ook de bronnen kan aanboren om daarmee om te gaan.

Zoals ik een hele hoge wetenschapper hoorde zeggen je mag in het leven alle bronnen aanboren en aannemen om het leven tot een succes te maken, Dit betekent dat zelf overgave in een gebed of affirmatie geen zwakgebod is. Immers als je leven rijker wordt waarom zou het niet mogen.

Soms zijn mensen een heel leven op zoek naar die vorm waar ze dan bevestiging in ervaren, Soms nemen ze vroeg in het leven door de opvoeding noem niet alleen ouders, Maar ook leraren, of opvoeders, of rolmodellen genade varianten aan.

Een genadevorm aannemen leidt dan altijd tot verdieping, ook als een vorm niet met een boodschap gepaard gaat kan een mens toch verbinding ervaren en als ware mogelijk groeien, soms zelfs door Een spirituele binding, zoals heel veel mensen wel eens aangeven.

Er zijn dan in de landen waarin cultuur gewoon is, en geen voorwaarde kent, allerlei literatuur waarin schrijvers hun inzichten aan het publiek willen toevertrouwen, van meditatiemethodes,

Tot hoe je een leefregel waar een bijzondere werking van uitgaat kan implementeren in je eigen leven.

Genadevormen zijn dus in alle talen en alle vormen mogelijk om zowel in eigen leven als in de samenleving een bepaald doel, of hogere waarde te vinden.

Genadevormen zijn dus voor ieder persoonlijk, en als wij elkaar zoals de grondwet zegt vrij laten binnen de mogelijkheden die een samenleving biedt, dan mag en kan iedereen groeien, Zowel in het besef van wie zij zijn, welke betekenis zij hebben, en ook om in het leven doelen te bereiken en in hoger plan een bevestiging te zoeken.

Zoals in het hindoeïsme het woord karma belangrijk is, dat voor het leven alle mogelijkheden maar ook de ontberingen als straf en beloning in het leven worden geweven.

Het woord karma dat ook betekent welke religie je mag volgen, welke mogelijke opleiding je krijgt, maar ook als je tijdens het leven hard werkt, of alles goed doet dat die mogelijkheden erboven ook worden ontsloten.

De term ishta devata betekent dan dat iedereen de religie vindt waar ze bij willen horen, of de devotie richten op een godheid waar zij die binding mee ervaren.

Het geloof dat men tijdens het leven heeft wordt dan naar karma voor het leven ook mogelijk gemaakt. Zodat iedereen die tijdens het leven een religie volgt daarin groeit, nieuw goed karma verwerft maar ook uit de vorige levens een gedeelte als ware aflost.

De istha devata is dan voor christenen dat zij daarin hun vervulling vinden, en dat zij door die genade aan te nemen ook een gedeelte karma aflossen maar door hun toewijding ook een volgend leven op hoger plan mogelijk maken.

Zo krijgt ieder dus als karma ook een istha devata toebedeeld, waarin zij zowel tijdens hun leven voorkeur voor een geloof of religie hebben, als dat als zij die binding ervaren ook daarin hun vervullen door zowel de genade als alle ritualistiek die erbij hoort.

Noem de istha van christenen door gebed en door de genade aan te nemen en een plaats in een kerk te zoeken. De istha bij hindoes door een godheid te kiezen of uit voorouders omdat een familie soms zelf aan een godheid is verbonden, en daarin ook zowel door toewijding, werk als andere kenmerken dat leven vervullen.

Zo is als een mens het karma vervult een istha aanneemt zij ook als vanzelf die istha voor henzelf het hoogste vinden. Als dan bij een volgend leven alle karma gerekend wordt, kunnen zij een andere istha toebedeeld worden.

Noem een istha is dan multireligieus en een naam van een godheid, godin of zoals een religieuze autoriteit is.

De istha kan dan in het hindoeïsme van krishna, brahma de param atman tot aan en met Brahman zijn. Waarbij vooral de gelijkwaardigheid telt, immers iedereen krijgt een genadevorm toebedeeld die niet alleen naar kenmerken als zwak, sterk, of slim, of onvermogen maar ook wat de ziel en het hart als mogelijkheden heeft.

De istha geeft dan zowel de genade, de mogelijkheden van toewijding, maar ook het verwerven van nieuw karma dat ook in een volgend leven een istha mogelijk maakt met dezelfde naam of een andere naam. Een istha is dus zowel naar karma, als in het leven als een hartewens, en maakt dan als mensen er in het leven tijd voor vrijmaken, zowel karma aflossen als nieuw goed karma verwerven mogelijk.

De gayatri is dan zowel de hogere werkelijkheid als de geleidende kracht die binnen die werkelijkheid actief is.

De werkelijkheid telt dan als men met het hart aanwezig is, noem een werkelijkheidservaring heeft,

En die kracht is coördinatie van het hogere of de goddelijkheid. Waarbij die kracht zowel met naam als zonder naam actief is.

Noem de gayatri als kracht kan mensen zowel geleiden in de betekenis van religie, als in de betekenis van spiritualiteit als mensen met het hart leven.

Deze kracht die via het goddelijke actief is, werkt dan in het fysieke lichaam uit, noem wij zijn onszelf en ervaren de werkelijkheid waarin zowel ons lichaam handelt, als aan handeling onderhevig is. Daarnaast het subtiele lichaam, wij voelen ons met een bepaald gevoel, een emotie, een humeur en houding. Wij ervaren ons gevoel als het subtiele lichaam de derde onderdeel ervan is het lichaam waarin wij zowel wensen ervaren als ons eigenheid, waarin ook de buitenwereld inwerkt. Noem wensen als het persoonlijke in het lichaam van oorzakelijkheid, en de uitwerking van het begrip karma wat wij meemaken wat wij veroorzaken, en waar wij zowel recht op hebben als aan onderhevig zijn.

Het fysieke lichaam, waarin wij zowel gezondheid, leed, geluk, ongeluk en ziekte ervaren, Het subtiele lichaam, wij ervaren gevoel en emotie over de werkelijkheid en de omstandigheden van ons leven.

Het causale lichaam, de zichtbare wensen die wij hebben, maar ook het concept van waar Wij in het leven staan. En de wisselwerking van leven op werkelijkheid.

De gayatri is dan de savitur of de hogere werkelijkheid, noem door zonlicht ervaren wij de werkelijkheid in het licht dat in onze ziel komt.

Dan de goddelijkheid die zowel met naam als zonder naam werkzaam is, en ons beïnvloedt zolang wij ons van de werkelijkheid gewaar zijn.

Dit licht van de werkelijkheid die zijn werk doet op de drie niveaus

Noem de goddelijkheid werkt niet alleen fysiek in maar ook subtiel, wij zoeken vervullen En ook causaal wij leren ons richten op dat licht, waarin wij door die vervulling ons leven En zijn transcenderen. Wij zijn bereid ons eigen belang op te geven voor een hoger doel.

Zoals als men in de wereld werkzaam is, men gelijkwaardig wordt beloond

Om in het leven te voldoen aan de dagelijkse plichten, de geliefden en de mogelijkheid

Door te werken ook van het leven te genieten door onze wensen te bekostigen.

Het opgeven van eigen belang is dan ook die beloning niet op eisen, en het werk doen zonder Een voorwaarde te stellen, waarbij het hoger die ruimte wel invult, en in het zicht van die Goddelijkheid we ook vertrouwen dat die goddelijkheid een maatstelsel heeft.

Noem als wij onze wensen uitgeven aan lekker eten, en onze gezondheid wordt minder, Die goddelijkheid zou door maat aan te brengen, noem alleen bij feestdagen lekker eten, En het budget aan een menselijk doel of hoger doel besteden daar ook voor de toekomst

Waarde in vinden.

De kracht van Gayatri, is die kracht binnen de werkelijkheid die uitwerkt op
Ons drievoudig lichaam, fysiek, gevoel, en oorzakelijk met de zichtbare aspect van wensen.

In het hindoeïsme is het mogelijk om tijdens het leven genade te verkrijgen,
Noem door het lezen van algemeen toegankelijke boeken, en verenigingen
Die de genade beoefenen zoals hare krishna, hindoe gemeenschappen onder leiding.

De genade die men vroeg in de jeugd krijgt, maakt dan sommige levensontwikkelingen mogelijk als
die godheden ervan die genade toebedelen tijdens de tijd dat kinderen nog geen echte fouten hebben
gemaakt.

Vaak is dan een gemeenschap die een filosofie toenadert, en daar de beoefening belangrijk van
vindt, die dan ook de kinderen op een vroeg leeftijd daarin de genade meegeeft. Immers een kind in
zuiverheid kan nog een mogelijke weg volgen waarin zij dichter naar de godheid toegroeien.

De genade die een gemeenschap dan vindt, en waar zij belang in hebben zullen zij dan op
natuurlijke wijze ook voor hen die zij liefhebben willen meegeven.

Een genade van een godheid is dan als een invloed die het hele leven meegegeven wordt,
En die dan daarin een betekenis toekent.

DE vraag waarom een gelovige of adept niet de hoogste weg gaat, en bij een godheid de volledige
hoogte bereikt is dan omdat het leven naast toewijding die betekenis heeft in religie.
Ook de dagelijkse weg kent, van beroep, van vrije tijd, van cultuur.

De mens heeft dan een leven bij geboorte gekregen op conditie dat het gehele leven betekenis kent.
Men is verplicht zowel in het leven alle thema;s aandacht te geven als alle andere onderwerpen die
onderdeel zijn.

Zo kan men dus niet zeggen ik wordt rijk als levensdoel, omdat de meeste afkomst hebben in een
familie. Men wordt geen gulden als men een kwartje waard is.

Zo kan men ook niet zeggen dit doel is voor mij het enige. Men is in het leven gebonden aan alle
thema;s waarbij dus ook religie, vaak de plaats inneemt die mogelijk is.

Soms kan een thema belangrijk zijn of worden, maar is dat meestal door de ervaring die een ziel
heeft in het leven. Men kan niet voor de geboorte kennen, maar een ziel zal tijdens het leven allerlei
lessen leren, en op grond van die lessen de richting bijstellen.

Als men dan kinderen heeft, die zelf in hun ziel lessen leren, en de ene les belangrijk vindt, en bij de
andere les daar niet het belang in ziet, dan heeft men van nature dat je ook met kinderen die je bloed
zijn van mening verschilt.

Zelfs als een ouder heel rijk is, dan kan een kind er nog een andere waarde aan hechten.
Een kind in de ziel leren wat belangrijk is, is niet alleen het aanbieden van lessen, maar vooral
Wanneer het mogelijk is, het kind in de genade opnemen, door een ritueel, of een doop.

Een godheid kan naast die genade dan ook de ziel vormen, waarbij ieder kind een eigen karakter heeft. Men leert een held niet om in een zacht beroep te werken, en men leert een schrijver niet om in de voedselvoorziening te werken.

Een godheid kiest dus de levensweg voor een adept of volgeling op andere kenmerken en waarden dan voor mensen direct in het oog springen.

Omdat ieder mens vrije wil heeft, die aan de ziel verbonden is, is het pad dat een godheid met een mens gaat bij iedereen anders. Wel is zeker als mensen die relatie, of die verbinding waarde geven, dat vaak gebed inhoudt. Men kan wensen en het hart uitspreken bij een godheid, dat die godheid het levensdoel dan ook die waarde kan geven. Immers in communicatie kan je elkaar overtuigen van het belang dat iets heeft. En open staat voor communicatie ook bij een godheid is het meest belangrijk.

Een genade krijgen, en die relatie aangaan is dan belangrijk. En om die ruimte te vullen met belangrijke vragen is dan ook belangrijk. Immers de ziel groeit juist door het eigen standpunt dan in het licht te brengen. Waarbij men zich spiegelt aan de intelligentie die een godheid zelf in het leven kan of mag leggen.

Ik had een herinnering aan lang geleden een tijd waarin er geen wetenschap was, en geen wet die bepaalde vrijheden toelaat of benoemt.

Een koeherder, ik was in de leer en mocht mee met het hoeden van de koeien.
Een paar koeherders eind van de jeugd, zij hoeden de koeien.

Ik was mee en de herders maakten grappen, laat die koeien lekker rondlopen, en als ze worden gebeten, die koeien zijn nergens goed voor. De koeien werden zelfs door de herders geslagen.

Ik was mee om een keer te zien hoe het ging, ik was een zachte jongen die het lot zich aantrok. Zij zeiden beledigend waarom ga je de heilige van de koeien dan niet opzoeken.

Ik liep bij hen weg, en hoorde een fluit, en zag een man die eruit als een herder, hij floot een wijsje en zei; Zij besteden geen aandacht, hun karakter is slecht. Koeien als zij bewustzijn hebben, dragen dezelfde gevoelens van leed en geluk. Zij slaan waar zij verantwoordelijk voor zijn.

Ik zei, maar wat als zij herders zijn, zij dragen die functie. De man met de fluit zei; je vloeken over een heilige van de koeien, maar omdat jij een goede medelevende instelling hebt, verkrijg je wel de mogelijkheid om die in het leven waarde te gunnen. Zij zullen niet anders doen dan zij nu tonen. Hun herderschap zal bij het oordeel verloren gaan, als zij horen hoeveel koeien er door hen geleden hebben.

De man met de fluit zei, je verkrijgt omdat je medeleven met koeien hebt, mijn genade, je kent mij niet, maar in het bestaan, hoe lang het ook duurt. Ik zal met de middelen binnen het leven je redden uit de nood, iedere keer weer. En ik zal uiteindelijk mijn naam bij jou bekend maken, dan zal je weten wie ik ben.

Een herinnering aan lang geleden. Iedereen die werkt en een beloning durft op te geven of niet hoeft te stellen als voorwaarde. Zij delen in het werk als ieder mens op aarde, maar in plaats van een beloning verdienen zij de waarde als genade, noem gebeden, symbolen, kunst.

Als mensen oprecht werken in het leven, en de beloning niet vragen, de goden geven de beloning dan in de vorm die in hun ogen goed is. Zo kan ieder mens werken, en door die regel ook bij de goden, of de genade die het past worden gegeven.

Zij die dus oprecht zijn, en werken voor de godheid die ze aangeboden krijgen, en die beloning in handen van de godheid laten. Zij verkrijgen genade om door die godheid hoger gegeven te worden. De godheid beslist dan over beloning, en als zij hoger gegeven worden is het op vraag van de godheid. Zij zullen groeien en genade verwerven. Zouden zij het hoogste bereiken, dan is het in godenhand.

Mensen die dus onvoorwaardelijk zich geven, verkrijgen door het werk de beloning van genade, en groeien waar anderen denken rangorde of verschil te zien, door iedere dag hun plicht te volgen, ook die zij aangereikt krijgen, een pad als ware omhoog.

Als een godheid over genade beslist is het niet van fout of feil afhankelijk, en is het als een sieraad die in de ziel zijn waarde geeft, en nooit weggenomen, wordt, en nooit bezoedeld zijn waarde verliest.

Iedereen mag werken, en zij die voor een godheid werken, oprecht zonder een keuze te vergelijken met plicht en de beloning niet te benoemen, de beloning komt met velerlei genade vormen.

Zo kan men ook als men de plicht opvolgt die dichtbij ligt, ook al zeggen velen die is laag, en je hoort te streven hoger aan te nemen. Dan kan die plicht door de belangeloze inzet de genade als beloning mogelijk maken. De goden zeggen niet welk uur die beloning komt, en niet met welke vorm, maar een pad omhoog is klaargelegd voor iedereen die de plicht aanneemt, welke niveau, welke mate ook. Men hoeft niet te streven, maar de plicht dichtbij aannemen.

In de jeugd tot aan de volwassenheid, de opvoeding en de tijd van onderwijs.
Men leert zowel de maatschappelijke positie om binnen de grenzen en lijnen van de samenleving zowel de persoonlijke als de algemene thema's te behartigen.

Noem men kan een huis onderhouden het leven onderhouden en de algemene verantwoordelijkheid volgen.

Onderwijs is dan voor beroep, maar ook levensverplichting, en ook de vaardigheden om samen te werken en leven in een samenleving.

Onderwijs bij sarasvati is het verbale en taalkundige deel de overdracht van inzichten, feiten, en methodieken. Onderwijs bij het andere deel is dan Brahma die door gebeurtenissen en plotselinge gesprekken de levenskracht onderwijst.

De kracht van Brahma die de levenskracht onderwijst, kan een mens beschermen tegen verleidingen door intern die wil te leggen. Kan de levenskracht onderwijzen, men heeft een ruimere blik waardoor men een situatie meer inzichtelijk heeft.

De levenskracht wordt onderwezen in gespreksvaardigheden en de belangen van anderen te zien, en het abstract belang van de samenleving te zien.

De levenskracht wordt onderwezen om die ongenaamde kracht in de werkelijkheid te zien. Men verbindt het eigen hart met het hart van de samenleving maar ook van religie.

Sarasvati is dan het onderwijs binnen een maatschappelijke structuur, noem school, en Brahma onderwijst de levenskracht en de ziel, door in het leven door eenvoud die lessen in te weven in het gehele leven van de mens.

Het onderwijs van Brahma door contact met de werkelijkheid, men vindt de werkelijkheidservaring belangrijker. Waarbij de levenskracht de handelende of kiezende kracht is van de ziel.

Zo is in het hindoesymboliek dat de denkende geest wordt gezien als het beleven van een mate wat niet in de werkelijkheid is.

De werkelijkheid van geboorte tot dood, als een dagelijkse ervaring.

De denkende geest waar men ziet wat men wil zien. Dat men denkt wat men in gedachten wil beleven. Als een vermogen dat soms voor verpozing wordt gebruikt, soms als voordeel binnen het besluit en de informatie. En soms met denkmethodieken de werkelijkheid beïnvloedt.

De werkelijkheid als Brahman, en de denkende geest als maya men beleeft daar niet de werkelijkheid op dat moment en niet het belang via die tijd.

Als de werkelijkheid als concept bekend is.

Is het bij ieder leven in de werkelijkheid, het universum en de wereld dat men in de opvoeding een functie leert voor de maatschappij en bij ieder mens als ze bewust leven de vaardigheden ontwikkelen om hun levenstaak te voldoen.

Als mensen met het hart leven ontwikkelen ze de vaardigheden en zelfs tijdens het leven door elke taak aan te gaan, en alles dat het leven brengt aan te vatten dat men tot het einde alles kan voldoen.

Alle taken binnen het leven door die methode om het leven door te komen kunnen dan voldaan worden. Het menselijke leven wordt door God gegeven, maar kent bij die maat ook die belofte.

Door bewust te leven, kan men in het leven alle taken voldoen. Zelfs als men tijden van zware taken heeft, zal God alles naar maat in het leven weven.

Een mens met bepaalde vaardigheden zal op die hoogte benut worden, onafhankelijk van eigen wensen. Als men het gehele leven voldoet wordt men met die eigenschappen ook naar die volheid gerekend.

Zoals een boer in de vrieskou op de akker staat of de koeien melkt, of een agent de samenleving veilighoudt en heldendaden verricht of een politicus een land bestuurt en veel informatie moet afwegen.

Als men van begin tot eind van het leven bewust de werkelijkheid

toenadert deelt men in die vaardigheid dat het leven de volle betekenis draagt.

Aanvullend als een koning met het hart leeft is het ten opzichte van religies en ethische regels dat het naar goedheid, rechtvaardigheid wordt gerekend welke koninklijke familie ook.

Zo ook voor de handwerksman die met het hart leeft en maar eenvoudig blijft, met het hart leven wordt altijd naar de volheid gerekend, welke taak men ook voldaan heeft.

Zoals ook als men met het hart leeft, men met hetzelfde hart in de hemel de beloning ook krijgt zoals de werkelijkheidsbeleving beide mogelijk maakt.

Zo zijn er vele tradities geredt die de volle beloning kregen zelfs zonder voorkeur van religie, of voorwaarden die soms worden benoemd.

Als vergelijking als men in het leven met het hart leeft herkent men vanzelf alle kansen, en ziet men de waarde van alles, en kiest men vanzelf wat bij de ziel belangrijk is, zo is ook in de hemel dat men alle beloning die men krijgt herkent en dan aanneemt of naar de maat voldoet.

Zo zijn in de veda's een groot aantal upanishaden, waarbij namen soms aan heiligen soms aan goden of godinnen gekoppeld zijn en soms een beschrijving van een pad.

Iedere upanishad als het guru's zijn zoals de isa upanishad of de svetasvatara upanishad zijn dan aan een orde of pad gekoppeld, waarbij een heilige leraar soms een adept aanneemt, waarbij de innerlijke leraar aan zo'n guru is gebonden. De beschrijving van een pad is dan ook de leefregels en de voorwaarden voor devotie, naast de leerstellingen zoals zij de hindu leer beschrijven.

Een guru die dan aan een sanjasin orde is verbonden, neemt een adept dan aan, en zowel de leerstellingen die de ziel vergroten, als de voorwaarden om in die orde te treden en de leefregels zijn dan in een upanishad verwoord.

Zo zijn er ook upanishaden gekoppeld aan de avatara's noem de varaha upanishad en de gopala tapaniya upanishad. Zo zijn ze gekoppeld aan een avatara of in ruimer verband een god of godin.

Noem de maha narayana upanishad over de drieenheid Brahma Vishnu en Shiva gaat die in Narayana de eeuwige man genoemd worden.

Zo is de vier veda's aan zowel guru genade, als beschrijving van godheden, als kenmerken zoals de anna purna een heilige is die van Vishnu vroeg om gezonde voeding belangrijk te vinden. Noem een anna purna yantra een gebed is van de vrouwe anna purna aan vishnu over gezonde voeding.

In het hindoeïsme was het vroeger gewoon of wijzen en heilige met een kleine groep volgelingen in een landschap te hebben waarbij ze een filosofie van een of enkele upanishaden aan hielden.

Zo is dus iedere upanishad verbonden aan een thema; filosofie. Waarbij een filosofie kan gaan over Brahman als principe maar ook over onderdelen van een thema. Noem als twintig upanishaden over Brahman schrijven ze toch ieder een eigen naam geven aan hun geloof, of hun vorm van toewijding.

Een upanishad kan dan een genade openen, mar ook spirituele genade zijn als ze bestudeerd worden of in hun grondtaal zichtbaar zijn. Noem in tibet geloven zij dat de boeddha mantra door zijn gebedsmolen die zichtbaar is die straling geeft.

Een upanishad geeft dus en specifieke genade die aan een naam van een guru godheid of thema is verbonden.

De plaats na het sterven.

pitri loka als de zachte bruine laag
waarin de samenleving te zien is
als een plaats waar iedereen heengaat, als zij zeggen religie is voor mij niet
de weg in het leven waar ik in wil gaan.

Een plaats waar zij in die zachte bruine laag, als ware met ongeziene hand
En zonder dat ze opgemerkt worden de samenleving zien.
Soms blijven zij een tijd bij hun geliefden als ware zij
Hun kinderen nog willen helpen groot te worden,
Of zij zoeken een deel in de samenleving waar zij met
Ongeziene hand hun belang een tijd verder helpen.

Een plaats, een zachte bruine laag,
Als in reïncarnatie ook een tussentijd voor als men erna ergen een
Nieuw leven kiest.

svarga loka als een lichtende wereld
waar zij als de meest knappe mensen
eruit zien.
Waar hele knappe mensen zijn alsof zij daar alle luxe hebben de mooiste relaties aangaan
En ze allen als mensen die licht geven. Een aanvulling op een beeltenis.

Daar genieten zij misschien wel van de hoogste voorspoed, misschien zelfs
Als koningen en keizers, misschien wel als de hoogste bewonderde mensen.

Een hemelwereld vol luxe en waar geen enkel gevaar bestaat,
En waar mensen op aarde zelfs als zij rijk zijn nog niet het volledig geluk hebben
Zijn zij daar verzekerd van grote voorspoed

jnana loka als waar ze als heiligen
de hele dag in gebed zitten
in een wereld waar maar enkele
in een bos zitten

in jnana loka als zij daar in een groot woud wonen
en de gehele dag in een vorm van meditatie of gebedstijd zitten
verwerven zij een dichte band met religie.
Als een vorm van beloning dat zij door die toewijding in de
Diepe verbondenheid worden opgenomen

satya loka
een wit scherm niemand weet wat zij zien
en beleven. Een wit scherm waarin zij gezegend worden
alsof de godheid hen zelf een beloning schenkt.
Alsof alle werk en moeite beloond wordt door een persoonlijke tijd
Waarin alle wensen die zij in toewijding hadden door de godheid
Zelf vervuld worden. Als ware de eeuwige beloning waarin zij mogelijk
Ook tot de eenheid komen

Brahman loka
een plaats waar niemand van terugkeert.
Waar de goden uit de veda's zouden verblijven.
Waar Brahman loka is, weet niemand,
En hoe je er heen reist ook niet, maar het is een plaats
Waar geen terugkeer meer van is.
Als iemand door goed karma een beloning krijgt
En een nieuw leven erna kiest, dan reist men van hemel naar aarde
Maar Brahman loka, alsof men een berg beklimt en op de top
Een goed huis tegenkomt, waar zij niet meer weg hoeven,
Naar het dal en de samenleving op welke plaats ook.
In de eenheid met Brahman zijn zij diep verbonden
Alsof zij de werkelijkheid zelf ook als genade verkrijgen

Als men geliefden heeft
Bedeek ze altijd met de naam van de Godheid of Brahman
Zodat zij ook de genade verwerven.

Zoals in de isa upanishad over

Vidya en avidya

Door kennis overstijgt men het leven noem door de wetenschap
Dat je in het leven de maatschappelijke voorzieningen gebruikt
Zoals het onderwijs, de medische zorg.

En door wijsheid dat je onsterfelijkheid bereikt,
Noem door religie en de goden die als ware ongemanifesteerd
Zij bestaan uit zichzelf.

In de isa upanishad worden beiden aangehaald om zowel leven te overstijgen
Als de onsterfelijkheid te verkrijgen, noem dus door het doel van religie
Als een centraal thema in het hindoeïsme.

Zoals Krishna in het hindoeïsme bekend is als een avatar die mensen genade schenkt
en als alvervulde ook toegankelijk is voor wensen en allerlei onderwerpen die voor iedereen
belangrijk zijn.

Zo kan Krishna als een mens zich aan Hem overgeeft het karma meteen overnemen en als ware
kwietschelden. Welke levenspositie een mens ook heeft, als hij zich aan Krishna overgeeft.
Als ware hrt alleen uitgesproken hoeft te worden of een gebed is. Dan wordt karma kwijtgescholden

en Krishna geneest het leven en geeft er een taak aan die voor die persoon bereikbaar is.

Als een mens zich dus aan Krishna overgeeft zijn erna geen religieuze plichten meer, en is men in de straling van Krishna die het leven vult met zowel een persoonlijke vervulling als een vervulling voor de samenleving.

Overgave aan Krishna is dan voor iedereen toegankelijk en niet afhankelijk van voorwaarden van aanname, plaats tijd of voorkomen. In het hindoeïsme dus een genade die een leven van binnenuit verandert maar ook als ware en bron van levensenergie geeft die een mens als ware in nood weer door Krishna onder controle komt. Het is dus voor een mens een persoonlijke keuze.

Het mag dan ook een genade zijn die mensen vrij kunnen aanbieden als ze merken dat iemand het of zelf niet redt, of die vervulling een goede bijdrage aan hun leven is. Noem een handvat die in het hindoeïsme betekenis kent.

Krishna neemt zelf de mens aan, dus is na zo'n mooi gebed niet afhankelijk van allerlei culturele of maatschappelijke thema's

Zo is een centraal thema in verband met Karma dat een periode in het hindoeïsch inzicht als ware een grens heeft, noem de meesten als ze werken krijgen iedere maand een loon die voor die maand zowel onderhoud is zoals huiskosten leeftocht en alle onderwerpen om te kunnen leven.

Een periode is dan een maand, en iedere maand kiezen mensen opnieuw voor zowel de stabiele kosten als wat zij uitgeven aan luxe of onderwerpen die zij in hun vrijheid mogelijk hebben.

Een periode is een woord en aanduiding dat men ook iedere periode in religieus opzicht een keuze kan maken over zowel toewijding zoals tijd of geld besteden aan een doel binnen de sfeer van religie. En dat men een keuze maakt die per periode karma beïnvloedt.

Noem iedere periode waarin je een keuze maakt om middelen of vrijheid voor religie in te zetten wordt het als een afgeronde bijdrage aan goed karma gezien.

Noem als je in een periode, geld aan goede doelen geeft, noem als je genade aanneemt of aan anderen schenkt, noem als je in religie ritualistisch als onderwerp ziet. Of zelfs kunst koopt die een betekenis kent.

Een periode is dan een woord in groter verband, want in sommige samenlevingen is een periode een maand, in anderen een jaar, en weer anderen een week.

Een periode aan een religieus doel wijden is dan de betekenis die in iedere beschaving die waarde heeft. Noem dus een periode het geld aan een ritueel om genade te verwerven, noem in een periode kunst kopen van een godheid en die als ware als eerbetoon zien, is dan met die betekenis.

Iedere periode waarin je daar ruimte voor maakt heeft dan die volledige betekenis en bij iedere periode heb je opnieuw die keuze of je daar tijd of geld voor vrijmaakt.

Zo is het ook de gedachte dat als tijd vanzelf verloopt, dat je wanneer je die mogelijkheid hebt dan die keuze maakt. Noem de godheid vindt het belangrijk om die keuze te nemen als de tijd wanneer die keuze geschonken wordt in zicht krijgt.

Zo hoef je niet tien periodes ervoor een plan te hebben, maar mag je wanneer die periode aanbreekt die keuze maken.

Zoals in de gedachte van Reïncarnatie en ziel vele levens kan hebben kan hebben gehad. En alle levens samen een bestaan worden genoemd. Waarbij een ziel bewust is en ieder leven zowel ondergaat als kansen krijgt.

Zo kan een ziel in vele levens allerlei levenslessen aannemen en zijn al die levenslessen om in het leven en bestaan weerbaar te zijn, om betekenis te vinden op een niveau, en om in relatie tot anderen betekenis voor de samenleving te hebben.

Zo is ook ieder leven opnieuw vanaf de vroege jeugd een bewijs dat men al die lessen heeft geleerd, als een blauwdruk van de lessen in het bestaan is het ieder leven opnieuw op gezette leeftijden dat men die lessen binnen het leven ook weer aanneemt.

Noem een ziel die geleerd heeft dat plicht belangrijk is, of dat een wederkerigheidsprincipe bestaat, of dat men geen kwaad voor anderen moet veroorzaken. Dan leert men in de levens waarin men opnieuw betekenis vindt, op de leeftijd waar die les van belang is opnieuw die ervaring en die lessen.

Zo kan men soms ook zeggen dat families waar een status hoog is, of een bepaalde rangorde waarbij men als ware boven de gewone mensen staat, dat zij als oude zielen ook op iedere leeftijd die lessen leren.

Men kan dan zeggen, een oude ziel vindt binnen het leven alle lessen die voor die ziel gelden. Waarbij men niet kan zeggen die lessen en die volgorde is de enige of de juiste. Immers een ziel vindt ieder leven binnen het bestaande alle lessen opnieuw.

Zo is ook al het biologische leven noem de mens die een ontwikkeling heeft en alle stadia als ware een levensbron of basis hebben.

Noem de mens een ontwikkeling van het vis, het schildpad, het zoogdier, en de mens als fase waarin bij de mens het gehele actieve leven de mens-fase is.

Noem alle biologische stadia worden doorlopen maar met een lengte van fase die voor de soort mens actief is. Noem een mens van na de geboorte dezelfde fase blijft.

De verschillende fases hebben ook een betekenis, noem een vis een kenmerk heeft, een schildpad een kenmerk heeft en het zoogdier. Kenmerken zijn dan te verbinden in een bewoording maar hebben een ruimere betekenis. Noem een schildpad staat voor de basis van lang leven, het zoogdier voor instinct, en de vis als kenmerk dat men in de grond van het gevoel dezelfde ervaringswijze heeft.

Zo kan men ook in de jeugd een belangrijke levensles leren dat men ofwel wens gericht is; Noem ik doe wat ik leuk vindt en waar ik van geniet. Of ik doe wat plicht gericht is: ik zoek onderwerpen om te bestuderen, of ik kies een waarde volle plaats in de samenleving waarbij ik belangrijk vindt dat de samenleving mij van waarde vindt

Wensgericht of plicht gericht.

Bij plichtgericht is een mens meer gericht om in het gehele leven de mogelijkheden van zelfontwikkeling en zelfverwerkelijking te benutten. Men kan dan autodidact of zelfsturend zijn omdat men zowel alle bronnen benut als die bronnen inkadert in de eigen ontwikkeling immers bij iedere kennisopname kan men ook weer de volgende stap in zicht krijgen.

Een mens die daarbij zelfsturend is, is minder afhankelijk van uiterlijke geleiding, waar sommigen voortdurend binnen een kader worden gehouden, hebben zij dat kader geïnternaliseerd en kunnen zelf die coördinatie houden.

Noem een opleidingsniveau ook vaak gaat over welke vaardigheden intern zijn en in welke samenleving en systeem men een plaats heeft, waarbij vaardigheden die een grotere zelfstandigheid vereisen altijd in een hoger opleidingsniveau bestaan.

Door plicht gericht te leven, noem vanaf de jeugd men vaardigheden aanleert die afhankelijk zijn van een houding waarbij men zelf de regie heeft over zowel leren als leven.

Waar wensgericht die ruimte om zicht te ontwikkelen niet benut, is een plichtgerichte houding voortdurend gewaar van de mogelijkheden noem een kind dat plichtgericht is, kiest zelf om in de bibliotheek onderwerpen te bestuderen om zowel het referentiekader te verruimen als zelfstandig methodieken te leren.

Wensgericht zal bij kinderen dus spelen en spellen doen, en plichtgericht zal een kind in een bibliotheek zijn inzicht verruimen.

Bij een volwassene zal een plichtgerichte houding een zelfstandig uitvoerbare baan zijn zowel universitair geschoold of management beroep zijn waarbij ook de controle op arbeidsfunctioneren bij de eigen persoon ligt.

Bij een volwassene zal een wensgerichte houding meer afhankelijk zijn van een structuur waarbij een hogere functielaag het werk controleert, en zal thuis of vrijetijdsbesteding aan tv of computerspel en is gebruik van alcohol en andere meer ongezonde middelen vaker optreden.

Noem een plichtgerichte volwassene zal in vrije tijd een opleiding volgen of informatieve bronnen benutten.

Zo zijn er bij mensen ook twee intelligentie soorten, waarbij een primaire methodiek verschillend is. Noem een methodiek die intrinsiek meetkundig werkt. Waarbij iedere informatiebron en vaardigheden als ware met een formule door onderwijs aangeleerd wordt. Waarbij door steeds de vaardigheid als zowel vraag, middel en antwoord te leren is.

De andere intelligentie soort die vooral bij kunstenaars betekenis heeft, is men

gericht op een bron die zowel niet controleerbaar is, en als methodiek een inspiratievorm is. Men kan schilderen tekenen zonder een vaardigheid buiten de inspiratie te hebben.

Net zoals mensen die van mbo tot universitair geschoold leren vaardigheden zowel vraag middel antwoord waarbij zelfs een jarenplan in de politiek een vast schema heeft.

En ook alles dat je leert op de hbo een vaardigheid is. Een primaire methodiek die meetkundig is altijd in leerboeken omschreven is, waarbij de vraag vaak in een arbeids positie bestaat uit de onderdelen die je beheerst, en het middel toepassen altijd resulteert binnen een arbeidspositie de baan naar behoren uit te voeren.

Meetkundig is in alle opleidingsniveaus de totale verzameling aan vaardigheden. Noem universitair hoor je een onderzoek naar de juiste maat zowel samenstelt als in de uitvoering

een intelligentie vorm die via opleiding alle vaardigheden bij deze primaire methodiek aanleert, en binnen de vaardigheden en de opleiding specifiek de vaardigheden in een baan laat uitvoeren.

De andere intelligentievorm is inspiratie men kan nieuwe vormen en informatie voortbrengen die niet afhankelijk is van een geleerde vaardigheid.

Een schrijver die over vernieuwende thema's schrijft, of de schilder die een unieke vorm uit inspiratie voortbrengt.

De ene is dus meetkundig en de andere inspiratief. Waarbij inspiraties een breedte heeft die ruimer is als wat men vaak denkt.

Noem zelfs een boek over wetten die niet gebaseerd is op huidige of bekende wetgeving ook inspiratief kan zijn.

Meetkundig is dus in de opleiding steeds vaardigheden die in het verlengde van de vorige liggen, dus van taalkunde op de basisschool naar de grammatica op het middelbare of hogere beroepsonderwijs.

En van de wiskundige formules en het vak rekenen op de basisschool naar de universitaire wiskundige formaties

Het inspiratieve vermogen is dus zowel leren vertrouwen als intuïtief alle onderwerpen bestuderen om in een andere vorm van referentie een ruime blik te hebben.

Noem inspiratief is wel afhankelijk van conceptuele begripsvorming.

Noem een meetkundige intelligentie ook afmeetbaar is aan de gradering en cijfers bij ieder vak ieder onderdeel en de scholing in zijn geheel

Immers een vraag, middel en antwoord model altijd te beoordelen is naar de juiste mate van het toepassen van die meetkundige intelligentie.

Een inspiratieve intelligentie is niet afmeetbaar omdat per definitie alles uniek is en de mate van gradering niet ligt in de herhaalbaarheid van een methode, oefening of model.

Een meetkundige intelligentie is daarmee ook een intelligentievorm die al de bestaande wetenschappen, en de bestaande kennis en informatiemiddelen garing en behandeling heeft.

Zo was er een dynastie heel ver weg een konings huis misschien wel een keizer rijk.
Zij mochten niet ge identificeerd worden of een kenmerk krijgen die op basis van een code bestond.

De dynastie waar koningen elkaar opvolgden en een document hadden die van duizenden jaren geleden alle zorgen en problemen in kaart brachten, maar ook hoe een koning wel mocht regeren en wanneer er een andere werd gekozen.

Een regel erin was dat een prins, die een bepaalde verwerkelijking wilde, als prins zijn naam en zijn functie moest opgeven voor een burger status. Een prins die een doel wilde bereiken, een toets of een proefneming om een bepaalde rang te verkrijgen.

De prins, die dan zonder naam en zonder rang, al zijn bezit moest opgeven, en vanaf een bepaalde leeftijd als ware onbekend en in onbekende omstandigheden, misschien wel een ontbering waar niemand weet of het leven nog wel uit goede hand zou komen.

Bij ieder koningshuis is bekend dat zolang men in vrede leeft, en alles goed gaat dat men ook in voorspoed leeft, maar als een mens een prins zijn status voor een tijd moet opgeven, ja wie bewijst dat blauw bloed van binnen een houding is waarmee men een hoger doel kan bereiken.

Een prins die in de vroege jeugd zijn naam opgaf, voor een toets, een proefneming. Misschien vond die prins later een verwerkelijking, misschien wel het hoogste doel wat in het leven mogelijk is. Een verbinding met de bron van blauw bloed. Noem een dynastie die begint een held of een weldoener heeft die een naam een dynastie geeft. Een dynastie die duizenden jaren bestaat. Ja de grondlegger zal een held of een weldoener zijn.

Het zogenaamde protocol of regelgeving die in die dynastie gebruikelijk was, gaf voor iedere prins in de jeugd een optie, een mogelijkheid, als ze een heilig doel wilden bereiken, de grond van het blauwe bloed, dan moesten zijn hun naam en functie opgeven. In den vreemde zouden zij die verbinding zoeken.

Een optie een mogelijkheid, iedere prins maar een keuze mocht maken, en die keuze in de vroege jeugd was. Zou een prins die mogelijkheid benutten. Een heilig doel waar niemand van weet zal het haalbaar zijn, bestaat die verwezenlijking echt. Een toets waar niemand weet welk pad erbij hoort. En die keuze in de jeugd maar op een moment aangeboden wordt.

Deze dynastie. Ja blauw bloed is een toets, een proefneming misschien draagt elke koningsorde wel een innerlijke band. Misschien is elke dynastie verbonden aan een deugd, misschien karma in hoger verband.

Een dynastie ver weg, die als ware in hun protocol die alleen zij zelf mochten lezen, waarvan het volk niets weet. Een keuze voor een proefneming om blauw bloed en die verbinding met die bron te leggen als een verwezenlijking. Een proefneming waarbij men naam en rang op moet geven voor een tijd. Maar een doel waarvan niemand weet of het haalbaar is.

Zoals Brahman het eeuwige doel is in het hindoeïsme, en Gayatri de veda's aan de aarde meegaf. Zoals eenheid met de werkelijkheid leidt tot eenheid met de heilige naam. Noem de heilige naam niet van eigen inzicht afhankelijk is.

Brahman ziet men dan als de sanskriet naam, en Para Brahman waarbij Para voor geheel of overal of alles betekent. Noem de Para Brahman de werkelijkheid in alle dimensies, tijden, en universa betekent.

Brahman als het doel dat het afwijzen van het denkvermogen, noem in het hart verenigd te worden met de werkelijkheid. Wat met een pad begint als men het kwade afwijst en het goede omarmt. Een mens heeft een ziel, een ziel die bewustzijn is. Men kan zeggen ik ben bewustzijn. En een mens heeft een lichaam, en de onderdelen die erbij horen. Men kan zeggen met Mijn lichaam handel ik en streef ik naar geluk, een doel, of in de omgeving een belang.

Een mens is dus bewustzijn, en heeft een lichaam. Waarbij Brahman in het bewustzijn deelt als ware hij eigenaar is. En een mens een lichaam ook aan noem de hindu goden een instrument kan toebedelen.

Waarbij de intelligentie van een godheid in de mens woont door een verbinding. Noem zoals engelen instrumenten van God zijn, die onvoorwaardelijk voor Hem werken, zo kan in het hindoeïsme een godin of godheid ook toegenaderd worden.

Het doel Brahman is bereikbaar door ieder moment de plicht die men aangereikt krijgt aan te nemen, met het inzicht dat men niet meer neemt dan gegundt wordt, en dat plicht ook al lijkt zij onder niveau, toch bijdraagt aan de wijsheid en levenservaring in de ziel.

Noem door plicht voldoen wij ook karma, en als het karma oplost, en wij ons verenigen krijgen wij door genade en genade gebeden die kostbare verbinding met het uiteindelijke Brahman.

Alle goden en heilige zijn ook in die verbinding. Waarbij in het hindoeïsme die macht de heilige werkelijkheid wordt genoemd. En alle kenmerken van Almacht, alomtegenwoordig, en alwetend zijn als ware kenmerken van een hoger principe die dan wel omschreven wordt maar zelf niet afhankelijk is van omschrijving.

In het christendom kan men door een gebed van overgave naar God toegeleidt worden, En in het hindoeïsme is het ook door overgave. Noem Krishna die als mens behartigt En mensen altijd een kans en mogelijkheid geeft. En als er een voorwaarde zou zijn zou Krishna die in liefde in het leven inwerken. Noem men moet voor genade bereidt zijn Ook het belang of die ruimte te gunnen aan een godheid. Zoals wij dan de wil van God of Krishna leren kennen door die in ons leven ook ruimte te geven.

Brahman is die eeuwige werkelijkheid waar een instrument door zijn kracht wordt aangedreven, die als ware een instrument zowel de wetten binnen een samenleving volgt, maar toch een hoger belang vertegenwoordigt.

Brahman is dan benaderbaar door een leerstelling te volgen, waarbij de veda's zo'n leerstelling als een upanishad beschrijven. Waarvan monniken sanjasins wel de geloftes hebben die in alle religies dezelfde betekenis kennen. Celibaat, Gehoorzaamheid, en armoede.

Een mens die in het leven zich omkeert naar een goed pad, en een doel wil behalen is dus met de ervaring ook altijd in lijn met een bepaalde leerstelling. Een mens die al een relatie heeft gehad Kan niet een sanjasin pad gaan waar je geen relatie mag hebben gekend.

En een mens die ver in het leven is, zal alleen de tijd in het leven dat gegeven is aanvullen met toewijding. Men is dus door de werkelijkheid gebonden aan de mogelijkheden van vervulling.

Zo overtuigt ook Karma dat het aflossen van schuld ook in het leven wordt ingewerkt en dat genade wordt geschonken naar de inzichten van de goden.

Een genade van Brahman in het hindoeïsme bereiken is een lange weg, maar als men zegt duizend levens ervoor te moeten vullen met toewijding is het toch dat vanaf de geboorte, de mens binnen een leven de mogelijkheden aangereikt krijgt. En dat zelfs Krishna bij een volledige overgave van een mens kan besluiten het hogere doel te gunnen.

Brahman als heilige naam is niet afhankelijk van een inzicht van een mens om die waarde te hebben. Noem in de middeleeuwen was de aarde plat, en de zon reisde eromheen, En nu geloven wij in een aarde als bol, en de zon als zonnestelsel.

Zo is in alle religies de heilige betekenis omschreven om alle tijden die boodschap als hoogstaand te zien.

Een sanjasin zal dus in het celibaat, en met leefregels een doel bereiken,
En de vordering en toewijding is dan van de adept zelf afhankelijk.
Immers veel mensen geven toewijding wel een plaats in hun leven,
Maar om het gehele leven ermee te vullen is meer een benaming voor een monnik.

Noem de beslissing om een gebed van overgave om het gehele leven te geven
Een toewijding mogelijk maakt, immers de eigen intelligentie treedt terug
Om gedragen te worden door die verbinding met de godheid.

Zoals in het hindoeïsme de mens een istha devata heeft; een naam van een god of godin waar ze zich bij verwant voelen, of als keuze het best bij hun eigen karakter voelen of in het hart als diepe wens om erbij te horen.

Een ishta devata een van de goden of godinnen die bekend zijn uit de veda's de purana's en andere boeken, waaronder de lofprijzingen, de zang zoals de bagavad gita, en de upanishaden die zowel een godennaam als Brahman beschrijven.

Een istha devata de meest genoemde zijn de drieenheid Brahma, Vishnu, Shiva, en de avatara Krishna en Rama. Daarnaast Gayatri of de godinnen.

Naast de Ishta Devata als een mens een Sahasranama noem als ritueel of als document en men zich wil verbinden aan een naam, dat bij de beschrijvingen van die namen, zoals sanskriet, transliteratie en de betekenis, dat zo'n naam zelf op een aspect verbinding maakt bij de mens.

Men wordt dan verbonden aan een aspect een van de heilige namen. Als ware soms men zelf een keuze maakt, soms als handreiking opeens in het oog valt, of soms door een ander genoemd wordt.

De mens in het hindoeïsme krijgt via de istha devata en via de sahasranama verbinding met een naam van een god, godin, en een aspect van hun symboolstelsel

In het hindoe land en india is het gewoon om mensen uit te huwelijke en op basis van een keuze van de ouders een aanstaande vrouw en man toe te wijzen. Deze regel heeft met het caste systeem te maken. Men trouwt binnen een caste om binnen de reinheids regels te blijven en om in het caste systeem een titel te hebben.

Voordat het caste systeem begon waren er andere methoden om beroep en arbeid toe te wijzen, en het caste systeem gaf zowel een voorkeur aan karakter type, hart eigenschappen maar ook om het volk een grens te geven waardoor het zogenaamde dna volkeren type stabiel blijft.

Binnen het caste systeem is gekozen om ouders een relatie keuze te laten maken, waardoor zowel de caste eigenschappen, ouders kiezen altijd eenzelfde caste om een vrouw of man te vinden, als de caste voortzetting, iedere generatie waarin een caste binnen de caste zelf blijft is een volk nog in zuiverheid.

Als ouders een relatiekeuze maken, is het zowel op basis van caste, noem zij zoeken een vrouw ook als een jongen nog onder de twintig is en de vrouw ook op basis van niet alleen schoonheid, maar ook meestal in de kring die zij kennen, een relatie werd ook meestal binnen een sociale kring gezocht.

Wanneer een relatie uit geliefden en hun eigen keuze zou zijn zou een caste systeem waarschijnlijk binnen een of enkele generaties niet meer zuiver zijn, immers schoonheid of aantrekkingskracht is niet intrinsiek gericht op alleen de caste of alleen een zuivere voorkeur.

Als in india dus ouders een relatie keuze maken, is het op basis van caste, op basis van voorkeur van bepaalde eigenschappen, maar ook een relatie waar lust of genot geen of weinig betekenis heeft. Zelfs als ze in hun relatie huwelijksgeluk kennen is het alsnog niet de intentie van plezier geweest om de verbinding aan te gaan.

Wanneer dus ouders een relatie toewijzen, is het op basis van caste eigenschappen, een brahmin kiest voor zijn zoon een brahmin vrouw waardoor hij priester mag blijven, en zijn zoon die ook in volledigheid krijgt, is het op basis van eigenschappen die de ouders kiezen, noem binnen hun kring zoeken zij een partner voor hun zoon ook als de zoon nog onder de twintig is op basis van hun voorkeur, noem een hogere sociale standaard meestal is op basis van bij iedere generatie op zichtbare eigenschappen. Waarbij in de relatie als plezier niet de hoogste keuzemogelijkheid is en ondergeschikt aan een vorm van plicht, noem een relatie heeft een ander kenmerk, Dan is een caste systeem niet alleen een arbeidsverdeling naar beroepsgroep, maar ook om een volk in zijn geheel met eigenschappen die in de psychologie nog niet bekend zijn waarbij ook biologische vooropgezette kenmerken gelden, een zowel volksgrens te geven als daarbinnen de eigenschappen uit de veda's noem de vier bekende, als ware in het genotype veilig te houden. Zichtbaar als de brahmanen caste die als priester werkt waarbij zij in hun zuiverheid ook de rituelen die zij uitvoeren voor het volk als ware gerekend krijgen naar hun caste onderdeel en de reinheid die erbij hoort. Noem ouders die zelf hun plicht doen, en een relatie kiezen, voldoen ook een vorm van plicht, waardoor een volk dat een heilige grondlegger heeft gehad, die heilige draad als ware behoudt.

Zo is een relatie keuze waar je uit liefde kiest niet mogelijk als een caste systeem meer is dan een onderverdeling, immers zowel dna, persoonstype, als religieuze vertegenwoordiging, eigenschappen zijn die mensen zelf niet in zicht hebben .

Als een brahmanen priester een ritueel uitvoert en de goden die aannemen is het caste systeem dat ingesteld is om het gehele volk binnen het caste systeem te behouden en die heilige draad via de priester caste het hele volk als ware van energie of levensadem voorziet.

In de opvoeding is het Brahma die de levenskracht vormt, en Sarasvati als representatie van alle onderwijs en scholing via woord en beeld.

Als Brahma onderwijst is het via zowel additie noem de levenskracht even erbovenuit tillen om een sprong te maken, via zowel transformatie, waar de een een gevoel volgt met een karakter bepaalde reactie, is een transformatie om in plaats van primair te reageren een methode e volgen om het gevoel te kanaliseren. Zowel ook negatie, een vorm waarin de levenskracht wordt onderbroken of geschaadt in de manier om levenskracht te volgen. Negatie is dan bijvoorbeeld als een kind boos wordt iets kapot maakt, dat je streng zowel de levenskracht erin ontmoedigd als daarmee ook een dispositie van zogenaamd boos gedrag dat kan resulteren in criminele aanleg daarmee onmogelijk maakt

De opvoeding van Brahma voor de levenskracht kan het gehele leven werken, de symbolisatie van Sarasvati is afhankelijk van gekozen opleiding en scholing waarbij een maatschappij die faciliteert voor zowel jeugd als volwassen leven

Binnen de menselijke conditie is het dan ook Brahma die het hart ruimer maakt,. En Sarasvati die het door scholing invult. De tweeledige vereiste. Een ruimer hart heeft meer mogelijkheden en de scholing vult het met methodieken.

Zoals in het hindoeïsme en india een systeem is waarbij levens standaarden verdeelt zijn
De sanjasin die de keuze op achttienjarige leeftijd maakt en nog geen intimiteit heeft gekend
En een pad gaat waarbij hij geen maatschappelijke voorspoed wenst, en geen relatie aangaat.

Een pad waarbij wensen ondergeschikt zijn aan een religieuze vervulling en plicht zowel jegens de guru is als jegens religie waarbij een god of godin centraal staat en het besef groeit.

Zo is in het indische systeem een levens standaard; velen kiezen zowel maatschappelijke voorspoed als een persoonlijke vervulling zij zoeken een levenspartner en delen hun liefde, wensen en de periode in het leven. Zo zijn er die alles opgeven en een ander pad gaan.

Zodra een mens voor intimiteit kiest, is het gehele leven van die plicht doordrongen,
Is het dat een mens wensen opgeeft, na de jeugd, als zij zelf worden bekrachtigd, dan kiezen
Zij het pad van een monnik. Een bedelmonnik leeft van het geld wat wordt geschonken of toebedeeld.

Het pad waarin je als sanjasin alles opgeeft en een doel bereikt is dan om zodra het eigen leven telt die wens te hebben. Om de wens van een godheid te bereiken moet je zelf alle wensen inleveren.
Waar een pad zich bewijst door de voortdurende inzet, en de goden het bevruchten, en de goden het zegenen met hun genade.

Sommige wezens die in een gelofte leven, en hun bestaan in dat teken zetten; Hebben voor de geboorte op de grens van bestaan het gebed dat zij zich overgeven. Zij nemen dan in ieder leven het belang van de samenleving en de orde zowel de hogere orde aan.

Als een opoffering van eigen belang, en als een zegel dat zij het bestaande helpen.
De goden schenken op gezette tijden hun genade, en zegenen een bestaan ook al kan

Leed er onderdeel van zijn en kan een leven in zwakte worden volbracht. Vanwege hun overgave welke taak zij verrichten of hoe lang zij leven zij voldoen aan hun vereiste.

Omdat zij geen eigen belang hebben worden zij ook van zonde vrij gesproken, als ware een oordeel na het leven plaatsvindt.

Als de goden hun genade schenken, is het omdat zij in de wederkerigheid in het leven geen voorwaarden hoeven te voldoen hen ook vrij de genade aan te bieden in hun behagen.

Zoals een mens zowel in de samenleving geborgd wordt maar ook in hoger verband.

Zoals een koninkrijk en een keizerfamilie hun protocol hebben en hun macht schragen

Zo zijn het deze mensen, die overal de samenleving ondersteunen, en waar zij ook geboren worden hun kracht inzetten. Zij worden soms beloond met genade, en soms dragen zij een ontbering weg.

Vanwege hun overgave zijn de engelen op hen gericht omdat zij bij een fout aanspreekbaar zijn, en hun wil stabiel is, immers zij toetsen die aan de omgeving.

Een mens of een ziel mag dan geborgd worden, maar verkrijgt dan op dezelfde tijd de hogere genade. Immers de goden tonen hun gelaat wanneer zij daartoe geroepen door de gebeden van de devoot zij hun geloof bevestigen.

De goden zijn zoals bekend in het christendom met de benoemde grens van God als Vader als Schepper van de Aarde en op aarde met de Almacht als een van zijn kenmerken

En de goden in het hindoeïsme zoals verwoord in de veda's noem het universum als maatstaf wordt genoemd.

Zo kan een mens beide in de samenleving geborgd worden, als in de hogere orde, waarbij het ze vrijstaat in een heilige taak of volkstaal te bevestigen. Noem waar een inwijding in het hindoeïsme het pad opent, mogen zij naar genade en werk toebedeeld worden in de vrijheid die in religie mogelijk is. Waarbij de volkstaal vanwege de opvoeding altijd voor gebeden wordt vrijgesteld.

Zoals de religies in de grond wet impliciet of in woord worden benoemd men die vrij mag volgen

In de zowel uitoefening van geloofsleven als om genade te verwerven.

Zoals een samenleving een systeem is om zielen en hun levens een plaats te gunnen in een orde en in een samenhang. Noem naast de opvoeding mensen keuzes maken over hoe zij het leven indelen en ook

Zo is in het Indiase gedachtegoed dat de brahmanen kaste de gebeden en rituelen uitvoert en de contacten met de goden onderhouden. Waarbij de genade via hen gaat en hun rituelen die voor de bevolking beschikbaar maakt.

Het kaste systeem verdeelt dan vanuit de traditie de rolpatronen en het eventuele bloed type van de mens. De zielen die geboorte nemen hebben dan in het leven de mogelijkheid om in een ordematige samenleving het doel te behalen.

De Brahmanen kaste die de contacten en de verbinding met de goden zoals in het pantheon behartigt waardoor de goden hun verantwoordelijkheid inblazen in hun laag binnen de samenleving.

Zoals God in het christendom de zielen die de genade aannemen een leven gunst met zowel betekenis als in groei in hoger verband. En de samenleving in het christendom is geordend Noem grondwet, alle wetgeving en de orde van regering tot de arbeiders, en de andere onderdelen van de klasse maatschappij.

In het hindoeïsme is de samenleving ook zo geordend dat bepaalde karaktereigenschappen bij een kaste horen zoals in het christendom de klasse maatschappij noem bij de opvoeding en scholing educatieniveau 's de plaats bepalen waar je werkt woont, en de vrijheid die mogelijk is om relaties aan te gaan of verbanden.

In de kaste-systeem en de klasse maatschappij is het een verdeling die naar karakter of naar intelligentie bepaalt waar een mens is en met welke functie , verantwoordelijkheid en welke vrijheden. Noem een inkomen is geld maar representeert een mate van vrijheid om in het leven te kiezen en je te voorzien noem zowel plicht wens als andere betekenis.

De aarde biedt dan een samenleving en systeem waarbij zowel religie noem christen dom en hindoeïsme een systeem inbedt met de verantwoordelijkheid binnen de orde van de samenleving en ten opzichte van hogere ordemaatstaven noem. Wij hebben wetgeving en binnen die wetgeving is alles zo geordend dat ook alle elementen waar wij niet van weten op je juiste plaats worden vertegenwoordigt.

In het hindoeïsme noemen ze religie ook die verbinding tussen de orde in de samenleving en de hogere orde. En in het christendom worden ook de diepere betekenissen soms geborgd in het religieuze. Noem men verwijst naar heilige boeken voor de betekenis die voorbij stijgt aan het dagelijkse.

De aarde als men zielen ziet die een leven kiezen dat zij een naam krijgen ,een plaats een opvoeding en in dat leven de orde een plaats vinden en door het leven heen groeien en zich verwerklijken op de interesses waar zij zelf aandacht hebben.

Iedere religie draagt daarmee bij aan de betekenis van iedere ziel persoonlijk als de orde binnen een samenleving noem dat wij allen de orde dragen door er een plaats te hebben en of dat naar kenmerken van intelligentie of karaktertype is, is afhankelijk van cultuur, taal en plaats.

De noot dat een tijd waarin rekenkunde en maatgevend minder ontwikkeld is, een systeem op karaktertype naast de goddelijke betekenis makkelijker te handhaven is.

De goddelijke betekenis dat in religie de hogere machten zelf de functie toebedelen waar zij die of veilig achten of borgen in hogere belangen dan wij zelf kunnen bedenken, of inzien

Zo is door de tijden heen de karakter en bloedtypes om in en op de aarde een samenleving in stand te houden. Waarbij soms de types die stoer zijn in een gevecht en de bescherming van een

gemeenschap meer naar voren zijn, en soms in tijden van kennis en voorspoed de types van leren en zachte vormen van wetenschap belangrijk zijn. De stoere types en de slimme types.

In een tijd van strijd is het stoere type die belangrijk is, en in tijden van wetenschap de slimme types, zo is in iedere periode, noem de middeleeuwen, noem de verlichting op die manier een gemeenschap die zich in stand houdt. En over de bevolking van generatie tot generatie evenredig verdeeld.

Zo is dus ook in iedere generatie het spectrum van alle persoonseigenschappen die soms belangrijk zijn, maar soms ook binnen de samenleving geborgd zijn ook als zij dan geen waarde hebben.

Naast de persoonseigenschappen die in iedere generatie een nieuwe samenstelling zoeken en sommige zeldzaam zijn maar wel een unieke waarde binnen de samenleving en het behoud hebben. Deze persoonseigenschappen die heel soms juist in een dna-combinatie komen maar in andere generaties een tekortkoming zijn worden dan binnen een samenleving in het volle spectrum vrijgesteld van werk of andere samenlevingsfuncties.

In het spectrum van een samenleving waarbij de persoonseigenschappen worden toebedeeld noem bij geboorte of dna-conceptie, dat men geen doelgerichte samenstelling heeft, dat er een onderverdeling is naar klasse systeem, educatie niveau's en arbeidsposities, maar ook naar de mogelijkheid, noem partnerkeuze en de voortzetting van generaties zowel lichaamseigenschappen als de sociale eigenschappen. De sociale eigenschappen zowel opvoeding, educatie zijn en de ontwikkeling van vaardigheden. Noem persoonlijke en maatschappelijk.

Het pad van gebed is altijd via de gebeden en die gesproken worden, waarbij die toets ligt bij de godheid. Noem als een gebed aangenomen wordt, zowel de zegswijze als de toewijding die in handeling nodig is als voldaan beschouwt wordt.

Het pad van meditatie is door die eenheid en vereniging met de werkelijkheid, zeggen dat het ene pad makkelijker is dan het andere is dan op grond van die voorwaarde dat meditatie een handeling is die in zichzelf rust, en gebed de toets van de godheid heeft.

Zoals de liefde tot de Schepper zich kenmerkt dat je het lichaam goed behandelt,
Noem gezond eten en leven. Noem een gezond dieet van groente fruit en de andere gerechten
Noem gezond dagritme genoeg slaap, werk en mogelijkheden zoals een hobby of cultuur.

In religie is het liefde voor de Schepper dat je de devotie inbedt in de dagelijkse bezigheden
Noem niet het lichaam tot het uiterste brengen, en als gebed er onderdeel van is dat het lichaam zich gezond en kalm voelt. En dat wanneer budget het toelaat dat je de gelden van toewijding inpast in het leven. Waarbij dus de wederkerigheid bepaalt hoe je alles inpast.

Soms zeggen ze dat de toewijding volgens maat noem binnen elke redelijke grens beter is dan jezelf tot het uiterste drijven en voor een deel schade lijden.

Noem je geld ineens allemaal uitgeven daarna een terugslag heeft, maar in de stabiliteit van het leven steeds wat mogelijk is opzij zetten voor de lange duur toewijding mogelijk maakt.

Ook als mensen veel willen opofferen er verscheidene paden zijn, van de lange duur waarin je zelf in gezonde mate leeft en wat mogelijk is ook voor de lange duur mogelijk is.

De liefde voor de Schepper woont zo in het gehele leven, en ieder thema wordt dan met zorg bepaalt, en ieder thema krijgt de ruimte waar het zowel in persoonlijk, maatschappelijk als religieus opzicht in balans is. Noem als men gezond leeft heeft men het gevoel lang te kunnen leven, En als men ineens bij een thema ver over een grens gaat dan wordt men door zorgen gekweld en moet zelfs toewijding daarvoor wijken.

Door juist die maat in alle levensthema's te geven ook de liefde van de Schepper erin doordringt. Dus ineens het gehele leven opofferen om een daad van toewijding te doen, ook kan door in het gehele leven die grens van het redelijke of mogelijke te nemen.

Noem in de vrije tijd stil gebed in de avonduren, in passen in de maatschappelijke verplichting mogelijk maakt dat je voor langere tijd die toewijding kan en mag hebben. Waarbij als je ineens een week twaalf uur per dag in gebed brengt het persoonlijke leven schaadt.

Een religieus leven laat zich dus inbedden, en vaak hebben mensen naast hun plicht ook de vrijheid in hun dag week en leven, en die vrijheid is vaak in redelijke mate dan in te vullen met die religieuze toewijding. Noem stil gebed in de vrije tijd ook die volheid kan schenken.

Waar vooral die lange duur ook de toewijding mogelijk maakt. En die toewijding de vorm kan hebben die zowel in de samenleving de vrijheid van anderen niet schendt, en de verplichtingen niet schaadt, en die toewijding door getrouwheid die kracht krijgt.

Soms zeggen ze ineens heel veel opgeven voor een donatie aan een religieus doel, wordt overstegen door die liefde zowel voor eigen leven te voelen als voor religie, en dat men het budget dan voor langere tijd verdeelt en die grote opgave dan in tijd zo verdeelt dat het leven geen schade lijdt.

Liefde voor een godin is alles ervoor opgeven, en liefde voor het leven is het inpassen binnen de mogelijkheden, immers het leven krijgen we ook als geschenk van die godin.

Mensen die in het leven met hun hart leven, noem de verbinding met de werkelijkheid belangrijk vinden en die mate van leven houden.

In het hart; zijn alle vermogens op hun natuurlijke plaats en de natuurlijke grootte, inclusief geest en functies als ratio en geheugen.

Een mens die geboren is, heeft altijd het bloed en het dna van de ouders, noem het dna zowel uiterlijk bepaalt als hoe lichaamsfuncties werken.

In het karakter zijn ook alle elementen die zowel ouders als voorouders dragen verenigd. Zo is bijvoorbeeld zuinigheid als kenmerk van een van de ouderlijnen, maar ook kenmerken als gemoed, en hoe je keuzes maakt. Mensen die met het hart leven zijn voortdurend verbonden met de kenmerken die van beide ouderlijnen komen.

De interesse binnen het leven is vaak een samenstel van zowel voorouder interesses als de interesses die binnen het leven een mogelijkheid vinden. Noem een pad aflopen is mogelijk langs een weg die bestaat, maar als een land verandert gaat die weg via een nieuwe route, maar de richting ervan verandert niet.

Een gesteldheid binnen het hart, als een mens die verbinding in het hart zoekt is dus bij ieder mens en bij ieder leven in zijn volheid gerekend, of een mens bewust is met hetzelfde bloed te handelen als de voorouders, of die basis in het hart zoals karakter wel beoefent, maar onzeker is over waarom, zeg maar zuinigheid is een karaktertrek maar een mens voelt zich er nog niet geaccepteerd mee of geen zelfvertrouwen in, dan is als functie binnen het hart wel vanuit die voorouderlijn gekomen, maar nog niet in die vertrouwdheid.

De film star wars zegt ook in het hart zijn alle jedi's verbonden, dus een mate van functie binnen het leven is zowel naar hart, als naar de groep waar men bij hoort verbonden. Vaak als mensen een groep hebben dat je bij hen ook meer dat vertrouwde gevoel hebt, zelfs als je geen kennis of voorkennis hebt.

Met het hart leven is in de volheid omdat men voorouderlijnen en harteigenschappen meekrijgt, maar ook omdat de functie zowel arbeid en samenleving in lijn is met zowel de interesse binnen die voorouderlijn als via de ouders zoals binnen een opvoeding ook als het een overdracht is zonder bekende informatie overdracht dat een mens die met het hart leeft zowel Door die voorouderlijn, als het bloed dat een mens in zich draagt als binnen het leven de interesse op groter gebied, naast die kenmerken van zowel handelingen, als keuzematig, en binnen de beleving van de werkelijkheid.

In de tijd dat technologie belangrijk is en we in de medische sfeer organen kunnen vervangen maar ook organen binnekort kweken en aanbrenge, en de filmindustrie waarbij agenten kunstmatige onderdelen hebben in hun lichaam.

Als een mens zijn natuurlijke configuratie heeft is het lichaam in balans zowel chemischbiologische als het subtiele lichaam, noem het lichaamsbeeld

Als een agent een of meerdere organen kunstmatig vervangen heeft voor het doel om sterker, sneller of slimmer te zijn, dan is er altijd in het gewaarzijn van het lichaam een onbepaald gevoel van pijn

een gevoel dat het hele leven overschaduwet, een gevoel dat in hun voortdurende beleving een aspect is, soms hebben zij dan in technologie ook de mogelijkheid om het gevoel op zich van kleur als ware vergeleken te veranderen, zo'n onbepaald gevoel van pijn kan dan anders aanvoelen,

Bij het veranderen van organen naar een kunstmatig orgaan of een niet eigenvorm orgaan is er dus altijd het gevoel van lichaamsgewaarzijn waar door die verandering het gevoel van leed welke intensiteit ook het leven overschaduwet.

Bij de filmindustrie waar lichaamsonderdelen vervangen worden is dus de schaduw als het echt zou zijn, mensen leed ervan ervaren, met de notitie dat de ontwikkeling van die wetenschap een keerzijde heeft.

Ieder mens heeft in de samenleving een functie en sommigen zijn in een religie zoals van generatie tot generatie, soms kiezen zij een nieuwe richting en krijgen een inwijding die hen daarin borgt.

Als mensen tijdens het leven tegenslag tegenkomen een opoffering moeten maken, of vrijwillig een autoriteit boven zich stellen en er misschien wel vrijheid door kwijtraken, of mogelijkheden moeten inleveren, dan is het een vorm van toewijding als men die tegenslag of leed draagt.

Een inwijding betekent ook dat het gehele leven in dat symbool staat en waar ze in het hindoeïsme in karma geloven, en in het christendom het ook bij belofte zichtbaar is bij de Heer.

Als men dan leed draagt, of vrijheid inlevert, of minder geluk bereikt als men zou denken, dan is het bij religie altijd de godheid die het ziet, en als een godheid boven de mens staat is de godheid ook verantwoordelijk. Noem dus bij het levensoordeel zowel uitgelegd krijgt waarom dat leed of tegenslag er was, en waarom er geen verklaring voor was.

Noem dus dat tegenslag bij het levensoordeel als het boven de gewone menselijke positie stond, beloond wordt, immers als mensen uit zichzelf ergens aan bijdragen of meer doen dan men gewoon verplicht is, dan is er compensatie bij het levensoordeel.

Een held krijgt na een heldendaad altijd een medaille noem dus de beveiligers die een belangrijk persoon verdedigt en een verwonding krijgt. De moed wordt dan beloond, in diezelfde mate geldt het levensoordeel ook. Waarbij in religie men niet met een meetlat kan zeggen deze moed of daad is zoveel waard en als God of een godheid die ziet zal hij die beloning geven.

Een woord als oprecht betekent dan dat men die ontbering, tegenslag of opoffering aangaat zonder vooraf te weten of een godheid die beloont. Een oprechte toewijding wordt dan gerekend ook als men die in de samenleving verricht zelfs als er geen naamkaartje aanhangt.

Er is natuurlijk een verschil tussen toewijding, opoffering en de mate waarin wij als burgers de grenzen van de wet hebben. Er is dus bij toewijding wel sprake van overgave en misschien zelfs het inleveren van eigen wensen en vervulling, maar de wet als institutie is ook door religie in de woorden gegeven waarin iedereen weet dit zijn de grenzen van vrijheid, en dit is de norm.

In religie is het opofferen dus oprecht ook als men niet weet of het bij een godheid in zicht is, noem zelfs opoffering jegens andere religies en dezelfde mate geldt, en dat die opoffering natuurlijk gekenmerkt is als een daad van toewijding.

Noem we zien allemaal het verschil tussen een heldendaad dat je iemand redt of verdedigt En een zinloze handeling waarbij we zeggen de wet oordeelt erover, en men treedt buiten de gewone menselijke maat.

Een mens die ieder moment draagt en neemt zoals het komt, krijgt in het leven alle instrumenten mee voor dat leven. In de jeugd draagt ieder mens in de opvoeding zowel alle kunde, als de mogelijkheden, en waar men die eenheid met de werkelijkheid heeft, is die in de volheid.

Noem een mens is altijd afhankelijk van de eigen intelligentie, en in het hart zijn alle vermogens op de juiste plaats, grootte en in natuurlijkheid aangestuurd. In het hart werkt zowel geheugen Informatiemethode en besluitvaardigheid als de andere functies samen als een geheel.

Een kind leert dus altijd voor het gehele leven alle vaardigheden, en een beroep is in het hart altijd in lijn. Met het hart leven is dus in elke samenleving veilig, en men bindt in het hart altijd aan de juiste rollen, de juiste overtuiging, maar dus ook in de juiste mate aan het leven.

Met het hart leven leert een mens ook de gevoelens en de ontberingen te dragen, waarbij een volwassene die in lijn met de opvoeding altijd voor de menselijke conditie op de juiste manier doet.

Met het hart leven plaatst ook alle levenslessen in de opvoeding op de juiste momenten, noem het kwade afwijzen, en bewustzijn in alle levende wezens zien, en een verbinding met de mensheid of het hart van de mensheid zoeken een reeks lessen is die in het hart altijd herkent worden en aangenomen.

In het hart is zo'n hogere levensles vergelijkbaar dat een kind ziet dat ouders soms de autoriteit dragen ook als het onaangenaam is. Een kind die een kunstobject kapot maakt, en ouders boos worden, begrijpt dat ouders in verhouding minder ingrijpend handelen dan als het kind die met een vorm van straf had moeten voldoen.

De levensles over autoriteit, zoals in de jeugd de ouders, bepaalt ook de rol van autoriteit in het volwassen leven en hangt samen met intelligentie, hoe je de rol internaliseert, maar ook met opleidingsniveau. Een kind op mbo, leert methodes uitvoeren, en op de universiteit abstraheer je informatie tot nieuwe informatieve vermogens, methodieken, of instrumenten.

Een rol van autoriteit is een diepere rol dan men veronderstelt, immers als levensles spiegel je alles aan die rol, maar maakt het ook binnen die rol mogelijk te groeien.

Met het hart leven legt die lessen dan op een natuurlijke manier in het leven waarbij de grens van de opvoeders vaak bepaalt in welke mate men met het hart zowel een functie bereikt als met welke kenmerken. Een kind zal in de totaliteit van de aantal opvoeders, noem ouders, leraren en andere functies dus de kennis de methodes en de kunde overnemen die aangeboden wordt.

Soms kan natuurlijk een geschakelde rol een hoger concept overdragen in de opvoeding dan alleen een opvoed rol zou kunnen, anders zou er in een samenleving geen groei zijn.

De rol van autoriteit geïnternaliseerd heeft met religie ook een belangrijke rol, immers toewijding en het zien van de eigen rol ondergeschikt aan die van religie is vaak via het symbool of concept van de autoriteitsrol.

Een mens die dus oprecht leeft, neemt zowel verplichtingen, mogelijkheden via de werkelijkheid aan, en door die oprechtheid is er de ruimte om via een pad te transcenderen.

Als een mens zijn bewustzijn verenigt met de werkelijkheid kan men zeggen een levens standpunt die saai is of waarom zou men als het leven geen uitdaging is in het hart leven.

Een mens die dan zich verenigt met de werkelijkheid transcendeert het leven door het derde oog te ontwikkelen. Binnen de waarneming van het leven, de werkelijkheid krijgt dat derde oog een functie waarbij men het gehele leven doorstraalt met een bijzondere waarde.

De ene wijsgeer zegt dat men dan karma oplost, of karmalast verlicht. Waarbij het derde oog een mate van werk is waarbij het telt als een vaardigheid die niet kenbaar is in het gewone of uiterlijke leven. Men kan dan door karma op te lossen een veelvoud van visioenen krijgen waarbij de waarde boven de normale menselijke vaardigheid staat.

De andere wijsgeer zegt dat het derde oog een werkzaamheid heeft waarbij lichaam minder belangrijk is, welke positie en rang men in het leven ook heeft men deelt in werk op hoog niveau. Of een mens dan koning is, of in de regering zit, wetenschapper , dokter, of een eenvoudige bestaan kent. Dit werk schenkt dan waarde in het leven. Schenkt waarde aan het bestaan. Zo'n persoon met het derde oog voelt zich op hoog niveau waardevol. Men deelt in werk dat als zeer hoogstaand wordt gezien.

Een derde wijsgeer zegt dit oog, is het oog van wijsheid, en men verkrijgt een hoge mate van inzicht in het eigen leven, de samenleving maar ook overstijgend, de visie op leven in hogere betekenis, en deze wijsheid ontsluit dan voor de samenleving een unieke visie, die met het derde oog niet afhankelijk is van wetenschap, en niet afhankelijk van denkmethodes. Als een mens dan die inzichten uit het derde oog boekstaft kan het een hoge waarde zijn voor de samenleving.

Een vierde wijsgeer zegt dan dat dit oog bij hogere wezens een bijzonder vermogen is die als het ontsloten wordt bij alle hogere wezens wordt hoog geacht en de basis is voor het transcenderen van een soort, een wezen, of een groep binnen de samenleving. Noem een hogere soort zich soms kenmerkt door dit derde oog als actief te hebben.

Een vijfde wijsgeer zegt dan door dit oog ontsluit men in het leven alle hogere levenslessen maar ook de hogere karma voorwaarden om het religieuze doel te behalen. Noem waar anderen in vrees zijn, krijgt een mens met het derde oog langzaam het vertrouwen om die belangrijke stappen te zetten. Noem die stappen als gebeden, werk of in verbinding met de samenleving.

De wijsheid dat iemand die zich in het leven overgeeft, de strijd als ware loslaat en alles in het leven in het hart doorleeft. Als men die strijd loslaat geen eigen doel belang of strategie meer heeft.

Dan neemt de levenskracht het zelf over, en door die levenskracht vervult men het doel in de samenleving, van het hart.

Die levenskracht die het overneemt, die als ware een belang geeft zonder steeds af te wegen, te kiezen, en paden voor de vervulling van een wens, doel, belang.

Die levenskracht neemt dan ook het doel voor de ziel als ware mee in die kracht die ieder moment draagt. Die levenskracht vervult het gehele leven, door die kracht in ieder moment te leggen. Men leeft in overgave. En vervult de doel van het leven, het hart en de ziel.

Men kan over de levenskracht niet zeggen het is op die manier, of met die kenmerken. De levenskracht die het leven met harmonie zegent, de oorlog in het hart of de geest uitdooft, men begrijp het belang van de samenleving.

De levenskracht misschien heet zij de kracht van Brahmi. Zij die loslaten worden in kalmte geleid welke plek zij in de samenleving hebben, welke rang of status ook, zij vervullen een volledig standpunt, een volledig lot.

De levenskracht vervult haarzelf. En is het wereldvrede, tevreden of universele vrede. Men opent een deur door de strijd op te geven en misschien is het de levenskracht welk pad ook. Zij wordt voortdurend gezien, door noem de Schepper, noem Brahma. De levenskracht men noemt haar Brahmi. Vervult het leven, en een plaats in de samenleving. Misschien is het wel genade die veel mogelijk maakt ook waar zij zeggen de ziel mag het niet verwerven, ja de ziel wordt door haar doorvoedt met zowel plicht, genade als dat zij handelt.

Zoals men in het hindoeïsme het monniken schap belangrijk vindt als het leed in eigen leven, of in de samenleving een inzicht teweeg brengt dat het streven naar status, of het voldoen van wensen niet meer die vervulling brengt. Door het genot, het plezier, of het wensen af te wijzen, men een pad opgaat waarbij men geen eigen belang heeft, waar men niet meer in de maatschappij streeft naar een hoge plaats, waar men niet meer het geld wil spenderen aan plezier of wensen.

Waarbij men die fase van het overstijgen van het eigen leven naar een leven ten dienste van een geloof, religie en een godheid of godin.

Wanneer men dat inzicht heeft, dan is het leven onder een hele andere verantwoordelijkheid men gaat als ware een monniken gelofte aan om in die veranderde basis een doel te vinden.

Waarbij meditatie, noem het gronden in het hart, noem gebed om zowel leed als leven te transcenderen. Noem een inzicht waarbij men uiteindelijk het bestaan overgeeft, overdraagt.

Soms krijgt men in het hindoeïsme in toewijding een zevental als ware belangrijke mogelijke gebeden. Waarbij men weet dat zij bijzonder zijn en als ware met een goudschaaltje ingevuld kunnen worden. Men kiest die toenadering dan bij een godheid, en die zeven zijn gewijd aan een nieuw standpunt. Men beleeft toewijding als ware men zelf die godheid zoekt.

Zodra men dat standpunt vindt is geloof en toewijding altijd persoonlijk. Immers men heeft geen wens tot een maatschappelijke positie. Men vindt dat geloof dan innerlijk

Waarbij Shakespeare vraagt met het inzicht dat het bestaan ook getranscendeerd kan worden, noem ik besta, of ik besta niet. Een gebed dat een bestaan overstijgt.

Als ware men in gebed het leven overstijgt, en als ware een hoger belang kent, of toelaat.

Waarbij die zevental als het ware van die ondoorgrondelijke bron leert kennen, en men in het vertrouwen van het leven, die invult als de ziel die haar grond vindt, of de ziel die bron vindt om het leven zowel glans te geven als die vorm om het leven en wens te overstijgen, die wens zoekt bij de godheid zelf. Noem de wensen van de godheid de eigen wensen overstijgen, en het belang van het leven overstijgt van het eigen bestaan naar de mate in de samenleving en het belang van religie.

Waarbij men in die intimiteit van geloof, of toewijding als war eerlijk niet anders kan dan men zelf kiest bij die verbinding die men bij de godheid legt.

Als ware de zevental gebeden zowel het leren kennen, als het toevertrouwen aan, men kiest als men wensen of succes opgeeft, voor het belang dat men nog niet kent, maar wel wil leren kennen.

Men kiest als ware wensen geen geluk meer schenken, om een hoger belang te leren kennen, misschien kiest men in een gebed van overgave een pad dat nog niet gelopen is, en nog geen naam heeft, maar men weet zelf dit pad is bij iedere stap zowel vervulling, bevestiging als een transcendentie van de ziel.
